

SCHOLARS' EDITION.

శ్రీ రస్తు.

అంబేద్కర్

శ శాంక విజయము

శేషము వేంకటపతికృతము.

(For Private Circulation only.)

చెన్నపురి :

వావిళ్ల, రామస్వామిశాస్త్రులు ఆండ్ సన్స్ వారిచే

బ్రకటితము.

1918.

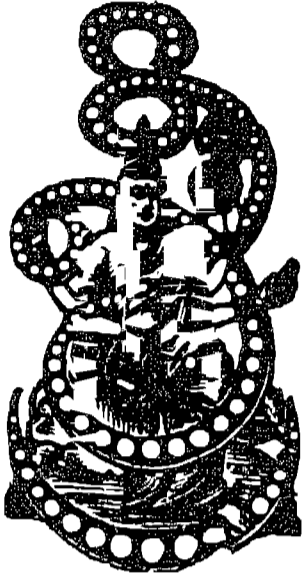
All Rights Reserved.

Printed by
V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
at the "VAVILLA" Press,
MADRAS.—1918.

శ్రీ రస్తు.
శ శాంక విజయము.

పీఠిక.

◀ ఇష్ట దేవతా ప్రార్థనా దికము. ▶

విన్నాణపుగుబ్బచన్నులనయా
రే గంబురాగుప్పిము
క్తావల్లుల్ ఘటియించెదేమి శశికిణ్
దారాప్రయుక్తంబనే
భావంబోయని పల్కుకల్పిచెలిసం
భావించుకాంచీపురి
దేవుం డీవుతసీనయార్యమణికిణ్
దీర్ఘాయురారోగ్యముల్.

1

- చ. సరసివి గానఁజక్కవలె చన్నులు గా వివి పద్మినీకులా
భరణపు గానఁ దేనియయె వాతెఱ గా దిది కల్పిచూపుపెణ్
గరితపు గానఁ బొంబిలమె నాభిక గా దని నాన దీర్చుదే
వరయురమందుఁ గుల్కురమ వంగలసీనయయింట నిల్పుతన్. 2
- చ. కృతయుగమం దనంతుఁ డనఁ ద్రేతను లక్ష్మణసంజ్ఞ రేవతీ
పతి యన ద్వాపరంబునను భాష్యకృదాఖ్యఁ గలిం జనించి శ్రీ
సతివతివై ఖరిణ్ జననచాతురి చాతురి మీఱి నిత్యశే
మతఁ గనుశేషుఁ డిచ్చుఁ గృప శాశ్వతభోగము సీనమంత్రికిన్. 3
- చ. పులకలు మేనఁ గ్రమ్మఁ గనుమోడ్పుల వేమఱు మ్రొక్కుచాడ్పులణ్
వలనుగ వారిజాక్షపద వారిజభ క్తివధూవశుండ వై
కులికెడునీవు వేఱొకతెఁ గోరుదువే యని పల్కుసూత్రవ
త్యలికచమాటకు న్నగుబలాధిపుఁ డీకృతినేతఁ బ్రోవుతన్. 4
- మ. చలితస్వర్ణ తుషారరాప్యనగము ల్పంక్షోభితాంభోదము
ల్బలదాశానికుదుంబము ల్పరిలుతద్భ్రష్టాండము ల్సైకత
స్థలితాంభోనిధిగ ర్తము ళ్లుమఘుమత్రయ్యంత గ్రంథంబు లౌ
పులుగుణ్ రాయలతెక్క మొక్కచలనంబు ల్పాపుఁ బాపంబులన్. 5

ఉ. ఓ మధుసూదనా యన నొహెఱా యని తార్ఘ్యసీకన్న మున్ను ప్రా
ద్ధామెత వచ్చుశౌరికిని దా మును గాఁ జని తాంతదంతిర
క్షామతి నక్రమస్తకము చెక్కులు చేసినచక్ర మెప్పుడున్
క్షేమ మొసంగి చక్రపతిఁ జేయుత సీనయమంత్రిభాస్కరున్. 6

ఉ. హైమవతీశమాన్యము జితాసురనైన్యము న భ్రవిభ్రమ
స్థేమఘుమంఘుమధ్వనివిజ్రంభితజన్యము పాంచజన్య మా
త్కామలకీర్తికార్తికనిశాబ్జధుతారి నొనర్చు దైవత
స్వామినిభోగతీల గెలువం గలవంగలసీనయార్యునిన్. 7

గీ కళుకుజగజంపువిడికెంపుకంకణంపుఁ
బలుకు లొలయంగ హరి కేలు పట్టు విడని
యమితభోగద యా గద యాగదాన
భరితు సీనార్యు నత్తళాభరితుఁ బ్రోచు. 8

ఉ. సోమసహెఱావరీరమణుసాంపులకెంపులచెక్కడంపుని
ద్ధామెఱుఁగున్బరంజి గురు దాయరుదారిమదారిదారిత(?)
న్వేమఱుఁ బ్రోచుఁ గాత కృప వేంకటరాఘవదీక్షి తేంద్రవం
శామృతభాను సీనయ దయానయమానయశోభిశోభితున్. 9

చ. కలుములకొమ్మ క్రొమ్మెఱుఁగు గా నతజాతులు జాతులై తగన్
విలసిత వేంకటాఖ్యపృథివీధర శేఖరకృష్ణ మేఘమం
దెలసిన శార్ఙ్గచాపము సమీహితవర్షము నించుఁ గాత వం
గలకుల మెల్ల వృద్ధి చెలఁగం గృతినేతకు సంతసంబుగన్. 10

శా.వాధూలాన్వయవార్ధివిష్ణుఁ బ్రతిభావర్ధిష్ణు వేదాంతవ
న్యాధిష్ఠానవసంతు శ్రీవరదగుర్వంతేవసంతున్ గవి
త్వాధారున్ గుణహారు ధీరు విగతాహంకారు వాత్సల్యధా
రాధారున్ గృతినీధికై కొలుతు శ్రీరామానుజాచార్యునిన్. 11

మ. వరలాలిత్యపదక్రమంబులను సద్వర్ణస్థితు ల్లాంచి శ్రీ
కరశాఖన్ గ్రహియించి యంగకలనాకాంక్షన్ కళ ల్కీఱఁగా

మ. హరజూటానటదాపగాంబురు తుండ్రాగ్రంబునం బీల్చి సా
దరతం దజ్జలజంబు తల్లికి సముద్యత్పుష్కరాకృష్టసా
గరగౌర్యగ్రజకంధరాంతరఫణిగై వేయకం బద్భుత
స్ఫురణం దండ్రీ కొసంగి ముద్దు గొనుదేవుం డిచ్చు నిర్విఘ్నతన్.

◀ సంస్కృతకవిస్తుతి. ౧౮ ▶

ఉ. ప్రాకటసత్కవిత్వపరిపాటిని లోకమువా రెఱుంగఁగాఁ
జేకొనఁ జేసి వేదములచిక్కులు దీసి మృదూక్తి సాహితీ
వ్యాకృతి వాగ్విధూటి త్వమహా వ్తుని వా దొనరించ మించువా
ల్లికిఁ దలంతు వ్యాసుని నమింతు నుతింతును గాళిదాసునిన్. 18

◀ ఆంధ్రకవిస్తుతి. ౧౯ ▶

ఉ. నన్నయభట్టు మైత్రినలన న్నయ మొప్ప గణించి తిక్కనన్
బన్నగభూషణాఘనవిపన్నగభీరవచోనియు క్తికై
మున్నతిఁ జేసి యెఱ్ఱనసమున్నతి యుక్తిఁ దలంచి శేముషీ
మన్నమనీయులం గవుల మన్ననఁ గావ్యనిరూఢి కెంచెదన్. 19

◀ కుకవినింద. ౨౦ ▶

మ. పరపాకంబులఁ గోరి యెందుకయినం బ్రాల్తాలి వృత్త్యర్థ మై
యొరుపాదంబుల నంటి యర్థకలనామోగంబు లేమిన్నిరం
తరచింతన్ దగురితి దోచక వివర్ణత్వంబునన్ దీనులౌ
చరులం జూచి నుదృగ్దనంబు రసవన్నర్తోక్తులం బల్కునే. 20

◀ కృతిబీజము. ౨౧ ▶

వ. అని యివ్విధంబున నిష్టదేవతావందనంబును శిష్టకవిజనాభినందనం
బును దుష్టకవినిందనంబునుం గావించి శృంగారభంగతరంగితంబును
మకరందబిందుసందోహ నిష్యంద మాధురీసాధురీత్యనుబంధ సుగంధి
పదనిబంధబంధురంబుగా నొక్కప్రబంధంబు రచియింప నెంచి
యుండునవసరంబున. 21

సీ. పంగలకులకుంభవారాశి జనియించి

కన్నుల కామోదగరిమ నించి

మధ్యవర్తి సమస్త బాంధవజనతామనోరథ ప్రపూరణకుతూహలహల
 హలికాసమాకలితచిత్తుండును విహితకర్తాచరణవృత్తుండును నిత్యా
 న్నుదాన సంతర్పితసకలభూసురుండును నప్రతిహత ప్రతాపభాసురుం
 డును సత్యభాషానవీనహరిశ్చంద్రుండును సజ్జననయసకువలయపూర్ణ
 చంద్రుండును ఘననయదేశీయకమసీయ గ్రామమూర్ఖనాబహువిధ
 విన్యాస ధన్యాసమాన తాళమాన నానానూనతాన వితానభంగీతరం
 గితసంగీతవిద్యావిశారదుండును వీణానినాదవినోదభూలోకనారదుం
 డును వాదిమదగజప్రపంచపంచాననగర్జావిస్ఫుర్జిత తర్క వేదాంత
 వ్యాకరణశాస్త్ర సమ్మతానర్గళోపన్యాసవైఖరి వాగ్విధూనాధుండును
 నాథమునియామున ప్రముఖపూర్వాచార్యచర్యాభిరాముండును
 రామానుజ దివ్యచరిత్రప్రబంధసాహితీమోహితానల్పసంతోషవిశం
 కటవేంకట నగాధీశ్వరుండును నీశ్వరాంఘ్రికంజాత శింజానమంజీర
 మంజుల ఝాళంఝులీనిగుంభన స్తంభన గంభీరసంభాషణ విస్మితనిఖిల
 సభాస్తారుండునునిరుపమసీతివిస్తారుండును తారపటీరతుషారధరణీధర
 సానుచరశబరీవిబుధసీలకబరీనిబిరీసవచనరచనాసముద్ఘాటితశశిమకుట
 రజతగిరికటకకపటకిటిధరణీభృదురగవరసురతురగశరదకుందశరదరవిం
 దవిమల ధవళగరుదమలకమలకుముదసముదయసమిదశసవిస్ఫుర్జిత్తి
 గంగాతరంగిణీప్రక్షాళితమేదిసీపంకుండును వంగలాన్వయపాలనాం
 కుండును నయవినయశమదమజ్ఞానవిజ్ఞానకృతజ్ఞతాభిజ్ఞ వరదగురు
 చరణపరిచరణకరణశరణాగతరక్షణవిచక్షణతాసత్యసౌశీల్యవాత్స
 ల్యమాధుర్యగాంభీర్యోదార్య చాతుర్యశౌర్యధైర్యస్థైర్యమార్దవ
 ర్జవశుచిత్వకృతిత్వప్రముఖనిఖిలసుగుణమణిగణరోహణాచలుండును
 నిశ్చలుండును పాసితవిబుధయూధుండును సూర్జితప్రబోధుండును సరస
 పదపద్యగద్యరచనాభోజుండును సంతతసుముఖాంభోజుండును నైన
 సీనయామాత్యబిడౌజుం డొక్కనాఁడు పరిచితశబ్దతర్కమీమాంసు
 లైనవిద్వాంసులును వాఙ్మాధురీధురీణభారతీరమణీమణీరమణీయమణి
 నూపురరవులైనకవులును నఖిలజనశ్రవణానందదాయకులైనగాయ

కులునువివిధవిచిత్రతానవితానతాళపాళికానిసర్గసర్గప్రవీణవీణాపాణి
కులైనవైణికులును హర్షవిస్తయకళారంగంబు లగుప్రసంగంబులఁ
బ్రొద్దువుచ్చుచు నుండ నిచ్చలంపుఁబాలగచ్చులమెచ్చులు మీఱు
కొలుపుకూటంబునం గొలు వుండి. 23

క. నను రంగేశ్వరపదయుగ
ఘనతరభజనానిరూఢకవితాసామ్రా
జ్యాని శేషము కృష్ణసుధీ
తనయుని బిలిపించి పలికె దయ దయివాఱన్. 24

చ. అసదృశభక్తి సద్దురుకటాక్షము గాంచి సమంచితాత్మతన్
బిసరుహమాకరందరసపేశలకౌశలవన్త్యదూక్తులన్
రసికుల కింపుగాఁ గృతిపరంపరలన్ రచియించి కీర్తిచే
నెసఁగితివయ్య వేంకటపతీ బలి శేషమువంశసత్కృతీ. 25

క. నీ విప్పుడు మాపేర శు
భావహాము శశాంకవిజము మనెడుప్రబంధం
బావిష్కృతశృంగారతఁ
గావింపుము రసికహృదయ కౌతుక మెసఁగన్. 26

వ. అని సగౌరవంబు గా నానతిచ్చి కర్పూరతాంబూలంబును కనకాం
బరంబు లొసంగి బహూకరించుటయు నేనునుం బ్రమోదభరిత
మానసుండ నై యిమ్మహాప్రబంధంబున కారంభించి కృతినాయకుని
వంశావతారక్రమం బభివర్ణించెద. 27

❁ కృతిపతివంశావతారము. ❁

నీ. సుద్దంపుటద్దంపునిద్దంపుఁజెక్కిలిఁ
బాలసంద్రపుఁబట్టి పట్టి నొక్కఁ
దులకింపుబలుకెంపుతలకింపుజిగిమోవిఁ
బంటలవాల్గంటి గంటు సేయ
నెలకూనపాలు పైన యలికాన నీళాన
తీలోకతిలకము తిలక మునుప

రతి సొక్క మతిఁ దక్కి శ్రుతిచక్కి గోదాఖ్య
మంజువాణీమణి మణిత మొసఁగ

గీ. నఖిలశృంగారములకు నివ్వుయి వెలుంగు
భువనస ప్తద్వయిగాగణ్యపుణ్యగంధ
సముదితసుఖంబు శారదసమయవికచ
పంకజసఖంబు శ్రీరంగపతిముఖంబు.

28

ఉ. అందు జగన్ను తాగవ సహస్రదృగాశయలబ్ధవర్ణు ల
స్పందమహాహవాంతరవిషాదితపుణ్యజనా గ్రణుల్ సదా
నందనపుణ్యగంధసుమనగిపరిశోభితు లాది నుద్భవం
బొందిరి భూసురుల్ శమదమోదయభాసురు లచ్యుతాశ్రయుల్.

క. చిత్రము తద్ద్విజకులము ప
విత్రముగా సంభవించె విధిమానసమం
దత్రిగుణవ్రతిబంధుం
డత్రియుగపదాబ్జభక్తుఁ డత్రి ధరిత్రిన్.

30

శా. మాయావాదిభుజంగభంజనగరుత్తంతుండు శిష్యావలీ
శ్రేయస్సాగరపూర్ణచంద్రుఁడు త్రయీసిద్ధాంతసింహాసన
స్థాయిశ్రీయతిసార్వభౌమపదపద్మధ్యాయి తత్త్వాన్వితం
డైయాఖ్యై వెలసెకీడాంబికులజుండై యత్రిగోత్రంబునన్.

31

క. వేంకటకృష్ణయ ఫణిప
ర్యంకపదాబ్జప్రసన్నుఁ డాచార్యకులా
లంకారుఁ డాహిమాచల
లంకారమణీయయశుఁడు రహి మీతె మహిన్.

32

సీ. చెలువంబుచే జీరుచిలుక తేజివజీరు
విమలోక్తిచేఁ జేరు విరులచేరు
కరుణాపరత నమ్ము గరళకంధరునమ్ము
నతిబలంబున మీఱు నలసమీరు

ఘనధైర్యరమ గట్టు కడవన్నె బలుగట్టు

స్థిరశక్తిచే మారు శివకుమారు

తెలితరిచే నంటు కలువకన్నియ నంటు

పటుదత్తి నెర సూను భానుసూను

గీ. మంత్రిమాత్రుండె యశఁడు దుర్మంత్రిగంధ

సింధురోదగ్రజా గ్రన్నుసింహమూర్తి

చెంజి వేంకటన్నపతి సాచివ్యకారి

కీర్తిగుణహారి వేంకటకృష్ణశౌరి.

33

చ. నలుదెసలందు భూమిలలనామణిహారము లగ్రహారముల్

వలనుగఁ జేసి కీర్తి గనువంగలవేంకటకృష్ణమంత్రిరా

ట్టిలకుఁడు శౌర్యసంపదవధీరితకృష్ణు విలాసకృష్ణు వి

ద్యల మునిరాజకృష్ణుఁ గనె నాత్తజరత్నము పెద్దకృష్ణునిన్.

34

ఉ. హత్తినకీర్తికాంత విపులాంబరలాలనఁ గల్కినెచ్చెలిం

జిత్త మెలర్చుచూపులను జిత్రవిలాసకళాకలాపవి

ద్వత్తను భారతీయువతిఁ దన్నుచు శ్రీసెదకృష్ణమంత్రిలో

కోత్తరవర్తనం దనరియుండియు వక్షిణలీలఁ గన్నడున్.

35

క. అతనికికొప్పెరకృష్ణయ

సుతుఁ డయ్యెఁ దదీయ హేతి శూరాలివధూ

వితతులకొప్పెర గొనుటక

క్షీతి కొప్పెరకృష్ణుఁ డన సుకీర్తిం దనరెన్.

36

సీ. ధార్తికలక్షీనిదానంబు దానంబు

గుణయుక్తబంధుసంకులము కులము

భువనసమ్మానితాభోగంబు భోగంబు

దినదినత్యాగసాధనము ధనము

రుచిర సౌమ్యగుణానురూపంబురూపంబు

ఘనశుభలక్షణాకరము కరము

మహితకౌరవోపమానంబు మానంబు

వరమంత్రికోటిరపదము పదము

గీ. కలితసాఫల్యకవివచోగణము లతని

గుణము లెన్నుట కొకవేయుఫణము లున్న

నలవి యగు మంత్రిమాత్రుండె యరివిదారి
విష్ణుమతధారి కొప్పెరకృష్ణసూరి.

37

క. రంగన్ని జభుజశక్తి

స్వెంగలు లై రిపులు సమరవీధి నృపవన్
వెంగన్న యట్టు వంగల

వెంగన్న నతండు గవియె వేడుక మీఱన్.

38

సీ. తనకీర్తి నిఖిలవిద్వన్తనగకై రవ

నిచయంబులకు చంద్రరుచులు గాఁగఁ
దనప్రతాపంబు శాత్రవదర్పనీహార

మండలంబునకు నీరెండ గాఁగఁ

దనయనారతభూరిదానంబు యాచక

సస్యపాలికి నభస్యంబు గాఁగఁ

దనచరిత్ర మశేషధార్మికచారిత్ర

పంక్తులకును మేలుబంతి గాఁగ

గీ. నమరు సన్తార్గచారిజిహ్వాద్విజిహ్వా

ఖండనాంకుండు వినతోపకారశాలి

సామఘనపక్షుఁ డవదాతచారుముఖుఁడు

చెలఁగు వెంగన్న ద్విజకులశ్రేష్ఠుఁ డెన్న.

39

మ. ఆలవెంగన్నకుఁ గూర్తితమ్ములు ఘనుం జాకొప్పెరామాత్యుడున్

కలితాధ్వర్యుఁడు కల్లకృష్ణుఁడును రంగప్పయ్య తిర్యేంగళ

ప్పలసత్కీర్తిహారుఁ డార్యుఁ డనుకంపాధుర్యుఁ డాచార్యుఁడున్

లలితు ల్వత్తురు ధాత్రి వంగలకులాలంకారు లై యేవురున్. 40

క. మోచారుచిపరిభవకృ

ద్వాచారుచిరన్ శుచిత్వవర్ధిష్ఠు యశ

శ్రీచారుసత్కులీన

న్నాచారు వరించె వేంగనప్రభుఁ డెలమిన్.

41

క. వెంగనకృప నాచారమ

యంగన యలబుచ్చికృష్ణయాద్యున్ శేషా

ర్యుం గస్తురి నాదివరా

హుం గనె గాయత్రి నిగమయుగయుగముఁబలెన్.

42

సీ. వజగద్బంధుం డహీనతేజస్సూర్తిః
 దమ్ముల కామోదదాయి యగును
 నేపురుషో త్తముం డినమండలీపూజ్య
 మానుఁడై శుభదశాత్కతక జెందు
 నేవిబుధాధ్యక్షుఁ డితసిద్ధగంధర్వ
 విద్యాధరశ్రేణి వేడ్కఁ బ్రోచు
 నేగోత్రనాయకుం డిలకు నాధార మై
 విష్ణుపదాశ్రయవిహృతి కాంచు

గీ. నతఁడు లోకతఱాహారుం డచ్యుతాఖ్యుఁ
 డంచితసుధర్ముఁ డమితసత్త్వాశ్రయుండు
 భూష్ణుఁ డుజ్జ్వలకీర్తివర్ధిష్ణుఁ డలరు
 బుచ్చికృష్ణఘనుండు సత్పుణ్యధనుఁడు.

AR 11687

43

ఉ. దానవవైరి వై భవనిదానవధూమణిఁ బెండ్లి యైనటు
 ల్తానవతీలలామ ముఖమండలనిర్జితసోమ రూపలీ
 లానవపద్మధామ నవలా మధుసూదనపాదపంకజా
 సీనమనోమిళింద యగుసీనమ నయ్యనఘుండు చేకొనెన్.

44

ఉ. పండితమండలీహృదయపంకజభానుఁడు బుచ్చికృష్ణయా
 ర్యుండును సీనమారమణియున్ దొలి నోమిననోముపంటగా
 హిండితకీర్తియుక్తి జనియించెను వేంకటరాఘవాధ్వరీం
 ద్రుండు విభాసమానగుణరుద్రుఁడు వంగలవంశ చంద్రుఁ డై.

45

సీ. శరదభ్రవిభ్రీమాస్పదవాజవేయాత
 పత్త్రంబు ఫణిఫణాపటలి గాఁగఁ
 సతతరక్షోపాయచణము లై భుజముల
 శంఖచక్రంబులు చందు మీఱ
 మిత్రనందకపుష్టి మైత్రావరుణయష్టి
 కౌమోదకీమోదకలనఁ జూప
 మఖవిశేషప్రాప్తమణికుండలంబులు
 మకరకుండలము లై మహిమఁ దెలుప

గీ. సజ్జనానందకృత్సదాచరణజనిత
 కీర్తిగంగాతరంగిణీస్ఫూర్తి నింప

లలిత తిరువేంగళమ్మ శ్రీలలన గాంగ
నలరు వేంకటరాఘవయజ్ఞశౌరి.

46

ఉ. ఆశువిశోషణప్రతిభ నార్చుమహాబడబాగ్ని చే బయో
రాశి శమించిపోమికి ధర న్లత మేమొకొ నిచ్చనిచ్చలు
స్వేసట లేక యన్న మిడువేంకటరాఘవయజ్ఞయింట మృ
ష్టాశనదానవార్షు రసహాయత యాయత మై చెలంగంగన్.

47

సీ. ఋగ్యజుస్సామాదిరీతు లేర్పడఁజేసి
భాట్టశాలలఁ బెట్టె వ్యాసులట్లు
ప్రాకారమణిమంటపాదికైంకర్యము
ల్పరకాలుగతి రంగవతి కొనర్చె
ఛాయలు గల్పించె జలధరప్రాధిమ
సాలలు వేయించి జనులకెల్ల
బుధులకు నవరత్న భూషణాంబరములు
కల్పవృక్షంబులకరణి నొసఁగె

గీ. వెలయ నారదవరదున కలఘుభక్తి
నిష్టభోగంబు లొసఁగె ఫణీంద్రులీల
భజనతోషితఖగసార్వభౌమవాజి
సుగుణవేంకటరాఘవసోమయాజి.

48

క. శ్రీమద్వేంకటరాఘవ
సోమాసిమహాకుల ప్రసూత సుకీర్తి
స్తోమ తిరువేంగళమ్మ
భామారత్నమును ధర్మపత్నిగఁ బడసెన్.

49

సీ. దుక్కిణి కమనీయయాపసంపదచేత
సత్యభామ మృదూక్తిసరణివలన
ఋక్షజాతాభిఖ్య యిలశ్యామయాటచే
లక్షణ యగు శుభలక్షణముల
మిత్రవిందయు బాంధవత్రాణమహిమచే
భద్రయే గమనసౌభాగ్యకలన
సరవిఁ గాళిందియె సాధుజీవనయుక్తి
రహి సుదంతయె కుందరదన యగుట

- గీ. యనఘ వేంకటరాఘవయజ్ఞశౌరి
 చిత్తమలరంగ మెలఁగుచు శీలవృత్తి
 పరమపాతివ్రతీనిష్ఠ పరఁగ ధరణి
 ననఁగ తిరువేంగళమ్మ కుంవనపుబొమ్మ. 50
- గీ. ఆమహాధ్వరి యాసాధ్వియందు శేష
 కృతినిసీసేంద్రు వేంకటకృష్ణధీరు
 ఘనుని వేంకట వేరుమాళ్లఁ గాంచి వెలసె
 నలువ నాల్గుమొగుంబులఁ జెలఁగినటుల. 51
- సీ. తనదుసర్వజ్ఞత కనుగుణంబుగఁ దాల్చె
 గంగోదకం బుత్తమాంగమునను
 తనశేషసంజ్ఞకుఁ దగఁ దండ్రియే దైవ
 మనుచు శుక్రాక్షులు తనరఁ జేసెఁ
 దనకళాశాలిత కనురూపముగ యశ
 శృంధిక ల్నిలిచె దిక్పంధులందుఁ
 దనలోకబాంధవత్వమునకు నీడుగా
 వేదమయుం డని వినుతిఁ గాంచె
- గీ. బురుషసింహత్వవిఖ్యాతి పొసఁగ నఖర
 లీల హైరణ్యదానై కలోలుఁ డయ్యె
 నతఁడు సామాన్యుఁడే వంగలాన్వయుండు
 శిష్టసన్నుతజనుఁ డైన శేషఘనుఁడు. 52
- క. ఆరసికుననుజుఁ దురుబల
 వైరికుభృత్పక్షభేది వల్గుసుధర్తా
 ధారుఁడు శ్రితమందారుఁడు
 శ్రీరమ్ముఁడు సీనమంత్రి జిఘ్ఘుఁడు వెలయున్ 53
- సీ. తనదర్శనస్ఫూర్తి తనదర్శనస్ఫూర్తి
 కరణి శ్రీధామైకగరిమఁ బూనఁ
 దనయు క్తివైఖరి తనయు క్తివైఖరి
 మహి నహీనప్రాధి మంతు కెక్కఁ
 దనయాభిరూప్యంబు తనయాభిరూప్యంబు
 గతి మహిళాశ్చర్యకరము కాఁగఁ

దనదానచాతురి తనదానచాతురి

దారిఁ బ్రత్యర్థివర్ధనమొనర్ప
గీ. ఘనత గాంచును శిబికర్ణ కామ ధేను
కల్పకద్రుమకై మర్ధ్వికారి భూరి
వితరణామోదితా శేషవిబుధసుకవి
శిష్టనుతిహారి వంగలసీనశౌరి.

54

శా. లోకాలోకము పాదు సప్తజలధు ల్లోయంబు శేషుండు వే
రాకు ల్లిక్కులు హైమశైలము పటీరాగం బువఘ్నుంబు లై
యాకాశం బురుకాయమానముగ సొం పాతవ్యశో వల్లికిన్
రాకాచంద్రుఁడు పండు తద్రసభుజుల్ రక్షింతు రాసీనయన్.

55

సీ. సకలసామాజికసంఘంబుమదికి నిం

పుగ బృహస్పతిలీల బుద్ధిఁ దెల్పుఁ
గార్యఖడ్గక్రియాఘటనాఘటనశక్తి
దొరను ప్రమోదంబుఁ బొరయఁజేయు
జననంబు మొదలుగా సకలజనోపకా

రంబు వ్రతంబుగా రహి నొనర్చు
జనకునివై ఖరి జ్ఞానకర్తప్రప
దనభక్తిగురునిష్ఠ లొనర మెలఁగు

గీ ధర నుపనయనకన్యకాదానశతము
లన్న దానంబు జలదాన మాదియైన
దానము లొసంగుఘనుఁ డభిమానధనుఁడు
శ్రీవతినిభుండు వంగలసీనవిభుఁడు.

56

శా. హాహాహూహూలు గానగర్వమున హాహాహూహూ వంచున్ స్వరా
రోహాప్రక్రియఁగాఁ దురంగతను లై రూప్యంబు నానన్ వృథా
సాహంకారులు మర్త్యగాయకులు బోడా నీకుఁ బాండ్యేశ్వర
స్నేహాలంకృత! వంగలాన్వయమణి! సీనా! కవిగ్రామణి!

57

ఉ. మానుజరూపమన్తథ ! రమానుజకీర్తివతంసితాశ ! భీ
మానుజశౌర్య! †నీవు విని మాను జయింతువు దత్తి నీతి రా

† 'నీవును సమాను జయింతువు నీదుదంతి', 'నీవు వినుమానుజయింతువు దత్తి నీది' అని పాఠములు. అర్థము చింత్యము.

మానుజనుశ్చరిత్ర కృతి మానుజనాథుల సీమ హెఱాభర
 మ్మాను జగానఁ గానము సమాను జనున్ భువి సీకు సీనయా. 58

చ. అని జను లెన్న వన్నెఁ గని యాచకవాచకమేచకీచ్చటా
 ఘనఘనసంగవైఖరిని గామితకామితసృష్టి నించుచున్
 దనరువలంతి పాండ్యవసుధావసుధామునిమన్నన ల్వహిం
 చినదొరలందు మేటి యగుచిమ్మనమంత్రికిరీటి వర్ధిలున్. 59

చ. స్ఫుటపటిమార్భటీనినటిషుస్తరజిన్నకుటీపుటీసుధల్
 ఘటముల గుమ్మరించి రన ఘమ్మన రాట్సుభ జంత్రగాత్రముల్
 పటుమతి విన్నిఁ జేయుచు శలాపటలిన్ సలిలంబు చేసి వేం
 కటపెరుమాళ్ళధీరుఁడు జగన్నుతుఁ డౌ సరసత్వ మేర్పడన్. 60

క. ఇళయపెరుమాళ్లు రాముని
 వెలయన్ భజియించురీతి వేంకటపెరుమాళ్
 సలలితగీతకళానిధి
 విలసితమతిఁ గొలువ సీనవిభుఁడు చెలంగున్. 61

చ. జనకునకున్ మది న్తుద మెసంగఁగ భూస్థలజాతయై మహా
 వనమతి గాంచి పుణ్యజనవర్ధనతం దగి రామభద్రుఁడే
 యనఁ దగుసీనయన్ బరిణయం బయి సీతమ శాస్త్రవాసనా
 ఘనులనుబుత్తులం గనె నఖండితకీర్తి జగంబు నిండఁగన్. 62

చ. కులమును శీలమున్ విభునికూరిమి బాంధవపోషణంబు ని
 శ్చలమృదునూక్తి సత్త్వమును జక్కదనంబును గల్గి యొప్పుచున్
 సలలితచర్య భర్తృపదసారసభక్తిజితార్య యార్యరం
 జిలు నలసీనయాఁర్యుసతిసీతమ శీతవఃయూఖకీర్తియై. 63

క. అనుజుఁడు లక్ష్మణుఁ డై తగ
 ననయభరతకలన నిత్యశత్రుఘ్నమతిం
 దనరుచు సీతాసతితో
 మను సీనయ రామచంద్రమంజులయశుఁడై. 64

సీ. సప్తకులాచలీసౌధదేశంబుల
 నెందాక నవని యానంద మొందు
 నవసీవధూమణిహావణించుకొంచి యై
 యంభోధి యెందాక నలరుచుండు

నంభోధిశయనుడై యజుల సృజించుచు
 నెందాక శ్రీహరి యెలమిగాంచు
 శ్రీహరియురమందె శృంగార మెసంగంగ
 నెందాక యిందిర యింపు మీలు

గీ. వెలయు నందాక వంశాభివృద్ధి గల్గి
 సకలసంపత్పరంపరా సాంద్రభోగ
 బహుసుపుత్రాయురారోగ్య భాగ్యగరిమ
 శేముషీ దేవతామంత్రి సీనమంత్రి.

షష్ఠ్యంతములు.

క. ఏవంవిధగుణమణికిన్

శ్రీవంగలకులపయోధిచింతామణికిన్
 ధీవిజితాదిమఫణికిన్

శ్రీవైష్ణవమతకువలయశీతలఘృణికిన్.

క. శ్రీమన్న రురంగాధిప

నామాంకిత గేయకల్పనాస్తుతమతికిన్

రామానుజవిజయాంకగ

వీమధురసమోదమానవేంకటపతికిన్.

క. ఆహవసాహసతౌ రా

షాహునకున్ సిద్ధవిజయసన్నాహునకున్

స్నేహబహూకృతి సుకవి

న్యూహునకు వసంతవితరణోత్సాహునకున్.

క. వేంకటరాఘవమఖికుల

పంకజభానునకుఁ గురున్మపతిమానునకున్

గంకటవత్సేనునకు ని

రంకుశదాసునకు సజ్జనాధీనునకున్.

క. వాధూలవరద దేశిక

సాధిష్ఠకృపాకటాక్షసంపాదితమే

ధాధీస్వోభయవేదాం

తాధికసామ్రాజ్యసంభృతానందునకున్.

ప్రథమాశ్వాసము.

—()—

కథాప్రారంభము.

- వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పం బూనినశశాంకవిజయం
బనుమహాప్రబంధంబునకుఁ గథాక్రమం బెట్టి దనిన. 1
- గీ. వెలయు ధరలోన నుజ్జ్వలవిమలహృదయ
పద్మపద్మాసమాశ్లేష్టపరమపురుష
సంతతధ్యానసానంద సాధుమాని
నవ్యకీర్త్యావృతదిశంబు నైమిశంబు. 2
- ఉ. ఆవనసీమ శౌనకమహామునిముఖ్యులు తాపసోత్తము
ల్పావనసత్కథారసవిభాసిముఖాబ్జవిసీతు సూతు సు
భావనఁ జేసి యిట్టు లని పల్కిరి సద్విజరాజితోర్జిత
శ్రీ విలసిల్లుచంద్రకథ చిత్తమున న్వివనఁ గోరువారలై. 3
- ఉ. పంకజగర్భనంశమున భాసిలి యిద్ధర నత్రి కెట్టు లే
ణాంకుఁడు పుట్టె నాతఁడు బృహస్పతికిఁ సతి యైనతార ని
శ్శంకత నెట్లు పట్టె నది నైఁచ కెదిర్చినదేవతాతతిఁ
గొంకక యెట్లు గొట్టె వినఁ గోరెద మాతెఱఁ గెల్లఁ దెల్పుమా. 4
- క. అన విని సూతుఁడు మనమున
వినయం బిగురొత్త మునుల వీక్షించి నట
త్కనకాచలచాపజటా
ఘనగాంగతరంగభంగి గా నిట్లనియెన్. 5
- మ. కలఁ డంభోరుహగర్భమానససుధాకల్లోలినీనాథని
స్తులమందారమహీరుహా త్తఫలసత్పుత్రీ భవద్భ్రీహ్లావి
ష్ణులలాటాక్షకథావిచిత్రతజనస్తోమస్తుతోద్యద్యశ
స్త్రీలకాలంకృతధాత్రి యత్రివిలస త్తేజోధురాపాత్రియై. 6

- చ. మునికులచంద్రుఁ డాతఁడు ప్రమోదముచే ననసూయ భక్తిమీ
తన దగుపేరు నిక్కముగఁ దాలిమి మీఱఁగ సేవ సేయఁగా
ననుదినముం జపంబు తప మధ్యయనంబు వ్రతంబు లగ్ని సే
వన మతిథిప్రయుక్తవరిపస్యయు మీఱఁగ ధర్మనిష్ఠుఁ డై. 7
- ఉ. కొన్నిదినంబు లుండి తనకున్ సుతలాభము గల్గురీతికై
పన్నినకోర్కి చిత్తమునఁ బాదుకొనన్ వనితాసమేతుఁడై
కిన్నర కామినీపుదులగీతవినూతనజాతపల్లవా
చ్ఛిన్న నికుంజమంజువనచిత్రము గాంచె దుషారగోత్రమున్. 8
- క. కాంచి యుదంచితవిస్తయ
కంచుకితమనస్కుఁ డగుచు కడు వేడుక నా
చంచలలోచనఁ గనుఁగొని
యంచితవాగ్వృత్తి నిట్టు లచుచుం బలికెన్. 9
- సీ. పుడమి వింతలు చూడ నడరుకోరిక గన్న
మిన్నేరు దిగుటకు మెట్టు దొరకె
జన్నాన బన్నంబుఁ గన్న సతీదేవి
పుట్టినిల్వరుసలపట్టు గాంచె
నాండొంటితో రాయుకొండలజగడంబు
రహి దీర్చి యేలంగ రాజు గలిగెఁ
దనయకుఁ దగుభర్త ననయ మారయు హాట
కాద్రికిఁ దగుసట్టియల్లుఁ డబ్బె
- గీ. గండు మీఱినచండాంశు నెండవలన
నుండ వెఱచినమంచుకు దండ గలిగె
నిందుబింబాస్య యాపర్వతేంద్రువలన
నెంచి యీతనిమహిమ వర్ణింపఁ దగమె. 10
- క. ధర మొక వై తిరిగెడుతఱి
గిరు లెల్లను దాని కితని క్రేపుగఁ జేయన్
దొరసి చను ద్రావ నెలవులఁ
దొరఁగిననుకు వనఁగ మంచు దోచె లతాంగీ! 11
- క. శిరమున శశాంకరేఖయు
హరు వగుఘనలీల కంధరాప్తియుఁ గలయీ

గిరిపతి గిరీశుచాయః

గుణుతుగఁ గనుపట్టె సమదకోకిలవాణీ !

12

సీ. కురువిందరుచిబృందపరికందళ త్ప్రీవా

శభ్రమాగతకోకిలవ్రజంబు

తతహీరకరవారికృతశారదేందురు

క్పారణాధావచ్చకోరకంబు

ఫణితేంద్రమణిసాంద్రఘృణిరుంద్రయామవ

త్యాలోకభీతరథాంగకులము

సురధార్యవైడూర్యవరనిర్యదాఖుభు

క్ప్రకరనేత్రప్రభాచకితశుకము

గీ. నుదితగైరికథాతుమయూఖనివహా

విహితహారిహాయధనురనువిదితజలద

సమయభయరయపరిచలదమలగరుద

నీకమీకులశైలంబు నెలఁత ! కంటె.

13

చ. సవరము లచ్చమైనఘనసారము కస్తురియున్ జవాది వే

ణువుల జనించుముత్యము లనూనత నిచ్చటిచెంచుముద్దియల్

హవణుగఁ గల్పవృక్షసురకై సురలోకపుఁబువ్వుఁబోండ్ల కా

ర్జవమున నిత్తు రోచకితచంచలచారుచమూరులోచనా !

14

క. అని యనురాగము మీఱఁగ

ననుఁగుంజెలితోడ ననుచు నగ్గిరిమీఁదం

జని చని మునిపతి విస్తయ

ఘనతరహర్షములు మదినిఁ గ్రండుకొనంగన్.

15

చ. కులసతిఁ జూచి యోసమదకుంజరగామిని ! వీరిఁ జూచితే

కలకలకంఠకంఠమృదుకాకలికాకలనీయగీతికా

కలితుల సిద్ధదంపతులఁ గంటె యదూరసరన్నరుజ్జురీ

జలలహారీవిహారములు సల్పెడియతులఁ గేళిదతులన్.

16

మ. ఇది గంధర్వవిహారభూమి యదె కంటె సిద్ధమార్గంబు ల

ల్లదె సౌగంధికపుష్పము ల్గలకొలం కాచాయ సూమానసం

బదిగో చైత్రరథం బదే కద కలాపాఖ్యామహాగ్రావ మో

మదిరాక్షీ ! బదరీవనం బదె జగన్తాన్యంబు చూపట్టెడిన్.

17

క. అని యచటివి శేషముల

నననూయకుఁ దెల్పుచున్ మహామునివర్యుం

డనుపమశీతలపవనం

ఋన బడలిక దీరఁ బోవఁ బోవఁగ నెదుటన్.

18

శ్రీ. శరభంబు లాహార మరసి పోషింపంగఁ

జెంగుచెంగున దాఁటుసింగములును

సింగము ల్దమగోళ్ల చేఁ గటంబులతీఁట

దీర గీరఁగ మీఱువారణములు

వారణంబుల నిడువారుతుండంబుల

జెలఁగి యూఁచఁగఁ గూర్కుచిఱుతపులులు

చిఱుతపులు ల్లుండ్లు నెలఁగి తా వొనరింప

నిదురఁ బెట్టుచు నుండుకొదమలేళ్లు

గీ. లేళ్లకొమ్ముల నైనబల్బిలములందుఁ

బరఁగుసాములు పాములపడగనీడ

నలగుచుఁ జెలంగునెలుకలు తలవరు లయి

వరుసఁ గావంగ వెలయునీవరులు గలిగి.

19

నీ. అలికి ముగ్ధులు పెట్టి వెలయ వేదికలందు

నాహుతు ల్లాంచుత్రేతాగ్ని కణము

త్రేతాగ్ని కణధూమజాతమేఘములచే

నెండ కన్నెఱుఁగనివృక్షములును

వృక్షము ల్భలముల నెపు డియ్య నతిథుల

మిగులఁ గైకొనుగృహమేధికులము

గృహమేధికులసదాకృతసపర్యలచేత

నతిహర్షము వహించుయతిచయంబు

గీ. యతిచయధ్యానసంతోషితాంబుజాక్ష

పాలితజగత్రయంబునఁ బావనంబు

కాంత మేకాంత మాశ్రితానంత మగుచు

శ్రమము లెడఁబాపుబదరికాశ్రమముఁ జేరి.

20

గీ. పర్ణశాలను నిర్మించి పత్నితోడ

స్వరదీతోయమునను నున్నాతుఁ డగుచు

జీర్ణపర్ణానిలాహార సేవనమునఁ

బూర్ణ మగునిష్ఠను దపంబుఁ బూని యపుడు.

21

చ. ధర బొటవ్రేల నూని రవిఁ దప్పక చూచుచు నూర్ధ్వబాహుఁడై
స్థిరత జితేంద్రియుం డగుచుఁ జిత్తముతత్తరపాటు మాన్చి చి
త్తరువున వ్రాసిన ట్లచలతన్ దగి వాయునిరోధ మొప్పుగా
హరిహరపద్మగర్భుల సమాహితవృత్తి మదిన్ దలంచుచున్.

22

క. ఫలములు చివురులుఁ బువ్వులు

జలములు దర్భులును వ్రేల్చి సమిధలు నవలా

వలయునపు డొసఁగ సలిపెన్

బొలుపుగఁ దప మత్రి యత్రిపుత్రాక్షికి నై.

23

క. ఈయమరిక రెండున్నొక

వేయేడులు దివ్యమానవిఖ్యాతము గా

నాయత్రి తపముఁ జేయఁగ

నాయననిష్ఠకును మెచ్చి యతిహర్షమునన్.

24

సీ. హరిసీలపుఁదెఱంగు నరిదివజ్రపురంగు

మెఱుఁగుఁగెంపు హెఱంగు మేను లమర

బెడఁ గైనయక్కున నెడమమైదిక్కున

నడరెడువాక్కున నతివ లలర

చిలువపౌఞ్జులఁ ద్రొక్కు పులుమేపులకు సొక్కు

తెలిదూండ్ల వెస మెక్కు తేజు లమర

మకుటంపుజిగిసొంపు రకమైన నెలవంపు

చికిలికెంజడగుంపు శిరము లవ ర

గీ. స్వర్ణమయచేల గజచర్మవల్కలములు

గట్టువారలు శంఖచక్రత్రిశూల

డమరుదండకమండలు సమితికరులు

హరిహరబ్రహ్మ లపుడు ప్రత్యక్ష మైరి.

25

క. ఈలీలం బొడకట్టిన

వేలుపుఁబెద్దలను జూచి విస్తయవినయో

ద్వేలభయహర్షసంభ్రమ

శాలితఁ బ్రణమిల్లి యత్రిసంయమి పల్కెన్.

26

సీ. కమలాశ్రయత్వసంగతిపరిభ్రాజితు
 నభిమతాశ్యాధారతాభిరాము
 పరమహానం వకపాలితాశ్రితలోకు
 హంసాధికరణవిఖ్యాతియుక్తు
 వర్ణితఘనసారవర్ణాత్కాధీశు
 ద్విజరాజసంప్రాప్తదివ్యచరణు
 సురుతరసత్కృపాభ్యుపగతభద్రుని
 సుజనసంస్తుతలసదజనమాఖ్యు

సీ. నిన్నుఁ గొల్చెద భక్తిమే నీరజాక్షు !
 యోవిరూపాక్షు! యష్టాక్షురోరుపక్షు !
 రక్షణసదీక్షుయసస్యక్షురమ్యవీక్షు !
 ఈక్షణమె నన్ను రక్షించు హితసమక్షు !

27

చ. అని నుతి సేయునాయనసమంచితభక్తికి మెచ్చి వారలి
 ట్లనిరి ముసీంద్ర! నీవలయు నట్టివరమ్ము లొసంగువారమై
 యనితరదర్శనీయమహితాకృతు లే మిట వచ్చినార మిం
 పెనయఁగ నీవు కోరినయభీష్టము లిత్తుము వేఁడు మిత్తటిన్. 28

చ. అనునపు డాతఁ డిట్లను మహామహాలార! గుణాభిరాము లా
 తనయులఁ గోరి నే నిపుడు తత్పరతఁ దప మాచరించితిఁ
 ఘనతరకీర్తియుక్తుల జగన్నతులఁ మిమువంటిపుత్తులఁ
 మనమునఁ గోరెదఁ గరుణ మన్నన మీఱఁగ నీయఁగాఁదగున్. 29

మ. అనిన న్నవ్వుచు మమ్మువంటినుతు లెం దైనఁ గలారే జగం
 బున నత్రీ! విను మేము మువ్వరము త్వత్పుత్రాకృతుల్ దాల్చి మీ
 యనురాగరి బొనఁగూర్తు మం చని యదృశ్యాకారు లై రట్టిచో
 ననసూయాసతి గర్భమయ్యె భవనాహ్లాదంబు సంధిల్లఁగన్. 30

చ. నెల మసలెఁ శ్రమం బొదవె నిద్దవుఁజెక్కులు వెల్ల నయ్యె వే
 విళు లుదయించెఁ జన్ద్రానల వీకయుఁ గప్పను దోఁచెఁ జిట్టుముల్
 వెలసెను రోమరాజి గనిపించె రుజంబుగఁ గౌను పైఁబయిఁ
 బలిసె వళుల్ నెలంగె జడిమంబు నడఁ గనిపించె నింతికిన్. 31

క. ఈమాడ్కిని దద్దర్భము

శ్రీ మెఱయుచు వృద్ధిఁజెందఁ జేడియ తగెఁ జిం

తామణకౌస్తుభకల్పక

భూమిజయుతజలధిలహరిపోలిక మీఱన్.

32

శా. అంతః గొన్ని దినంబు లేఁగ నననూయా దేవి భూమిజనుల్
సంతోషింప శుభ గ్రహాళి ననువాలగ్నంబునం దద్భుతా
నంతశ్రీః దగుపుత్తులం గనియె దత్తాత్రేయు దుర్వాసునిఁ
గాంతామోహనచారుమూర్తికుచిరేఖాసాంద్రునిం జంద్రునిన్.

33

క. దత్తమునీంద్రుఁడు సుగుణో

దాత్తుఁడు హరియంశమున శివాంశంబున లో

కోత్తరుఁ డగుదుర్వాసుం

డుత్తముఁ డబ్జభవునంశ నుడువతి పృథ్విన్.

34

క. హరిహరసరసిజసంభవ

పరమాంశజు లైననుతులఁ బడసి మునీంద్రుం

డరు దగుసమ్మోదమునఁ

బెరసెను వెన్నిధులు గన్న పేదయుబోలెన్.

35

ఉ. అప్పుడు వేలుపుందెరవ లాడిరి పాడిరి కిన్న రాంగన

ల్చిప్పిలుసోనతేనియలు చిందఁగఁ గ్రందుగఁ బువ్వలఁ సురల్

గప్పిరి చేవదుందుభులు గ్రక్కున దింధిమినాదవైఖరిఁ

గుప్పన మ్రోసె దివ్యమునికోటులు దీవన లీయ వేడుకన్.

36

క. ఆమువ్వరలోఁ జంద్రుఁడు

తామరసభవాంశభవుఁడు దననెఱిసీటుఁ

గోమును జక్కదనంబును

వామాక్షులు మెచ్చ నిచ్చ వర్ధిలు చుండెన్.

37

సీ. కలువలచెలికాఁడు కళల కెల్లను వీడు

నెత్తమ్మినేస్తకానికిని బోడు

రాతిరియెకిమీడు బోతియుండెడువాఁడు

మగువలఁ దమిఁగొల్పుమాయకాఁడు

జక్కవగమిసూడు చక్కనివగకాఁడు

చిమ్మచీకటిఁ జిమ్మదివ్వురీడు

మరునివజీరుఁడు నెఱిసీటుగలవాఁడు

ముద్దుగుమ్మల మొగమ్ములకు నీడు

- గీ. అంకమున జింకఁ దాల్చినయందకాఁడు
అంబుజాతునిమోహంపు టన్నుతోడు
సద్విజన్తులఁ బ్రోచువజ్రంపుబోడు
కలికితనమున మెఱయుచుక్కలకు తేఁడు. 38
- క. సుద్దులచే బుద్దులచే
ముద్దులచేఁ దల్లి దండ్రీ ముద మలరంగాఁ
దద్దయుఁ దద్దయ నెసఁగెను
ప్రాద్దుకుఁ బ్రాద్దుకును వింతపోణిమి మీఱన్. 39
- గీ. జాతకర్తాదిసత్కియాఁజాతములను
బూతతనుఁ డైనయతనికిఁ బ్రీతి నత్రి
నాతియును దాను నుపనయనం బొనర్ప
నాతనిఁ గనుంగొనఁగ వచ్చె ధాత యపుడు. 40
- ఉ. వచ్చి నిజాంశసంభవు నవారణవారణడింభమో యనన్
హెచ్చినవెక్కువం జెలఁగునిందుని రమ్యముఖారవిందునిన్
మెచ్చి దయోదయస్ఫురణ మీఱఁగ దీవన లిచ్చి యిచ్చ మై
యచ్చరనేత తచ్చరిత మచ్చుపడం బరికించి యిట్లనున్. 41
- ఉ. ఈతఁ డనిన్ సురాసురుల కేనియు గెల్వఁగరానివిక్రమ
ఖ్యాతిని మించి రా జనఁగ నంచితకీర్తి వహించి తారకా
నేతయు నోషధీశుఁ డవనీసురజాతికిఁ బాలకుండు నై
భూతల మేలు మేలు దలపోయును జేయును రాజసూయమున్. 42
- మ. అని యిట్లానతి యిచ్చి యంబుజభవుం డమ్మేటికిం గాండివం
బనువి ల్లక్షయతూణయుగ్త మఖలాస్త్రాభేద్య మాక త్తళం
బనిలోద్ధామతురంగమాన్వితసహస్రాదిత్యసంకాశ మై
యను వౌదివ్యరథంబు నిచ్చెఁ గరుణాయత్తైకచిత్తంబునన్. 43
- క. కర మురుసమరజయశ్రీ
కరమును సుఖకరము కాంతికరమును గడు మీ
సరమును బరాగగణధూ
సరము నయినకలువవిరులసరము నొసంగెన్. 44
- క. నలువ మరుమామ కీగతి
నలు ఘమరువరంబు లొసఁగి నగు మొగమున ముం

గల నతులశిల్పవైఖరి

గలనతు నన్విశ్వకర్తఁ గనుఁగొని పలికెన్.

45

చ. హతబహుకిల్బిషం బగుప్రయాగము యాగముదావహంబు సాం
వ్రతముగ నందు నిందిరకుఁ బట్టనఁ బట్టణమున్ సృజింపుమా
యతులితశిల్పశక్తిఁ గొని యంచని యంచ నిరూఢి నెక్కి యం
చితగతి ధాత యేఁగె జపసిద్ధులు సిద్ధులు తన్ భజింపఁగాన్.

46

ఆశ్వాసాంతము.

శా. ఆలంకారికసమ్మతోజ్జ్వలకవిత్యాగాధ గాధాశతో
ద్వేలస్తుత్యయశోవిశోధితధరిత్రీఖండ ఖండాధిక
స్వాలాపామృత సేచనోల్లసితవిద్వత్కర్ణ కర్ణాబ్ధిచం
ద్రాలంబాపదదాన దానయుతవేదండాశ్వపూర్ణాంగణా.

47

క. సజ్జననాదిబుధావన
సజ్జనయనకజ్జలాశ్రురురరచితసదా
మజ్జనరిపుయావతధీ
మజ్జనజేగీయమాన మాననిధానా.

48

మాలిని. ఖలవిమతచమూరాద్గర్వనిర్వాపణౌజా
యలఘునిజగుణాళీహర్ష వత్పాండ్యరాజా
వలదురుకవివిద్వద్వర్ణసౌవర్ణభూజా
విలసితశుభయుక్సద్వేంగళాంబాతనూజా.

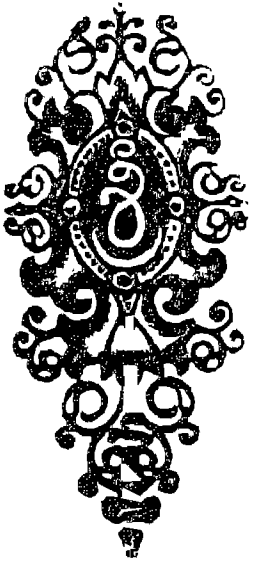
49

గద్య. ఇది శ్రీజానకీరామచంద్రచరణారవిందవందనకందళితానందకందాళ
రామానుజగురుచరణ సేవాసమాసాదితసాహితీవైభవ శేషము కృష్ణ
యార్యతనూభవ సుకవిజనవిధేయ వేంకటపతినామధేయ ప్రణీ
తం బైనశశాంకవిజయం బనుమహావ్రబంధంబునందుఁ బ్రథమా
శ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.
శ శాంక విజయము.

+ ❦ +

ద్వితీయా శ్వాసము.

విజయరంగచౌక్కు

త్థావిజయగురుప్రసాదసంపన్ని త్యా

శ్రీవరదాచార్యమణి

శ్రీవరదావైకకృత్య సీనామాత్యా!

1

వ. ఆవధరింపుము సూతుండు శౌనకాదిమహామునీంద్రుల కిట్లనియె.

2

శా. ఆలీలన్ గమలాసనుండు చన నయ్యాజ్ఞాపనం బౌదలన్

బాళిం నైకొని విశ్వకర్త యుచితాభ్యాసై కశిల్పక్రియా

శాలిత్వంబు ప్రతిష్ఠ గాంచఁగఁ బ్రతిష్ఠానాఖ్యచే నెంతయున్

మేలొపట్టణమున్ బ్రయాగమును నిర్మించెన్ జను ల్కెచ్చఁగన్.

3

క. ఆపురివిభవము శివునకు

నూపుర మగుచిలువత్రేడు నుతి సేయంగా

నోపురహి గాంచ నేరఁడు

కాపుర మైలచ్చి యచట కదలక యుంటన్.

4

మ. నగరీసౌధములన్ గుమారికలు వీణల్పీటుచో నీలపుం

జగతు ల్వజ్రపుగోడలుం జలముగా సప్తర్షిసంఘంబు మం

త్రగణోచ్చారణతో సితాసితసరిద్భాగ్రింతి న్జలం బాడి యా

మగువ ల్నుప్పిన భ్రాంతికిం బురుషధర్మత్వంబు సిద్ధింపఁగన్.

5

మ. అటజాబిల్లిమెలుంగు బాసికముచాయం బూనఁగా తారక

త్సైరయన్ జల్లినసేసఁబ్రాలకరణి న్నిండార సౌనర్గని

ర్షి రిణీకంకణయు క్తకేతుకరకంజం బొప్పఁ దద్రత్నగో

పుర మాగోపురలక్ష్మీ వెండి లయి యొప్పెన్ బ్రాహ్మకల్యాణమై.

6

చ. విలసితపద్మరాగమణివేల్లిత మై తగుమేటికోటకొ
 మ్మలు దళపజ్కులై మెఱయ మంజుహిరణ్యయసౌధయాథము
 ల్లల మగుకేసరంబులుగఁ దత్పృథుగేహము మిద్దె గాఁగ ను
 జ్జ్వల మగుతత్పురాజ్జమున సారసవాసననించు నిచ్చలున్.

7

ఉ. పాటొకయింత లేనిఘనపత్త్రసహస్రము రాజమాన్యమా
 పాటవము న్జడోపచితభంగి యెఱుంగనివృద్ధియోగమున్
 బాటిలఁ జారుచిత్రనవపద్మగతి న్విలసిల్లి కంటకో
 డ్ధాటన లేక యుండురమకాపురమాపురమందు నిచ్చలున్.

8

సీ. వసుమతీవలయాధిపత్యరాజద్రాజ
 పరితోవిజృంభితపరిధి యనఁగ
 విక్రమత్రయభృశోపక్రమాధోక్షజ
 చరణవిస్త్రస్తహంసక మనఁగ
 భువనత్రయాద్భుతపురరమాకటిలగ్న
 ధగధగన్తణికాంచిదామ మనఁగ
 నఖిలభూభరణసామ్రాజ్యయాచ్ఛాయాత
 మండలీకృతమహాకుండలి యన

గీ. నెసఁగు బహుజీవనప్రదాతృత్వవిష్ణు
 పదసమాశ్రయతాభోగభాసురత్వ
 పురుషరత్నాభిరామత్వపూర్ణమహిమ
 విమలహేమకవాట మవ్వీటికోట.

9

గీ. జాళువాకోటకొమ్మలు చాలునీప
 ములుగఁ బై మొగు ల్భూమవిస్ఫూర్తి గాఁగ
 నవ్యనీరాజనంబు తన్నగరలక్ష్మీ
 విష్ణుపదమున కర్పించు వేడ్క మీఱ.

10

చ. కళుకుకడానిచాయ మెయిఁ గన్పడఁగా మెఱుఁగుందురాయిత్తో
 విలసిత మైననీఁఘనవేణికచేఁ జెలువొందుకోటకొ
 మ్మలఁ గవి చంద్రుఁడున్ రవియు మాపును రేపును రక్తిమీఱఁగా
 మెలఁగుచుఁ జుట్లఁ బెట్టుదురు మే నొకయింతుక సోక నప్పురిన్. 11

చ. అలపురికోటకొమ్మగమి నానను దద్దరుడోపలద్యుతిన్
 జిలువలపగ్గము ల్చేదరఁ జిక్కుపదున్ రథ మొంటిబండి నే

- నలసెద నొంటిగా ననుచు నర్కుఁ డన న్నెల కొక్కరుండు గా
నిలువుఁ డటంచుఁ బంచె విధి నీరజమిత్రులవంతు దీరఁగన్. 12
- ఉ. పంత మెసంగఁ దన్నగరభామిను లబ్జము లంఘ్రిఁ దోయు చ
త్యంతవిలాసరేఖఁ బరిఖాంబువుల నివహరింపఁ గౌతుక
భ్రాంతమనస్కులై చిలువకాకొమరు ల్దల లెత్తి చూచి ద
ర్శింతురు గూఢసాద్వనిత లెంతయు వ్రీడ శిరంబు వంపఁగన్. 13
- శా. వాటం బై తగుఁ గోటక్రింద వనధివ్యాభ్యేయ మాభేయమున్
ఘాటం బైనకులీరమీనమకరోగ్రం బౌమరుద్దంగపై
సాటోపస్థితి మీరుమర్త్యులు నమర్త్యాసీకము స్వీక నె
చ్చోటం దాకక యుండ రెండుపరిఖల్ జోడించెనో బ్రహ్మ నాన్.
- ఉ. పెక్కుముఖంబులం జదివె వేదము లంతట నిద్ర సోమరై
క్రక్కున నీటిలోఁ గలిపెఁ గ్రమ్మర నేర్చుట సా మెలుంగు నీ
యెక్కువ యేమి బ్రహ్మ కని యేకముఖంబున సాంగ వేదముల్
దక్కక నేర్చి బుద్ధి నచలస్థితిఁ దాలుతు రప్పురిన్ ద్విజుల్. 15
- సీ. ఒమ్మెనబళువుగోతమ్ములు ద్రొబ్బిన
ఱొమ్ములగాయమ్ము లెమ్మె మీఱ
దండెము ల్లోసినకండెము లలభుజా
కాండమ్ము లనుసానకత్తు లమర
గాటంపువీకన దా లైనమేనుల
యఱమట్టినిగనిగల్ హారువు మీఱ
వికటారివీరులప్రకటాహమిక మాన్పు
చికటారిసాదలిక ల్పెన్ను మిగుల
- గీ. హల్లకద్యుతిచెంగావిచల్ల డాలు
డాలు మీఱినవెలిపచ్చడాలు నమర
నమరనా యకవిభవనిరాకులంబు
రాకులంబు చరించు నారాజధాని. 16
- శా. బాణావంకిని పెద్దక త్తిగుమితిన్ బాణాసనప్రాధిమన్
ద్రోణాచార్యుల కైనఁ బల్కుదురు నేర్పు ల్పూడు మై దాసినన్
స్థాణుం డైనపటంబుగా నిలువకుండన్ ద్రోతు రాపన్నసం
త్రాణోద్యద్భిరుదాంకు లప్పురమునన్ రాజన్యచూడామణుల్. 17

ఉ. నిచ్చల మైన కెంపులును నీలమణు ల్వరమా క్తికంబులున్
 బచ్చలు పుష్యరాగములు వజ్రములుం బగడాలు తూములన్
 హొచ్చుగఁ గొల్తు రెప్పుడు ధనేశునిధు ల్దమయప్పువడ్డికి
 న్వచ్చిననొచ్చె మెం తనుచు నవ్వుదు రప్పురిలోనికోమటుల్. 18

ఉ. చారుచిరత్న రత్న మయసౌధముల న్బురివై శ్యకన్యక
 ల్గీరనగింజ లాడుతఱిఁ గ్రిందను జిందినదివ్యరత్నముల్
 పారులు ద్రొక్కుచు న్జనఁగఁ బాదుకొన న్ధరణీపురంద్రికిన్
 వారక రత్నగర్భ యనునామముఁ బెట్టిరి సత్కవీశ్వరుల్. 19

ఉ. ఏ రొక టబ్బె రామునకు నెడ్లు పొసంగవు చంద్రమృగకళా
 ధారికి నొక్కయె డ్దిది వితావిత సీరము లేమిఁ గాపునన్
 సీరికి నొంటిపోగుకు విశేషములే శివుఁ డాదిభిక్షువం
 చేరులు నెడ్లు గల్గి సుసమ్మద్దిగఁ బాదజు లుండు రప్పురిన్. 20

చ. భుజములు తమ్మితుండ్రు కనుబొమ్మలు సింగిణివిండ్రు చన్ను ల
 క్కజపుఁబసిండిగిండ్రు తెలిగన్నులు శ్రీసతియిండ్రు వాతెర
 ల్నిజముగ దొండపండ్రు రమణీయకటిద్వయి వై డిబండ్రు కా
 యజువిరికల్వచెండ్రు పుర మందలీక్రొవ్విరిబొండ్రు చూడఁగన్. 21

సీ. చంచలత్వము తల్కు మించుకన్నుల నుంచి
 మించుబొం డ్డై నక్రొమ్మించు లనఁగ
 నిమ్ముగాఁ గాఠిన్య మెమ్మెచన్నులఁ దాల్చి
 కొమ్మ లై నకడానిబొమ్మ లనఁగఁ
 గుటిలత్వ మలకల ఘటియించి వనిత లై
 నటియించుశశికళాపటల మనఁగ
 ధవళత నవ్వులం దవతరింపఁగఁ జేసి
 యువతు లౌతార కానివహా మనఁగ

గీ. నలరుదురు లోకసంహాననాభిలాషి
 మత్స్యలాంఛనకృతజపమంత్రసిద్ధు
 లఖిలయువనేత్రభాగ ధేయంబు లచటి
 చక్కనిమిటార్లు మరుచేతిచిక్కటార్లు. 22

సీ. కే లెత్తి సురదంతి నాలంబునకు నిల్చు
 పగిదిఁ దుండంబులు పైకిఁ జూచుఁ

గలశభవాచాంతజలధి నింపంగఁ జాలు
 నివె యన్నగతి వమధువులఁ జల్లు
 నొంటి నెత్తఁగ రాదె యుర్వి నాగాధిప
 త్రయధృతి ననుమాడ్కిఁ దాల్చు మట్టిఁ
 బుడమి యెల్లను నాలుగడుగుల నడుగు నం
 చనుగతి ముందటి కడుగు లిడును

గీ. కీలు మేలును మదభరోద్వేలధార
 లోలిఁ గురియంగ నెలయేళ్లఁ జాల మెఱయు
 శైలములలీల నాలానజాలబద్ధ
 లై నమత్తే భఘట లొప్పు నప్పురమున.

23

శా. బ్రద్దల్వాటి ధరిత్రిలీలఁ దెలిబాబాఁ జూచి వేఁటాడుచున్
 రుద్దుక ఘల్లున కొమ్ముక ల్లెగయఁగా నూరారు సన్నల్వడున్
 సద్దెచ్చోటను విన్న డీకొను నిజచ్ఛాయ న్నహావృక్షముల్
 ప్రోద్దామస్థితిఁ బెల్లగించు నచటక బొల్పొందుమత్తేభముల్.

24

సీ. కసవుమోపరిగాలి గణుతియే మా కంచు

నగినట్ల వదనఫేనముల రాల్చు
 ధర సరి లేదు పాతాళమం దేనియుఁ
 గంద మన్గతి ఖురాగ్రమునఁ ద్రవ్వ
 నినర థాశ్వములట్ల మునుఁగుదుమే పూడ్తు
 మబ్బు లన్గతి రేఁచు సంఘ్నిరజము
 తముఁ గూడి వచ్చుచి త్తమ్ముల నల్కచే
 నదలించుకరణి నల్లార్చు శిరము

గీ. లురము నందంబుఁ బలుకంద ముదుటుఁగన్ను
 లరిది వెన్నులు తగ నంద మై యెసంగ
 సింధుకాంభోజశకపారసీకధట్ట
 బాస్తికారట్టఘోటకపం క్తు లచట.

25

మత్తకోకిల. చక్రము ల్జిత గూడ బంగరుచాయ నింగి చెలంగఁగాఁ
 బ్రక్రమాదృతపద్మతక శరవర్షణాస్పదవృత్తు లై
 వక్రగామిత లేమిఁ జై త్రనవప్రతాపవిజృంభణో
 పక్రమస్థితి మీఱుఁ దేరులు భానుమండలవై ఖరిన్.

26

క. తురగము రౌతును బల్లము
 గరకరి నేపడంగ రథము గావించి యశం
 బరుదుగ నెదు రంపుదు ర
 ప్పరభటులు సురాలి గురియు బువ్వులజడికిన్.

27

సీ. కర్ణాటకామినీకర్ణానతంసిత
 కర్ణికారపరాగగణముఁ దాల్చి
 మధురాధరాచరన్తధురాధరాపున
 ర్మిధువనోత్సాహము ల్మిగుడఁ జేసి
 కుంతలాంచదరాళకుంతలాగరుగంధి
 కుంతలామోదము ల్కొల్ల లాడి
 లాటశుద్ధాంతలలాటఘర్తాంబులీ
 లాటనక్రియలఁ బాయంగఁ ద్రోసి

గీ. నలినకువలయనవలయనటనపటిమ
 చలితలలితనదళికులకలకలకల
 వితతగతికృతిచతురత వెలసి పాలసి
 విసరు మరుదంకురంబు లవ్వీట నెపుడు.

28

చ. కలువల కేమి నీ విపుడు కన్గొనినంతనె తెప్పతెప్పలా
 నలినము లెన్ని రావు లలనామణి నీవిటు మోము ద్రిప్పినన్
 వలసినసంపెగ ల్గులుగవా మఱి నీమెయిచాయ డాయ నం
 చెలమి విటాళి పల్క విరు లిత్తురు నప్పురిఁ బుష్పలావికల్.

29

మ. కులుకుంజందురుకావిపావడపయిన్ గ్రొందళ్ళురాయంచ యం
 చులజిల్లం దెలిదుప్పటంబు రహి మించం గుచ్చెల ల్జాజునన్
 దొలుక న్నెట్టెలసద్దుల న్దునులపద్దు ల్వీడఁగా వారకాం
 తలు తద్వీధుల వత్తు రచ్చిగురుఖాణారౌతుతేజీ లనన్.

30

శా. బాగై మించినయప్పురో త్తమము క్రేవన్ జూడ నయ్యెన్ రకం
 బై గంగాయమునాసరస్వతులు చంద్రాపేక్ష యాత్తన్ గొన
 ల్పాగ న్జంద్రికయున్ గళంకరమయున్ సౌగంధికస్త్రీయు ను
 ద్యోగం బొప్పంగ వచ్చె నందు మదిలో నుర్విజనం బెన్నఁగన్.

31

క. ఆనగరంబునఁ జంద్రుఁడు
 భూనుతవై భవ మెసంగఁ బొలుచు నిజకథా

గానసుధాపానబుధా

సూనవిధామోదమోదయుక్తుం డగుచున్.

32

ఉ. పిన్నటినాఁటనే తనవివేకము లోకమువారు మెచ్చుఁగా
వన్నెకు వాసి కెక్క గురుభక్తియు యుక్తియు బంధురక్తియున్
సన్నుతసూన్యతోక్తి భుజశక్తియుఁ జక్కదనం బెలర్పఁగాఁ
గన్నులు చల్ల సేయు నలకై రవమిత్తుఁడు లోకమిత్తుఁడై.

33

క. అత్తి నయ మలర నిట్లను

నత్తి సయనునట్టిపట్టి కతిహర్ష ముతోఁ

బుత్తా! నీదగుబుద్ధికి

పాత్రం బగుగురునికరుణఁ బడయఁగ వలదే.

34

చ. చదువునఁ బ్రజ్ఞ దాన సరసజ్ఞత యందునఁ గార్యఖడ్గఱో
విదతయు దానఁజేసి ప్రతివీరనృపాలజయంబు దానిచే
నదనుగ మీఱుసంపదలు నందునఁ ద్యాగము భోగ మందుచేఁ
బదపడి కీర్తి దాన ననపాయపదంబును గల్గు నెంచఁగన్.

35

ఉ. ఆఱనిదీవె యక్షయమహానిధి జూపునవాంజనంబు నూ
రూరికి వచ్చి తోడుపడ నోపినబంధుఁడు జ్ఞాతివర్గము
ల్లోరనిసామ్ము దేవసరలోకవశీకరణౌషధం బసా
ధారణ మైరవిద్య వసుధ న్నుతియింప వశంబె యేరికిన్.

36

క. చెఱకునకుఁ బండు పసిఁడికిఁ

బరిమళమును చిత్రమునకుఁ బ్రాణంబును దా

నరుదుగఁ గల్గినరీతిని

నరపతులకు విద్య గలిగిన న్నులు వొసఁగున్.

37

క. దురమున కలుకనితురగము

వరగుణ యకాయువిద వినయవంతుఁడు సుతుఁడు

స్వరతుఁడు బుధుఁడు వివేక

స్ఫురితుం డగుమంత్రి రత్నములు నీయైదున్.

38

ఉ. కావున నీవు ప్రాభవము గల్గుటకు న్నల మొందువై ఖరి

ద్దేవగురున్ బ్రహ్మస్పతి నతిప్రతిభాస్థితి భారతీపతి

స్నేవ యొనర్చి నీదగుసుశీలతచే ముద మందఁ జేసి మే

ధావిభవంబున న్దనరి తత్కృప విద్యల నెల్లఁ గాంచుమీ.

39

- క. అన విని చంద్రుడు జనకుని
 పనువున సంతస మెసంగ భానురవిద్యా
 ఖని యగుగీష్పతిపాలికిఁ
 జని ప్రణమిల్లుటయు నతఁడు సమ్మద మలరన్. 40
- ఉ. మైత్రి యెలర్ప ని ట్లను కుమారక! సారెకు సచ్చరిత్రుఁ డా
 యత్రికి సేమమా కుశలమా యనసూయకు నీకు మేలె లో
 కత్రయవందనీయులు సుఖస్థితులే భవదగ్రసోదరు
 చ్చిత్రము నీదురాక సవిశేషముగా నెఱిఁగింపు నావుడున్. 41
- ఉ. మాతలిదండ్రు లన్నలును మాతలిసారథికార్చనీయ! సం
 ప్రీతిగ నున్నవా రచట మీచరణాంబుజసేవఁ జేయ న
 న్నీతఱిఁ బంపఁగా నెలమి నే నిట వచ్చితి నన్ను శిష్యుని
 న్నీతనుజాతురీతిని విసీతుని గా నొనరించి ప్రోవవే. 42
- ఉ. ఒజ్జలు నిర్జరావళికి నుజ్జ్వలబుద్ధిసమ్మద్ధు లెంతయున్
 సజ్జను లిజ్జగంబునను సన్నుతి గాంతురు మీర లట్టిమీ
 పజ్జను జేరి యొజ్జ గని భక్తి యొనర్చుచు విద్య నేర్చిన
 న్నజ్జననంబు సార్థము నమజ్జనతావన! లోకపావనా! 43
- శా.మీచెంత నృహువేదశాస్త్రపఠన న్బైక్కండ్రు విద్వాంసు లై
 వాచోయుక్తిపటుత్వ మొందిరి గదా వారందఱొ నొ ననన్
 ధీచాతుర్యము మించ శాస్త్రముల నర్థి న్నేర్చి యుత్తద్దయా
 సాచివ్యంబునఁ బేరుఁ బ్రోఢియుఁ బ్రతిష్ఠారూఢియు న్నాంచెదన్. 44
- క. సదమలగురువిశ్వాసము
 త్రిదశులు మనుజులును మెచ్చ ధృతి మీయొద్దన్
 జదివెద మీపరిచర్యను
 నొదవెద తుదఁ గీర్తిఁ దెత్తు నుదతరలీలన్. 45
- మ. అనిన న్సంతస మంది గీష్పతికుమారా! యత్రిగర్భంబున
 న్జననం బొందిననీకు నీవినయము న్సౌజన్యమర్యాదవ
 ర్తన మంచన్తధురోక్తులుం దలఁప వింత ల్లావు రాజత్కళా
 ఖని వై యొప్పెడినీవు శిష్యుఁ డగుభాగ్యం బెన్న సామాన్యమే.
- క. పదునెనిమిదివిద్యలు నినుఁ
 జదివించెద వేయు నేల జగముల నెందున్

బదు లితనికి లే దనిపిం

చెద నిను నాయంతవానిఁ జేసెదఁ జంద్రా!

47

చ. అని మది మోద మందుచు బృహస్పతి యాహరిణాంకు నింటికి

న్దొని చని యాదరించి తనకు న్నహధర్మిణి యైనతారఁ గ

న్దొనె యితఁ డత్రిపుత్రకుఁ డసూనగుణాధ్యుఁడు తల్లిదండ్రుల

పున మనవద్దకుం జదువుపూనిక వచ్చినవాఁడు తొయ్యలీ!

48

ఉ. నీరజగంధి! వీఁడు జననీజనకు ల్లడు గారవంబున

న్వారకఁ బెంపఁగాఁ బెరిఁగినాఁ డతిఱోమలదేహుఁ డీతని

న్దేర యెఱింగి యాదరము మీఱఁగ వేళకు వేళకు న్ననం

బారసి యన్న పానముల కాఁకొననీయక ప్రోవఁగాఁ దగున్.

49

మ. అనినఁ దారయు నట్ల కాక యని విద్యాసక్తుఁ డౌచంద్రునిఁ

దిసము న్నజ్జనభోజనాదివిధి నర్థిం బూని పోషింప న

వ్వనజారాతియు భక్తిగౌరవము విశ్వాసంబు సంధిల్లఁగా

ననిశంబు న్దలిదండ్రుల న్నటచె నయ్యుచార్యసేవారతిన్.

50

మ. పరమప్రీతి నహర్నిశంబు త్రిదశోపాధ్యాయవర్యుండు సు

స్థిరతం బాతము నెప్పి చింతనలు ప్రీతిం దానె చేయించి ప

ల్లరు నయ్యర్థ ముపన్యసింపు మని లీలం దానె శంకించి యు

త్తరము ల్దెల్పఁగ నేర్పె సభ్యనుతవాదప్రాధిమం దిద్దుచున్.

51

క. ప్రఖ్యాతిఁ గాంచఁగలఁ డని

ముఖ్యుం డగుశిష్యుఁ డనియు ముద మలరంగా

నాఖ్యానాఖ్యానికలఁ

వ్యాఖ్యానముఁ జేయ నేర్పె నాతనిప్రేమన్.

52

సీ. చదివెను ఋగ్యజుస్సామాది వేదంబు

లధికరించెను దద్రహస్యజాత

మభ్యసించెను లక్షణానీకముల నెల్ల

నధిగమించెను పడంగాంగములను

బఠియించె గాణాదభాష్యమీమాంసలు

తెలిసె వ్యాసమతంబు తెటపడఁగ

గ్రహియించె సాంఖ్యయోగములమర్తము లెల్ల

నాకళించెను బురాణాదికముల

- గీ. నేర్చెఁ దెల్లముగా దండసీతిశాస్త్ర
మరసె నాద్యంతముగను వైద్యాగమంబు
నెఱిఁగె సాంగధనుర్వేద మెల్ల నపుడు
సోముఁ డుద్యత్కళాస్తోమధాముఁ డగుచు. 53
- చ. అరసి విశుద్ధశబ్దములు సర్థములు స్థనివైభవం బలం
కరణము రీతి వృత్తులును గల్పన పాకము శయ్యయు న్రస
స్ఫురణము దోషదూరత యచుంబితభావము లొప్పఁ జిత్రవి
స్తరమధురాశులీలఁ గవిత ల్రచియింపఁగ నేర్చె నంతటన్. 54
- క. అంగనలసొక్కుమందుగ
సంగీతము భరతశాస్త్రసరణియు విద్యా
సంగతులగు గంధర్వుల
సంగతి నమ్మిటి నయ మెసంగఁగ నేర్చెన్. 55
- క. అఱువదినాలుగువిద్యలు
నఱువదినాలుగువితంబు లయ్యె నుతింప
స్ఫురగురునికరుణఁ జిరభా
సురగురునియతి స్ఫుబుద్ధి సోముఁడు నేర్చెన్. 56
- క. నానావిధవిద్యలకు
న్ధా నాస్పద మగుచు నమృతధానుఁడు బొలిచె
న్భానుతబహువిధరత్నని
ధానం బగుజలధివిధము వైవాఱంగన్. 57
- ఉ. అంత ననంతవిభ్రమనిరంతర మై జిగికుందనానకున్
వితగ సౌరభంబు ప్రభవించినవైఖరి జొంటితేనె క
త్యంతము తేట పుట్టినటు లాతనిమేనికి వన్నె దెచ్చుచు
న్దాంతి నెసంగె జవ్వనము కాంతలకు న్నయనోత్సవంబుగన్. 58
- క. పరువంపుఁబ్రాయమున నా
సరసునినెన్న డుము మిగుల సన్నం బయ్యెన్
మరునిమరు లెసంగ నిచ్చలు
తరుణులు చూడంగ దృష్టి తాఁకినరీతిన్. 59
- చ. అలనలినారి పొల్చె నిజయావనవేళ స్వకీయబింబలీ
లలు దననెమ్మొగంబునఁ గళంకరుచుల్ నునుమీసకట్టునన్

వలుదద యారుణద్యుతులు వాతెఱ వెన్నెలడాలు లేతన
 వ్యల నమృతంబుఁ బల్కులను బూనెనొనాఁగ మనోహరాంగుడై.
 సీ. తను జూచుజవరాండ్ర కెనయుకోర్కులభంగి.

నిడుదలై బాహువు ల్పీటు మెఱయ
 గని సొక్కుకాంతలయనునయోక్తులరీతి

యెగుబుజంబులు కర్ణయుగళి సోకఁ
 దిలకించుభామలబలుచింతయును బోలె
 విస్తీర్ణ మై తొమ్ము వీకఁ దనర
 వీక్షించుకన్నెలవిరహాబ్ధికై వడి
 లలితవాక్కులు గభీరత వహింప

గీ. మిసమిసలు దేరునునుపై నమేనిసాబగు
 కన్నులను గాంచి వడి మెచ్చుకమలముఖుల
 మనసువలె బాల్యము గరంగ మరునిమామ
 సొంపు గనెఁ జాల యెలజవ్వనంపువేళ.

61

ఉ. చక్కనిపోకబోదె నగఁ జాలుగళంబును గేల నొక్కినం
 జిక్కనిపాలుగాఱునునుఁ జెక్కులు సంపెఁగ మొగ్గయందమున్
 ద్రొక్కెడుచారునాసికయుఁ దోరపుడా ల్వెలిదమ్మిరేకులన్
 మిక్కిలి గెల్చుకన్నులును మించునొయారము నింపు నింపఁగన్.

క. చక్కెరవిల్తునొయారపుఁ

జక్కెర పం చని వలంచుచక్కదనాన

న్చిక్కుటముగ విలసిల్లెను

చుక్కలగమికాఁడు మిగులఁ జూపలు లెంచన్.

63

చ. మునుమును వింతగాఁ జిలుకముక్కుజిగి న్దగునుక్కుగోటి చే
 ననువుగ గీరునామము నొయారముగా నిడ నేర్చెఁ బెన్నెలు
 ల్వెనుకకు నొత్తి జాఱుసిగ వేయఁగ నేర్చెఁ గడానితమ్మిపూ
 పనినునుఁబచ్చడంబ వలెవాటు వహింపఁగ నేర్చె నీటునన్.

64

సీ. పలుమాఱు ముగ్ధభాషలు పల్కుటలు మాని

యమరి జాణతనంబు లాడఁ దొడఁగె

సతతంబు వేదశాస్త్రప్రసంగము మాని

శయ్య లొక్కొకసారి చదువ సాగె

సహజంబుగా వధూజనులఁ జూచుట మాని
 సొలపున నోరగాఁ జూడఁ గలిగె
 వేడ్క బాలురతోడ విహరించుటలు మాని
 సరసులతోఁ జెల్లి సలుపఁ బూనె

గీ. వటువు జిగిమోవి మెఱయ నవ్వుట లెఱింగె
 వింతఃపితగఁ గై సేయువితముఁ దెలిసె
 మొలకమీసలు వడి గొల్పుమురువు నేర్చె
 రసికతానందశృంగారరసము నేర్చె.

65

ఉ. వాని యొయారపున్నడలు వానిచకచ్చక లీనుపోన్నొడ
 ల్వానిరుటంపుఁ బెందొడలు వానిరువారపుసిబ్బెపుంబొడ
 ల్తానవతు ల్గనుంగొనిరి మానసవీధి మనోరథానుసం
 ధానము పూని సూనశరదారితభూరితరాభిమాన లై.

66

సీ. కులుకుఁ జూపులను గన్గొననియేణాక్షీయు
 ననురక్తిఁ గననిబింబాధరయును
 బలుక నుంకింపనిచిలుకలకొలికియుఁ
 దమి జెంది కుందనికమలముఖయుఁ
 బెనఁకువ కాసఁ జేయనిలతాతన్వియుఁ
 బారవశ్యంబుఁ దాల్పనిప్రమదయు
 ఘన మైనమరుకాఁక గొనని హేమాంగియు
 సరసతఁ జెందనిజలదకచయు

గీ. డాసి దయ నేలు మనుచు వేడనియబలయుఁ
 గదిసి కేలెత్తి మ్రొక్కనిగజగమనయు
 లేదు ధారుణిలోఁ గల్గు లేమలందు
 జన్వనంబున రేరాజు నివ్వటిల్ల.

67

ఉ. హాటకగర్భునంశ నమ్మతాంశుఁడు నుజ్జ్వలమూర్తి యశాజగ
 న్నాటకసూత్రధారకుమనం బలరంగ మెలంగినట్టియ
 మ్మేటి కళానిధిత్వమున మించినవాఁ డెలజన్వనంబు స
 య్యాటలు మీఱుచోఁ గువలయాతుల కిం పొనరించు టబ్రమే. 68
 ఉ. ఆలలితంబు లాసాగను లానెఱజాణతనంబు లాకళా
 శాలిత యాసురూపరుచిసంపద లాహవణింపుసాంపులున్

హాళిమెయిం గనుంగొనినయంతన వేలుపుటొజ్జలయ్యయి
 ల్లాలు విరాళి నొందె మది నంగజుమాయ తరింప శక్యమే. 69

ఉ. రాకకుఁ బోకకుం గలువరాయనిచక్కదనంబు కంటి కిం
 వై కనుపట్టి యచ్చెలువ యప్పటికప్పటికిన్ మసంబునన్
 వ్యాకులతన్ వహింప మరుఁ డంతట నంతట తమ్మిగుమ్మితిం
 జేకొని వీక మై మొనలఁ జిమ్మఁ దొణంగెను గొమ్మటొమ్మునన్. 70

మ. ప్రమదారత్నము తార చంద్రు నెనయన్ భావించుఁ దోడ్తోన న్యా
 యము గా దంచుఁ దలంచుఁ దాళఁగలనా యంచున్ వితర్కించు వం
 శము శీలంబు మదిం గణించును బ్రతిష్ఠ ల్పాచినం దీరునా
 తమి యంచుం గమకించు భీతి మదిలోఁ దర్కించుఁ గాంచు న్వేతన్.

ఉ. ఒప్పుగ నొజ్జయొద్ద శశి యున్నతటిం దలు పోరఁ జేసి యా
 యొప్పులకుప్ప వానిమెయియొప్పిదముం గనుతెప్పవెట్టకే
 తప్పక చూచి కన్తోగిచి తళ్కు తళ్కుకనఁ గమ్మ లూఁగఁగాఁ
 గొప్పసియాడఁ జెక్కులు గగుర్పొడువం దలయూఁచు మెచ్చుచున్.

ఉ. కమ్మజవాదివాసనలు గ్రమ్మఁగ నోరపయంట జాఱఁగా
 నెమ్మెలు మీఱ నగ్గురునియింతి తొలంగఁగ నిమ్ము లేనిమా
 ర్గమ్మునఁ జంద్రునిం గదియఁగాఁ జని వానిభుజమ్ము సోఁ కఁగా
 జిమ్మును జన్తోనన్ గళలు చెమ్మగిలన్ దనువెల్ల జల్లనన్ 73

ఉ. పాయనిప్రేమ బాల్యమునఁ బాపఁడ! చిన్నకుమార! రార! బా
 బా! యనుపల్కులం దొఱఁగి యాగజగామిని సామి! యేమిరా
 కాయజమోహనాంగ! వగకాఁడపురా నెఱపెఱుంతుకాఠివౌ
 నోయి! పరాకు జాణ! యనుసూక్తులు పల్కుఁగ సాగె వింతగన్. 74

మ. జనము ల్లేనియెడన్ శశాంకుసరసన్ సాంబ్రాణిధూపంబు వా
 సన గుప్పన్ నెఱిగొప్పు విప్పి పయఁటన్ జందోయి నిక్కంగ వే
 డ్కను గీల్లంటు ఘటించి చెంగలువమొగ్గ ల్పెక్కి రేరాజ! యీ
 నన నీ వంటిన విచ్చునం చితని మేనన్ మోపుఁ దా నవ్వుచున్. 75

క. పరిపరివిధముల నిట్లా
 సరసునిఁ జెనఁకుచును నిలుపఁ జాలనిప్రేమన్
 మరునురవడివిరికిరుసున
 మెరమెరభావంబు లోన మెఱవఁగ మఱియున్. 76

సీ. కనుతెప్పవెట్ట కాతని నెగాదిగఁ జూచుఁ,
 జూచి యల్లన తల యూచి మెచ్చు
 మెచ్చి మోహము బయ లైటయఁ బక్కున నవ్వు,
 నవ్వి తోన గిరుక్కునను దొలంగుఁ
 దొలఁగి వెంటనె యోరఁ దళుకొత్తఁ గన్గొను,
 గన్గొని వానిఁ జెంగటికిఁ బిలుచుఁ
 బిలిచి యూరక సీమఁ గలముచ్చటల నాడు,
 నాడి యేకాంత మటంచుఁ జేరుఁ

గీ. జేరి చెవిలోన గుసగుస ల్చెప్పినట్ల
 మోహమున వానిచెక్కిట మోముఁ జేర్చుఁ
 జేర్చి చెక్కులఁ బులకలు చెంగలింప
 నవళ యై చొక్కుఁ దమి మీఱి యామిటారి.

77

చ. గడతడ వాతఁ డొక్కపనిగాఁ జని యింటికి రాకయుండినన్
 దడఁబడు మీఁ దెలుంగదు వితాకున నుండును జిన్నవోవుఁ దా
 బుడుతలచేతఁ బిల్వఁబనుపున్ మఱి వచ్చిన నింతసేపు నె
 క్కడ నని మోడిగాఁ బలుకుఁ గ్రక్కున నవ్వును నాతఁ డల్లినన్. 78

ఉ. అందపుజాటుఁగొప్పు నసియాడెడుకొనును లేతవెన్నెలల్
 సిందెడునవ్వు నబ్బురపుసిబ్బెపుగుబ్బ సగంబు గానరాఁ
 గ్రిందును జీరుపయ్యెదయు గిల్కు గిలుక్కని మ్రోయుమట్టియల్
 చం దమరంగ నిందుముఖి చందురుముందఱనిల్చుఁ గుల్కుచున్. 79

ఉ. మట్టుకు మీఱుమోహమున మానిని వానికి మేలిదుప్పటు
 ల్లట్టఁగ నిచ్చుఁ గుంకుమముఁ గస్తురిఁ దానె యలందుఁ గ్రొవ్విరు
 ల్చుట్టు ననర్ఘ్యరత్నములసొమ్ములు వెట్టును భోజనం బిడున్
 గట్టెడు తెల్లనాకులును గప్పురబాగలు నిచ్చు నిచ్చులున్. 80

సీ. జిలుఁగువల్వ వదల్చి చెంగావి ధరియించి,
 యది బాగొ యిది బాగొ యనుచు నడుగు
 తైక సడల్చి యారజపుఁబైఁట ఘటించి,
 యది మేలొ యిది మేలొ యనుచు నడుగు
 జడ విచ్చి వింతగా జాటుకొ ప్పమఱించి,
 యది నీటొ యిది నీటొ యనుచు నడుగు

హెచ్చుముక్కర దీసి పచ్చతళ్ళు ధరించి,
యది లెస్సా యిది లెస్సా యనుచు నడుగు

గీ. గమ్మకస్తురితిలకమ్ముఁ జిమ్మి సమ్మ
దమ్ము గ్రమ్మఁగ జగికుందనమ్ముఁదళుకు
తిలక మలికమ్మునను జిగి దొలఁకఁ బూని
యందొ యిందునొ యంద మం చడుగు వాని. 81

గీ. ఇంట మెలఁగెడివారిలో నెవ్వ రైన
నతనిఁ దారామనోహరా! యనుచుఁ బిల్వ
డెంద మానంద మొంద నాయందకాని
మొగముఁ గనుఁగొని ముసిముసి నగవు నగును. 82

క. అద్దము గానము తిలకము
దిద్దర నుదుట నన నతఁడు దిద్దుచు నుండఁ
ముద్దిడ వాలెఱ యొగ్గును
ముద్దియ యతఁ డూరకున్న మోడిగఁ జూచున్. 83

ఉ. చేరఁగ రార నీకురులు చి క్కెడలించెద నంచు నేర్పుతో
సారసగంధి పిల్చి బిగిచన్నులు వెన్నున నాన నిల్చి శృం
గారపువంతమాటల వికావిక వాని నగించి నవ్వుచుం
గూరిమి మీఱ గీటి కొనగోటఁ జిటుక్కున నొక్కుఁజొక్కఁగన్. 84

ఉ. ఒక్కొకవేళ నాసరనుఁ డొంటిగ నింటను నిద్ర పోవఁగా
నక్కలకంతి తమ్మరస మంటఁగ గెంటనిప్రేమ వాని ను
నైక్కులు ముద్దు వెట్టుకొని నిద్దర లేచినయంత నింతసే
వెక్కడఁ బోయి తీగులుతు లేడవి యద్దముఁ జూచికొ మ్మనున్. 85

సీ. గుబగుబ మని పల్కుకోకిల పల్కులు,
విని యవి నేర్తువా యనుచు నవ్వు
గవ గూడి పొదలుజక్కవల మక్కువఱెక్కుఁ,
గాంచి వానిగుఱించి కన్ను గీటు
నీవు పెక్కువొ లేక నేను బెక్కునొ యంచు,
సరి నిల్చు వానిభుజంబు సోఁక
మడుపులు చుట్టి యేర్పడఁగ గోరులు వెట్టి,
లలి మీటు మరునికిల్లాకు లనుచు

గీ. మురిపెమున మేను విలుచుఁ గెమ్మోవి దెఱచుఁ
గుచ్చెల విదుర్చుఁ బయ్యెదకొంగు జార్చుఁ
గొసరు వగ నవ్వుఁ గొనగోటఁ గొప్పు దువ్వు
నొంటి నరికట్టు నిలు మంచు నొట్టుఁ బెట్టు.

86

క. ఈరితిన్ వానియెడన్

నారీతిలకంబు మేలునన్ వర్తిలఁ గా

నారసి యారసికునివైఁ

దారసిలెన్ గిన్న మీఱ దర్పకుఁ డంతన్.

87

క. ఆపాలతి తలఁపు వలపున

దాపక తోఁ దోపులాడు నయు తరితీపుం

జూపుల కోపుల నేపుల

వైపుల మైపులక లెసఁగ భావము గరఁగన్.

88

సీ. కులుకులాడిని ప్రేమ దొలుకుఁజూపులఁ జూచి,

యలుకు మీఱఁగ దోస మనుచుఁ దొలఁగు

కనకాంగి తనుఁజేరఁ జెనకఁగ నుంకించి,

వెనుకటి కిది మాట యనుచు వెఱచు

సరసిజాననతోడ సరస మాడఁ దలంచి,

వరుస కా దంచు భావమున నెంచు

నెలఁతఁ గన్గొని సొక్కి నిచ్చలు తన కిదే,

మరు లాయె నని హరిస్తరణ సేయు

గీ. నొంటిపాటున నవ్వాలుగంటి నంటి

యొంటుకొనఁ జూచి యోహో యయుక్త మనుచుఁ

దలఁచు దలఁచియు మరునికిఁ దల్లడిల్లు

నుల్లమున నుండు యామినీవల్లభుండు.

89

ఉ. చెంతఁ దనంత నింతి కడుఁ జేరిక సేయఁగ సంతసంబునన్

గంతుఁడు రం తొనర్పఁ బరకాంత యటంచు నధర్మ మంచు లో

నెంతయుఁ జింత నొందు మన సిట్టటు కొట్టుక నాడ సాహసం

బింత భయం బొకింత రుచి యింత యసమ్మతి యింత గన్నడన్. 90

క. వెండియు దినదినమును దన

దండను వేదండయాన తరితీపువగల్

మెండుకొన నుండఁ గన్నుల

పండువుగాఁ జూచి కామపరవశుఁ డగుచున్.

91

ఉ. ఈయబలాలలామ కెన యేయుగమందును గాన నీబెడం
గీయెలప్రాయముం జెలువ మీకొమరున్ మఱి దీనికే తగున్
వేయన నేల ధాత్రిఁ బ్రభవించినవారికి నీమిటారిమై
చాయ యొకింత సోకినను జాలు నదే కనకాభిషేకమాన్.

92

క. చన్నులు కౌఁగిటి కణఁగవు

కన్నులు చేరలును గొల్పి గా సరిమించున్

వన్నెలు పలుకులు వేలుపు

టన్నులయందైన దీనియందము గలదే.

93

సీ. నిద్దంపుటద్దంపునిగనిగల్ గలదీని,

ముద్దుచెక్కీట నుంచుమోము మోము

జగజంపుజిగికెంపునగ నింపునీయింతి,

మోవిపై నానించుమోపి మోవి

బలుకోకముల వీక నలవోక గెల్చునీ,

కలికిచన్దవఁ బట్టు కరము కరము

క్రోమ్మించునమ్మించునెమ్మేన మెఱయునీ,

సుదతియందము చూచుచూపు చూపు

గీ. మదనదవదహదోదూయమానమాన

సాబ్జసంజీవిసీవిద్య యైనదీని

రవకొసరుఁబల్కు వినువానిచెవులు సెవులు

తనియ నీయింతిఁ గూడినతనువు తనువు.

94

ఉ. ఎందఱిఁ జూడ మిద్ధరణి నిందునిభాస్యల వారి కెల్ల నీ

యందము చందముం గలదె యక్కట! మిక్కుట మైనకోర్కీచే

నందఁగరానిమ్రానిఫల మాస యొనర్చినచంద మాయె నే

మందు మనోజుఁ డేగతిని నారడిఁ బెట్టఁదలంచినాఁడొకో!

95

సీ. కలకంఠితళ్ళుగాజులు గల్లు మనినంత,

మనసు ఝల్లని చాల మమత నొందఁ

జిగురాకుఁబోడి మై జిగి దళు క్కనినంత,

తాల్చి చెళు క్కని తల్తరిల్లఁ

గులుకుగుబ్బెతజాటుకొప్పు ఘమ్మనినంత,
 సొక్కి జుమ్మని మేను సొమ్మసిల్లఁ
 జేరి మాటాడక చెలి గిరుక్కున నేఁగ,
 మతి చురుక్కుని చాల వెతలఁ జెంద

గీ. బాళిఁ గడు దూలి జవరాలిపై విరాలి
 బయలు మతిమాలి తమి పోలి బయిసిమాలి
 వనరువిత మా యె నొర భావజునిమాయ
 నేకరణి నిల్వఁగా నేర్తు నెట్టు లోర్తు.

96

ఉ. ము న్నొకనాఁడు నంగనల ముద్దులసుద్దు లెఱుంగనట్టిచో
 వన్నెలు మీఱ నందమున వావిరి వింతకు వింత యైనయీ
 క్రొన్ననబోణి తా నె ననుఁ గోరికఁ జేరిక సేయ నూరకే
 యున్న యెడ న్తనోజుఁ డిది యోర్చునె దైవము మే లొనర్చునే?.

ఆ. అలక లురులు గాఁగ యలనాభి చెలమగా
 మెఱుఁగుఁదియ్యమోవి మేఁత గాఁగ
 చెలియదీమమునను వలరాజు వేఁటాడఁ
 జిక్కె నామనంబు జీనువాయి.

98

ఉ. ప్రేంఖదధర్మవర్తనకు భీతిలి గోలతనాన నిప్పు డీ
 శంఖసమానకంఠిని వశంవదఁ జేసుక పొందనైతి నా
 పుంఖతబాహుఁడై మరుఁడు పొంచినవాఁ డెటులో “శరీరమా
 ద్యం ఖలు ధర్మసాధన” మటంచు వచింపఁగ నాలకింపమే.

99

క. ఈవనిత బెళుకుఁజూపులు
 భావజుతూపులవితానఁ బైఁ బర్వినచో
 నేవేదము లేశాస్త్రము
 లేవాదము లేవివేక మేలా నిల్చున్.

100

నీ. పొలయల్కలోన నీపొలఁతుకతోఁ గూడఁ,
 దర్కించువేడుక తర్కశాస్త్ర
 మంగజుకేళి నీయంగనతోఁ గళా,
 స్వరములు పల్కుటే శబ్దశాస్త్ర
 మదనమాతమి దీనియాస్యంబున నిజాస్య,
 యోగ మొనర్చుటె యోగశాస్త్ర

- మిమ్ముగా నిమ్ముద్దుగుమ్మగుణమ్ములు,
 సంఖ్య యొనర్చుటే సాంఖ్యశాస్త్ర
 గీ. మలఁతికొనగోట నొక్కీ నీయతివనీవి
 మోక్ష మొనరించుటే యెల్ల మోక్షశాస్త్ర
 మేను నీవని వైకొనుటేను ద్వైత
 మిరువు రొక టైన నద్వైత మిద్ధరిత్తి. 101
- క. మెఱుఁ గెక్కీనయద్ధముగతిఁ
 బరఁగినయా చెలికపోలఫలకముమీఁదన్
 చిరుత నెలవంక లుంచుట
 సరసముగ గురుప్రతిష్ఠ సలుపుట గాదే. 102
- చ. మెలకువ నెఱ్ఱఁ గాంచి తమి మించి నయంబున బుఱ్ఱగించి వై
 పుల నెలయించి వింతసౌలపుం దెలుపుంబలుపున్ వగల్ దగన్
 గళల గఱించి భావములు గాంచి రతిం దనియించి వేడ్క నీ
 యలికులవేణిఁ గూడవలదా యిలఁ దాఁ దను వెత్తినందుకున్. 103
- క. ఉన్నవి నామది కోరిక
 లెన్నెన్నో యింతిహృదయ మేమో నన్నున్
 మన్నన దయఁజేయునొకో
 క్రొన్నవిలుకానివెతలకుం ద్రోయునొకో. 104
- మ. అని యంతంత నిరంతరాంతరదురంతానంతచింతామహాం
 బునిధిస్థీతతరంగభంగురహృదంభోజాతుఁ డై సంతతం
 బును గుప్యద్భునమీనకేతనధనుగిపుంఖానుపుంఖోత్పత
 ద్వనజానర్గళమార్గణప్రకరనిష్పత్రాకృతస్వాత్మతన్. 105
- క. పువ్విలుతుఁ డొకఁడు ద్రిప్పఁగ
 నెవ్వరు నెఱుఁగనివిరాళి హృదయంబు గడు
 న్నొవ్వఁగ నెవ్వగఁ బొగలుచు
 నవ్వనజా గాతి మగుడ నాత్మగతమునన్. 106
- చ. పలుకులనేర్పులున్ జిలుగుఁ బయ్యెదజార్పులు వింతమోడిన
 వ్వులు నలయింపులన్ బెళుకుబోరయొయారపుఁజూపుసాంపులుం
 గులుకులుఁ బ్రౌఢకామినులకున్ సహజంబులు వీనిఁ జూచి య
 య్యలికచఁ జేరఁ గోరఁ దగవా నగ వారడి గాదు మీఁదటన్. 107

చ. తలఁపఁగ సాహసంబు తలిదండ్రులు విన్నను తాళ రీగురుం
డలిగిన మోస మింద్రుహృదయంబునకు న్వేలి యాదు నందువైఁ
బొలఁతుల నమ్మఁ గూడ దెటు బో నెటు లొనొ యిదేల తానె యీ
చిలుకలకొల్కి బల్కి దయచేసిన చూత మటంచు ధీరతన్. 108

క. అగ్గలిక మీఱఁ దాలిమి
తగ్గక మానసముఁ బట్టి తను వలచినయా
దిగ్గజకుంభ స్తనివై
నొగ్గినభావంబు నూఁది యుడుపతి యుండెన్. 109

ఉ. అంత లతాంతకుంజసదనాంతవిహారవిలాసవత్సృప
క్రాంతవసంతరాగవిసరద్విగుణీకృతపల్లవోల్లస
త్కాంతిసదారుణోదయతతప్రమదాకులకోకకామిసీ
సంతతరుచ్యుదంతము వసంతము దోఁచె వనాంతరంబులన్. 110

క. ఆకులపాటు వియోగుల
కే కాదు ప్రపంచధర్మ మెఱుఁగనివృక్షౌ
నీకంబునకుం గలిగెన్
ధాక వసంతునిదె మిక్కుటంబుగ ధాత్రిన్. 111

ఉ. వాలుగడాలువానిదళవాయి వసంతుఁడు జైత్రయాత్రకై
సాలములందు జీర్ణదళసంఘము చీలిత బెట్టి క్రొత్తఁగా
మేలిదళంబుల న్నిలిపి మీఱి యయుక్తజనామితక్షమా
పాలి గ్రహించి నూత్నమగుపైకములన్ సవరించె నెల్లెడన్. 112

క. ఎలమావిని నునుఁబల్కులు
గలకోయిలఁ జేరనీక కాకము తఱిమెన్
లలితుఁ డగునృపునిచెంగట
ఖలుఁ డొక్కరుఁ డుండి కవులఁ గదిమెడిమాడ్కిన్. 113

మ. తెలిమొగ్గల్ బలుసిబ్బెపుంబొడలుగాఁ దేనె ల్కదోద్వేలధా
రలుగాఁ దేఁటులబారు బారిగొలునై రాణింప లేగుజ్జపా
న్నలు పున్నాగము లై వనిన్ జిగురుఖాణామేటికి నైచ్చుగా
దళశృంగారము లై చెలంగె నిరుచెంతన్ మావు లొప్పారఁగన్.

గీ. సరజసారుణమకరందసారధార
గురిసె నప్పుడు కుసుమమంజరిని జాల

కమ్మవిలుకాఁడు విరహాలఁ గ్రమ్మి దివియఁ
గిలుసుకత్తిని దొరఁగునెత్తురు లనంగ.

115

ఉ. కోయిలవేరిగారడవుగొంటరి తా ఋతురాజుముందటఁ
మాయ వహించి లేజిగురుమారునికత్తులు మ్రింగ వాఁడు ము
క్తాయతహారపజ్జులు ప్రియముగ నీయఁగ దెచ్చి నించె నా
నేయెడ మొగ్గచాలు జనియించెను భృంగకులంబు మెచ్చఁగన్. 116

మ. అమరం గ్రొవ్విరితేనెచాలుకొణతా లందంద లాగించి పొం
కముగం బుప్పొడిమట్టిలోఁ బొరలి వీకఁబోక పూమొగ్గగో
తములం ద్రొబ్బి సమీరమల్లుఁ డనువొందఁ మావిపూలోడిఁ ద్రి
ప్పమెయిఁ గోకిలబాలుఁ డెంచికొను సాంపుల్ గుల్కునాదంబులన్.

రగడ. వెలసె వనాంతరవీధి వసంతము

గలిగె జగంబులఁ గనకవసంతము
జిలిబిలియలరులఁ జిమ్మె లతాంతము
సొలపున మీతె నశోకలతాంతము
మురువుగఁ బొన్నల మొగ్గలు వుట్టెను
సరసిజముల మధుసారము వుట్టెను
కరకరిఁ గంతుఁడు కైదువఁ బుట్టెను
విరహీణులకు మది వెత చూపట్టెను
భుగభుగ మని సురపొన్నలు విచ్చెను
మగనికీఁ జెలి కమ్మనిమో విచ్చెను
పొగడమొగడలకుఁ బుట్టెను దావులు
తగె విటసంకేతముల తావులు
భసలవిసరములు బారులు తీరెను
మసలక పికములవకానము దీరెను
కనుఁగొనవే శృంగారపువనములు
మన మలరించునె మఱి జవ్వనములు
పొలిచె మహీజంబులు సదశంబులు
తులకించెను గంతునిషుదశంబులు
కననీయ నిదే కైకొను మరువము
వనితా! యిచ్చితివా నిను మరువము

మెలఁతరొ! నావి సుమీ విరవాదులు
 వలదే నాతో వలవనివాదులు
 కలికీ! యిచ్చట కంతునికై దువ
 నలికీ నరుగఁగ నచ్చటికై దువ
 తగఁ బూచెఁ గదే స్థలనీరజములు
 దిగు లొందించెఁ బధిని నీరజములు
 పువ్వులు గలవఁట పోదమె దవులకు
 నవ్వుచు జవ్వని! నను వెను దవులకు
 ఇంతి! యెక్కడివె యీకోరకములు
 చెంత నుండె నిచ్చెద కోరకములు
 చెలి! మును నేఁ జూచితినే కొమ్ములు
 బలి న్యాయముఁ జెప్పరె యాకొమ్ములు
 నాతి! ప్రేంకణము నగె నీపాటల
 చేతి కబ్బె నిదె చేకొను పాటల
 తోయజలోచన! దొరకెను దవనము
 వే యీడకు రావే మీఁద వనము
 మోవి గంటివా ముద్దులగులు కదె
 మోవిగంటి నా ముద్దులగులు కదె
 విటపాళుల నీవేనలిఁ బెట్టుదు
 విటపాళుల నీవే నలిఁ బెట్టుదు
 ననిచినగో రంటను జెలి! మెచ్చవు
 ననిచినగో రంటను చెలి మెచ్చవు
 అని వనితామణు లాడఁగఁ బాడఁగ
 ఘన మగుతమి మొగ్గలు గిలు పాడఁగ
 నలు వగునబలల నారామంబుల
 నళికులయుతముల నారామంబుల
 పాటీరనగోపరిహరిచందన
 వాటీవేల్లితవల్లిన్పందన
 పటిమ చెలంగుచుఁ బాండ్యవధూటీ
 చటులోపరిరతిసంభ్రమధాటీ

విలులితసురభిశవేణీచాలన
 లలితసుపరిమళలహరీఫేలన
 సరణికఁ బొదలుచుఁ జల్లగఁ గదలుచు
 విరులను గురియుచు విరహాల నొరయుచుఁ
 గమలము లంటుచుఁ గలువల నొంటుచు
 స్తిమితతఁ గులుకుచుఁ దేనెలుఁ జిలుకుచు
 నలసతఁ దూలుచు నళితతిఁ దోలుచు
 మలసెను దారము మలయసమీరము.

118

సీ. ఏలాలతాజాలడోలాసమాలోల,
 బాలామణీగానభాసురములు
 ధీరానిలవ్రాత ధారాచలచ్ఛాత,
 దూరాపత ద్రజోధూసరములు
 మోదావహంగనవేదాభరవభృంగ,
 భేదావహజ్జాతి కేసరములు
 నాలీకదృక్కాంతపాలీనవైక్రాంత,
 కేలీపరిస్యూత కేసరములు

గీ. కనఁ దగె నకుంతకలకంతకంతనాద
 పటుభటాహ్వనకుపితబిభృత్ప్రపంచ
 పంచసాయకమదహస్తివైసరములు
 మీసరమ్ములు మధుమాసవాసరములు.

119

క. ఆమని యేమని చెప్పెద
 నామనికిఁ వికచకుసుమితారామతరుల్
 కామనిరంతరకీర్తి

స్తోమముగా నిఖిలదిశల సొబ గొందు నెడన్.

120

చ. వ్రతతభుజానిరర్గళపరాక్రమపాలితలోకుఁ డౌశత
 క్రతుఁ డపు డత్యుదారత నొకానొకయాగము సేయఁ బూని దై
 వతగురుఁ డై నయాంగిరసుపాలికిఁ జారునిఁ బంప వాఁడు శీ
 భ్రుతఁ జనుదెంచి గీష్పతినిఁ గాంచి జోహారొనరించి యిట్లనున్. 121

క. తిన్నగ జన్నము సేయుమ
 తిన్నగవైరి నను బంచె దేవరకడకుం

బన్నుగ నాతని ఫలసం

పన్నుగఁ జేయఁ దగు శిష్యవత్సల ! యనినన్.

122

క. హృదయమ్మున సమ్మోదము

గదుర సురాచార్యుఁ డట్ల కాని మ్మనుశున్

మది రాగము కుదు రాఁగ

మది రాయతనేత్రఁ జూచి మధుమధురోక్తిన్.

123

పంచచామరము.

పయోజపత్రనేత్ర! గోత్రపత్రభంజనుండు స

త్ప్రియోగ మైనయాగ మర్థి తా నొనర్చుపూనికెన్

బ్రియంబునన్ రయంబు మీఱఁ బిల్వఁ బంచె నన్నయో !

వియోగవేగ మెట్లు లోతువే గజేంద్రగామినీ !

124

ళా. ముల్లోకంబుల నేలురాజు సవనంబున్ దీర్ప ర మ్మన్నచో

నుల్లంఘింపఁగ రాదు గావునఁ దదుద్యోగంబు గాఁ జేసి సం

పల్లాభంబున వేగ వత్తు నిపు డాత్మన్ భేదముం జెందకే

యిల్లున్ వాకిలిఁ జూచికొమ్ము మదమ త్తేభేంద్రకుంభ స్తనీ !

125

చ. ఆలకలు దువ్వరాదు సర సాన్నములన్ భుజియింపరాదు మై

కలప మలందరాదు తిలకంబు రకంబుగ దిద్దరాదు సా

మ్ములు గయిసేయరాదు సుమముల్ ధరియింపఁగరాదు సాధ్వియా

నలినదళాయతాక్షికిని నాథుండు చెంగట లేక యుండినన్.

126

గీ. కాన నీవును మారాక మానసమునఁ

గోరి యారీతి సత్పథాగారగరిమ

మీఱ నుండుము చారుచకోరనేత్ర !

నీవెఱుంగనినీతి నిర్మితి గలదె.

127

చ. మఱియొకమాట బోటి వినుమా మనమారసి యీడ కేము క్ర

మ్ముఁ జనుదెంచునంతకును మాప్రియశిష్యుండు చంద్రుఁ డన్నిటన్

వెఱవరి నీమనం బరసి వేడ్క మెలంగుచు నింట నుండు నీ

వఱమఱి లేక కావలయునట్టిపను ల్గొను మంబుజాననా !

128

చ. వయసున బాలుఁ డయ్యుఁ బరువంబగుతెల్విని జాలపెద్ద యెం

తయు గృహకృత్యవర్తనల నన్ మఱపించును నిచ్చులున్ సుఖో

దయమున నెండ కన్నెలుగఁ దారయఁ జూచినఁ గందు మేను స
త్ప్రియహితవర్తనుం డితని వేటుగ నెంచకుమా తలోదరి! 129

క. ఇంటికిఁ బ్రావై యెప్పుడు

కంటికిఁ జెప్పవలెఁ గదిసి కాదు నితని కాఁ

కంటికి నన్నం బిడి వా

ల్లంటి! కడు ప్రేమఁ బ్రోవఁ గాఁదగుఁ జుష్టి.

130

చ. అనినఁ దదీయదార సముదారముదారమదాత్మభావగో

పనమున నోరచూపులను బ్రాణవిభుం దిలకించి యుస్సురం

చని వెస నూర్చి చెక్కిటఁ గరాజ్జముఁ జేర్చి ధరిత్రి వ్రాయుచున్

గనుగవ నశ్రువుల్ దొలుక గద్గదికన్ దల వాంచి యిట్లనున్. 131

శా. ఔ! లెం డేమిటిమాట! హః పయనమా! హఃస్యానకుం బల్కుటో!

బాళి న్నాహృదయంబుఁ జూచుటకొ! నాపైఁ గోపమో! కాక నన్

జాలిం బెట్టెడిలాగో! నైజమొ కటా! న న్నొంటిగా నుంచి పో

నేలీలన్ మన సొగ్గె మీకు నహహః! యేనా మిముం బాయుటల్?

ఉ. ఏ మనుదాన నేకరణి నే మనుదాన వియోగసాగరం

జేమని యీఁదుదాన గతి యేమని పల్కెడువారిఁ గాన హః!

గామిడి దైవ మీవితము గామిడిమేలపునేత నిర్దయన్

సీమలు గానిసీమలకుఁ జెల్వఁడ! యేఁగఁగ దెచ్చె నక్కటా! 132

ఉ. వై న మిదేల యన్నఁ గ్రతుభంగము చేసినదోస మశ్రువుల్

పూన నమంగళం బగును బొమ్మని పల్కను నో రెటాడు మీ

తో నయినట్టిపాటు ననుఁ దోడ్కొనిపోమ్మన నెంతభారమో

యా నది మీకు నెట్టు లహహః యెడఁబాయుదె నేమి సేయుదున్.

గీ. తలఁపు లొక్కటి గాఁగ నగ్గలపువలపు

చెలిమికలిమిని దొలఁకక కలసి మెలసి

భువిని ఊరోదకన్యాయమునను వెలయు

దంపతులు చేసినట్టిదేతపము తపము.

135

సీ. తీర్థాలవెంబడిఁ దిరుగుట కొన్నాళ్ళు,

జన్నంపుదీక్షలఁ గొన్నినాళ్ళు

తుద లేనియొక్కప్రాద్దులచేతఁ గొన్నాళ్ళు,

ఘోరతపంబులఁ గొన్నినాళ్ళు

గురుకులవాసపుగోష్ఠిచేఁ గొన్నాళ్లు,
పున్న మమా సంకుఁ గొన్నినాళ్లు
ఋతుదినంబు లటంచు మది నెంచి కొన్నాళ్లు,
పన్నినవేసటఁ గొన్నినాళ్లు

గీ. గాఁగ యెలప్రాయ మెల్ల నీకరణి నేఁగె
యెన్నఁడును నీదుకొఁగిలి యెఱుఁగ నైతి
యిపుడు నీవద్దనుండుటకేని యోర్వ
దాయెఁ బగదాయదైవ మీదారి నకట. 136

చ. గళరవమంత్రము ల్చెలఁగఁ గా జిగిసిబృపుగుబ్బచన్ను ల
న్కలశము లంది యంది జఘనం బనువేదికయందు నుండి యు
జ్జ్వలరశనన్ గ్రహించి జిగివాతెరపోమరసంబు గ్రోల వే
డ్కలు గలమన్నథక్రతువు కన్నను వేఱొకజన్న మున్నదే. 137

గీ. తఱుచుమాటలు నేర నిర్దయత మీఱ
నింట నన్నొంటి నుంచిన నేవితానఁ
దాళఁగలదాన నెన్నిచందాల నైనఁ
బైనమైరాక మాన మీపాద మాన. 138

చ. అని కపటాంతరంగ మెనయంగఁ బొసంగఁగఁ బల్కునంగనన్
గని దయ రాఁగ రాగరసకందళికం దలిరాకుబాకునన్
ఘనముగఁ దుంటవింటిదొరకాయము గాయము సేయ జాయతో
ననిమిషదేశికుం డనియె సాదరమోదరసాదరాత్తుఁ డై. 139

చ. వగవకు మింతకంటె బలవంతపువంత పురంధ్రి! మా కిదే
నెగు లెగయించెఁ బువ్విలుగ నీమది నీమది దోచకున్నె నె
మ్మి గదుర వచ్చి పొం డిటకు మీ రన మీఱ నయుక్త మిందుపై
నిగఁ బసిగోల గోలతన మేలను మే లనుకూలమయ్యెడిన్. 140

ఉ. ఇచ్చటియగ్ని హోత్రతతు లెవ్వరిపా లతిథివ్రజంబులన్
వచ్చినయాప్తబంధుల ఘనంబుగ నెవ్వరు పూజసేయువా
రిచ్చట నున్నశిష్యులకు నేగతి నన్నెడఁబాయ లేనిబ
ల్లచ్చిక నీవు వచ్చిన బలా! యబలా! వ్రబలాఘ మంటదే. 141

క. నటవిటవారవధూటీ
పటలీసంవృతము స్వర్గపట్టణ మటకున్

ఘటకుచయుగ! సతులకు నేఁ

గుట యుచితమె వలదు మదినిఁ గోపము నావైన్.

142

వ. నావచనంబులకుఁ బ్రతివచనంబులు వచియింపకు నాయాన యానంబు విడువుము శుభోదయంబుగా మమ్ముఁ బైనంబు పంపుము పోయి వచ్చెద మనిన నక్కల్కి కల్పితవిషాదంబును కపటలజ్జాభరంబును కైతవాశ్రుపాతంబునుం గనుపట్ట మీ రిట్లు పల్కిన నేమి సేయఁగలదాన విరహసాగరం బేరితిఁ గడవఁ గలదాన నైసను మీయానతికి సమ్మతింపడితి నన్న గారాతిజన్మంబు సేయించి పిమ్ముట నిమిషమాత్రం బైన నచ్చట నిలువవలదు మీమాట జవదాఁట నే నంత బేలనే యాత్మ కుమారునింబలె యియత్రికుమారునిం బోషించెద విశేషించి నేఁటనుండియుఁ బ్రాణపదంబుగా గారవించెద మీకుం బ్రియుం డఁట యితని యేసుం బ్రియునిఁ గాఁ దలంపవలవదె యిచ్చటివిచారంబులు మాని నెమ్మదిగాఁ బయనమ్ముఁ బోయిరమ్మని యనువుటయు నయ్యనిమిషగురుండు శతమఖమఖనిర్వర్తనకౌతుకాయత్తచిత్తంబున నమరావతీపురంబునకుం జనియె ననుటయు.

◀ ఆశ్వాసాంతము. ▶

శా. అర్ణో రాశీగభీర! భీరహితచిత్తాభోగ! భోగావలీ

వర్ణో దీర్ణవిభా! విభావశమితవ్యాపాద! పాదాంబుజా

భ్యర్ణప్రాహృదమిత్ర! మిత్రహితసంపద్వాస! వాసచ్ఛటా

స్వర్ణాంచత్కవిరాజ! రాజకసదస్సమ్మాన్య! మాన్యగ్రణీ.

144

క. కల్పకసమదానకళా

కల్పక నిజపాణిపద్మ! కాంచనపద్మా!

కల్పక సత్కవివినుతా

కల్పక! సత్కర్తృసూత్న! గాయకరత్నా!

145

పృథ్వి. మంతుకృదై వ్విరిసామంతమంత్రిస్త్యయ
 ధ్వాంతవిభ్వంసనోదగ్రజాగ్రద్రవీ!
 సంతతౌ దార్యసౌజన్యగంభీరతా
 శాంతిసంపన్న రాజద్గవీ భారవీ!

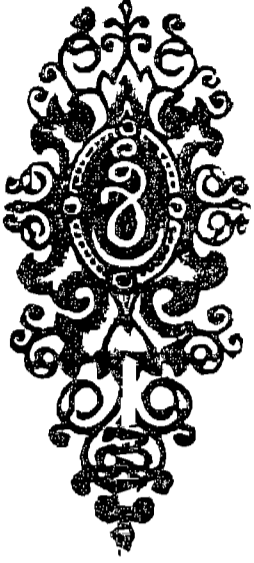
146

గద్య. ఇదిశ్రీజానకీరామచంద్రచరణారవిందవందనకందళితానందకందాళ
 రామానుజగురుచరణసేవాసమాసాదితసాహితీవైభవశేషము కృష్ణ
 యార్యతనూభవ సుకవిజనవిధేయవేంకటపతినామధేయప్రణీతంబైన
 శశాంకవిజయం బనుమహావ్రబంధంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శ శాంకవిజయము.

తృతీయాశ్వాసము.

—()—

రంగపతిపదాంబుజ
సారంగచ్ఛిత్త ! చిత్త జాతజయంతా
కారా ! కవిమందారా!
క్షీరాంభోనిధిగభీర ! సీనయధీరా!

1

వ. అవధరింపుము సూతుండు శౌనకాదిముసీంద్రుల కిట్లనియె నవ్విధం
బున బృహస్పతి దివస్పతిసదనంబునకుంజనిన యనంతరంబ యిక్కడ.

ఉ. బంటిగ నబ్బెఁ జంద్రుఁ డిపు డొంటిగ వాతెరజుంటితేనియల్
గెంటనిప్రేమఁ గ్రోలి రని కేళిని దేలక యున్నముత్యపుం
బంటవలంతివింటిదొరబారికి నోరువలే నటంచు నా
తుంటరిగుబ్బలాఁడి వగతో విగతోరువివేకపాక యై.

3

గీ. గురునివెంబడిఁ దా నొకకొంత దూర
మరిగి యాతనియనుమతి సంబుజారి
క్రమ్మఱఁగ వచ్చునాలోనఁ గంబుకంఠి
పట్టఁగూడనితమకంబు నెట్టుకొనఁగ.

4

సీ. సరసాన్న పానము ల్కాకపాకంబులు,
వితవితగఁ జేసి దొంతి నునిచి
యొప్పైననలుగులు నుష్ణోదకంబులు,
నొనర మజ్జనగేహమున నొనర్చి
చెలువొందువలువలు వెలహెచ్చుసొమ్ములు,
పొందఘ్నతట్టలఁ బొందుపటిచి
కుంకుమంబు రసంబు గోరజవ్వాజియు,
రతనాలగిన్నెల జతనపటిచి

- గీ. పువ్వుతెత్తులపొట్లము ల్ని వ్విటించి
 పొంకముగఁ గేళిగృహము నలంకరించి
 యింతి యాతనిరాకకు నెదురు చూచు
 చుండఁ దారామనోవల్లభుండు వచ్చె. 5
- క. వచ్చినయాతని వేగమె
 పచ్చలగడ్డియను నునిచి ప్రమదామణి తా
 నొచ్చుంబు లేనికూరిమి
 ముచ్చట లాడుచును బ్రేమ ముప్పిరిగొనఁగన్. 6
- ఉ. ఊరికిఁ బంపి వచ్చితివె యొజ్జల నీగురుఁ డమ్మచెల్ల! సం
 సారముమీఁదిభ్రాంతిఁ జనఁజాలఁడు దవ్వుగ సాఁగిపోయెనే
 దాదన గాఁడుగా మరలి దైవకృతంబున నొంటిపాటు చే
 కూరిన దింక నీమనసుకూరిమి నేగతి నాదరించెదో. 7
- గీ. ప్రాధు వోయెను లెమ్మిక సుద్దులేల ?
 శిరము మజ్జన మొనరింప వరుస నేఁటి
 కనుచు నమ్ముద్దుచాన యత్యాదరమున
 నలపు సొలపును వలపు సయ్యాట మెసఁగ. 8
- సీ. ఫాలభాగమున వజ్రలపాపటబొట్టు,
 తళుకుతళుక్కని తాండవింపఁ
 గరసరోజముల బంగారుగాజులు రత్న,
 కంకణమ్ములు గల్లు గల్లు మనఁగఁ
 జెమటచేఁ జాతీనచికిలికస్తురిబొట్టు
 ఘుమఘుమతావులఁ గుమ్మరింప
 మెఱుఁగారుకమ్ములు మృదుకపోలములపై,
 ధళధళత్కాంతులు దళుకు లొత్త
- గీ. గొప్ప ముడివీడ నుదుట ముంగురులు గూడ
 గుబ్బచనుదోయి హారముల్ గుసెసియాడ
 నీటువగ మీఱ వన్నె కానికి మిటారి
 దమక మెద నంట సంపెఁగతైల మంటె. 9
- గీ. చెండ్ల గెలిచినమెఱుఁగుపాలిండ్లతోడ
 బీరములు చూపవచ్చు జంబీరములను

- జించి సారస్య మంతయు వంచినట్లు
నిమ్మపండ్ల రసంబున నెలఁత యంటె 10
- మ. తరుణీరత్నము బాలకైతకదళోదంచన్నఖాగ్రంబులన్
గురులన్ మెల్లనఁ జీరిపాయ లిడి చిక్కుల్ పాయఁగాఁ బ్రాముచున్
గరపంకేరుహరత్న కంకణఝణత్కారంబు తోరంబుగా
వరగంధామలకంబుఁ బెట్టెను సుధావారాశితొల్పట్టికిన్. 11
- ఉ. జాటుపయంటఁ జెక్కి బిగి చన్దవ నిక్కఁగ బాహుమూలశృం
గారరుచు ల్వేలిం బొలయఁగా నగుమోము చెమర్ప రత్నకాం
చీరవము ల్వేలంగ నభిషేక మొనర్చె లతాంగి వానికిన్
మారునిమాటు సాగరకుమారునిఁ బట్టము గట్టెనో యనన్. 12
- సీ. పసమించుమాదర పాకపోరువలచేఁ,
దడియార నొత్తి కుంతలము లార్చి
సాంబ్రాణిధూపవాసన నించి జవ్వాది,
చేనంటుచును కురు ల్చిక్కు దీర్చి
అఱవిరివిరిజాజివిరులు చుట్టినజాటు,
సిగను జంటరుమాల సాగసుపటిచి
తళుకునిచ్చలపునెత్తమ్మిపూవులబంతి,
పుట్టంబు హెయలు గాఁ గట్టనిచ్చి
- గీ. కమ్మకస్తురిచేఁ దిలకమ్ము దీర్చి
యొంటివజ్రంపుబావిలీ లుంగరాలు
చేసరాలును సరివెణ ల్చిలుకతాళి
పంకజేక్షణ వాని కలంకరించె 13
- చ. బలురతనంపుఁజెక్కడపుఁబల్లెర ముంచి పసిండిగిండిలో
సలిలము నుంచి ముత్యసరిసన్న పుబియ్యపుటన్న మొల్పుఁబ
ప్పులుఁ బొడికూరగుంపు కలుపు ల్వడియంబులు చారు లూరగా
యలు కలవంటకాలు పరమాన్న మిడెన్ లలితాంగి వానికిన్. 14
- సీ. విరహఁగ్ని నీరితి గరఁగె నామానసం,
బనినట్ల వెన్న గాచినఘృతంబు
పాలబోల్వయసు నీపాలుసేయుట కిదె,
యానవా లన్నట్టు లానవాలు

నెమ్మి నీరీతి నాకెమ్మోవిగ్రోలుమీ,
 పూని నీ వన్నట్టు పానకంబు
 తనవచోమాధుర్య మెనయునా యివి చూడు,
 మన్నట్టు మేలిరసాయనములు

గీ. నొప్పుగా గిన్నియల నుంచి యుపచరించి
 పాణిపంకజకంకణక్వాణ మెసఁగఁ
 బువ్వసురటిని విసరుచు భోజనంబు
 కాంత సేయించెఁ దనమనఁకాంతునకును.

15

క. బంగారుబొమ్మ రంగగు
 భృంగారుజలంబు వంపఁ బ్రియ మిం పెసలా
 రంగా మోదంబున సా
 రంగాంకుఁడు ధౌతపాణిరాజీవుం డై.

16

ఉ. కాంత యొసంగువీడియముఁ గైకొని యింతి యొనర్చునవ్విధం
 బంతయుఁ జూడ వింతవగ యై కనుపట్టె నటంచు నెంచుచున్
 గంతునిరంతు లోర్చుక చొకాటపుగాటపుఁ బువ్వుదోట నే
 కాంతముగా వసించె హృదయంబునఁ బెక్కుదలంపు లూరఁగన్.

క. ఆలపాలఁతుక దా నంతట
 వలపులు వడ్డికిని బాట వాంఛలు మీఱన్
 దలపోయుచుఁ బనిదోఁపక
 నీలుపం జాలనివిరాళి నెమ్మదిఁ బొదలన్.

18

సీ. తేట యాగొజ్జఁగిసీట మజ్జన మాడి,
 వలిపచెంగావిపావడ ధరించి
 పసిడిరాయంచుబవంతిచీర ధరించి,
 రాణించువై తాణితైక దొడిగి
 వదనాంబుజమున జవ్వాదిచారికఁ దీర్చి,
 గొప్పఁగా నెఱజాటుకొప్పుఁ బెట్టి
 గమగమ వలఁచుకుంకుమము మేన నలంది,
 మృగనాభిపంకంబు మెడను బూసి

గీ. మినుక కాటుకరేఖ కన్దొనలఁ దీర్చి
 చరణయుగమున లత్తుక జాజుకొలిపి

తనయొయారంబు నిలువుటద్దమునఁ జూచి
యపుడు గైసేసి గడిదేరి యామిటారి.

19

సీ. చిగురాకువిలుకానిచేతిచక్రమురీతి,

కమ్మలు ధగధగత్కాంతి గులుక
కుసుమసాయకధనుద్గణనినాదములీలఁ,

గలమేఖలాఘులంఘులలు వెలయ
చెఱకువిల్తాప్తీనిబిరుదుడిండిమలీలఁ,

జరణనూపురఝళంఝళ లెసంగఁ
బంచసాయకసార్వభౌమసత్కిర్తి నాఁ,
దారహారము తళతళ యనంగ

గీ. సారె రతిరాజుమ్రాల హెచ్చరికవెలుపు

చక్కి మెట్టెలు గిలుకుగిలుక్కు మనఁగ

లలితకందర్పసామ్రాజ్యలక్ష్మీ నాఁగ

గంధగజయాన వచ్చె శృంగారవనికి.

20

వ. ఇవ్వీధంబున నచ్చకోరలోచన యచ్చటికి వచ్చి నిచ్చ నిచ్చలు న్నొర
విచ్చి విచ్చలవిడి రాలిననిచ్చలంపుఁబచ్చకపురంపుఁబరాగంబునం
బ్రోదులుగాఁ బాదులు గట్టి సజ్జకం బైనగుజ్జగొజ్జంగినీరు నించి
పెంచినపొన్నులుపొగడగున్నులు గన్నేరులుకన్నె గోరంటలుచిన్ని సుర
పొన్నులు నిమ్మలు కమ్మసంపెఁగలు నింపు మీఱునునుపోకమాఁకులు
డంబు మీఱునారికేళంబులు తావులకుం దావు లయినమోవుల
నెలమావులప్రోవులు వాసనాసారదంబు లగుశారదంబులు నారదంబు
లు నీరదంబులడంబు విడంబించుచీకటిమాఁకులును లికుచకుచాకు
చసాదృశ్యఫలంబులపోడిమి మీఱుదాడిమినికుంజంబులు జంబూ
వృక్షంబులు జంబీరంబులు ఫలరసజంబాలంబు లైనపనసతరుజాలం
బులు సాలహింతాలతాలతకోకలసాలంబులుం గలిగి యెల్లెడల నల్లి
బిల్లిగా మొల్లమిగ నల్లికొనినమల్లియల నుల్లాసంబునం దిరుగుతేటి
పిల్లలగరులగములఁ గనినిగనిగనిజిగి మిగులుమొగులతెగ లని కుచ్చి
కలం బురివిచ్చి యాడుమవ్వంపుఁజిలువ జవ్వనులతెక్క మొక్క తెరల
మరువున మలయపవననటన ర్తితలలితలతి కాలతాంగులనటనంబులకు
న్లుటనంబులుగా జ్ఞోకమీఱుతదీయకేకారవంబులు వృక్షంబులుగా

సమదకోకిలకాకలీరవంబులు పంచమశ్రుతులు గా గానంబుఁజేయు
 తేఁటిబోటిపాటల కనుగుణంబుగా నుగ్గడించుభరతపిట్టలదిట్టంపు
 సొల్లుకట్టులం గమ్మి యఖండనాదమేదురం బై యయత్న కల్పితసంగీత
 మాధుర్యంబునం బొలుపొందునందనోద్యానంబుచందంబున హృద
 యానందం బగునమ్మందిరోద్యానంబునఁ జెంగల్వకొలనిచెంగటరంగా
 రుబంగారుకలశంబులం బొలుపొందుజీవదంతపుఁజవిక వసియించునమ్మ
 నోహరాకారునిం దూరంబునం గాంచి కాంచీకలకలంబులు నిగుడ
 గబ్బిమబ్బులోపల నొరపు నెరపుమెఱపుఁదీఁగెలాగునం బొదరిండ్ల
 డాఁగుచు మనోన్తాదంబునకా దూఁగుచు నిద్దంపుటద్దంబులగతిముద్దు
 గులుకుబాహుమూలంబులరుచులు చెమచెమ క్కని వెలిం బర్వఁ
 దళుక్కునఁ జనుగుబ్బలు నిక్క నిక్కి విరులు గోసి కప్పుగొప్పునం
 జెక్కుచుఁ బుప్పొడితిన్నియల నెక్కుచుఁజిలుచెమటజాఱినతిలకంబు
 తేటసీటిబావులసీడం జూచి సీటుగాఁ గొనగోట దిద్దుచుఁ జేనున్న
 పూబంతి కాలువ నద్దుచు మొయిళ్లనుండి ముత్తియంబులు రాలువి
 ధంబున గొప్పుననుండి తెలిమల్లెమొగ్గలు రాలఁ దేనెవాఁకలు దాఁటు
 చుఁ జిగురుటాకుల నెలవంకగోళ్లు నాటుచుఁ జెదరినముంగురులు
 చక్కందువ్వుచు నల్లనల్లనం గులుకుచుఁ బల్లటీలం గని నవ్వుచు మల
 యానిలంబున నరజాఱుపఱుంటమాటిమాటికిం జేర్చుచు రాయంచ
 లకుఁ దనగమనవిలాసంబు నేర్చుచు వెడవెడసడలినపోకముడి బిగి
 యించు నెపంబునఁ దనపొక్కిలిచక్కదనంబుఁ గన్నడంజేయుచుఁ గర్ణా
 నతంసంబునకై చివురులం గోయుచు మరువంపుఁబాదులజాడ ద్రాక్ష
 పందిళులసీడఁ గప్పురపుటనంటులమాటునఁ బోకమాఁకులచాటునఁ
 బటికంపు మెట్టికలకేళాకూళులలేవఁ గుసుమ కేసరపరాగధూసరం
 బైనత్రోవం జేరవచ్చు నవసరంబున.

21

చ. కనియె మృగాంకుఁ డాచెలిని గన్గానినంతనె తళ్ళు బెళ్ళుగా
 ననిచి కటారి నూరి యెద నమ్మదనుం డెద నాట మీటఁగా
 మనసు యుళుక్కన నైయిఁ జెమర్పఁగ నోర్వఁగ రానిత త్తరం
 బునఁ బులక ల్దనర్ప ధృతి మొగ్గగ దిగ్గున లేచి యాత్మలోన్. 22

శా. బౌరా చక్కదనంబు పశాసు! మురిపెం బయ్యారె! యొయ్యార మా
 రౌరా! మైసిరి హైసరే! సొగసు మే! లాహా విలాసంబు! ల

జ్ఞానే జన్మన! మద్దిరా వగలు! మజ్ఞానే తనూవిభ్రమం!
 బీరామామణితోడ నీమ గలరా యీరేడులోకంబులన్ ?

23

గీ. కొమ్మ గా దిది బంగారుబొమ్మ గాని
 యీతి గా దిది జాజిపూబంతి గాని
 కలికి గా దిది మరుసిపూములికి గాని
 భామ గా దిది లావణ్యసీమ గాని.

24

చ. నతనుకాంతియు క్తిని ఘనప్రతిభం బని తాను తారకా
 నివహ మెదిర్చి యింతి తపనీయరుచి న్నిజసత్త మాయఁగా
 బవలు దొఱంగి చేరి పదపద్మముల న్నఖరత్నవైఖరిన్
 దివిరి భజించెఁ గా దనఁ దదీయసమాఖ్యను దస్వి పూనునే ?

25

క. పాటలగంధిమొగంబుం
 దేటకు నే నోడి బంటుతెఱఁగైతి నిదే
 సాటిగ ననుఁ గొల్చినయుడు
 కోటియు నీచెలువనఖరకోటికి నోడెన్.

26

ఉ. పల్లవజాతిబింకములఁ బాపుట కే నిటు సాక్షి కాంతిసం
 పల్లవనిర్ద్దితంబులు ప్రవాళము లవ్వివరంబు గన్నదే
 పల్లవపాణిపాదములఁ బర్వజపాధికలీల వాటిసాం
 పల్లవసింహుతండ్రిగనినట్టివలంతియు నెన్న నేర్చునే ?

27

ఉ. కామతరు ప్రవాళనవకందళరేఖలొ లేక మస్తనకి
 ప్రేమ నవానురాగఝరి వేరినరావులొ కాక యుల్లస
 తోమలకాంతిపూరనదకోకనదంబులొ లేక మోహరా
 త్రీముఖసాంధ్యరాగపరదేవతలో కనకాంగిపాదముల్ !

28

గీ. కమలగర్భాదుల జయించుకలికిజంఘ
 లాత్తరాశిగ మకరంబు నరసి ప్రోచె
 స్వజనసంరక్షణైకతత్పరుల కెందు
 నెదుటిమందాధికారత నెంచ నేల ?

29

చ. కరభము లన్న పేరు వినఁగానె వికారము డొంకుదెల్పెడిన్
 కరివరతుండము ల్పమతఁ గైకొని వచ్చి ధరిత్రి వ్రాలె నీ
 హరివరమధ్యపెందొడలు హైసరె జానులవేరియందపుం
 గరుడులపైడి కంబములె కాయజమల్లుని బంధనాచితిన్.

30

చ. గొనబురువారపుంజలుఁకొకకు బంగరుసీటిచిన్నుడా
 ల్గొనకొనఁ జేసి మాటికిఁ దళు క్కనుచు న్వెలిఁ బద్మకాంతి నిం
 వెనసినయీ యొయారితొడ లిండుక పోకినయంత నబ్బు గొ
 బ్బునఁ బదివేలరంభలఁ గవుంగిటఁ జేర్చినసౌఖ్య మొక్కటన్. 31

క. ఈనారీమణినునుతొడ
 లేనుఁగుతుండములె కాని యెద నుడిఁ బెట్టణ
 బూనినకదలీతరులణ
 దా నేలా పిల్లపిల్ల తరముణ్ దరమున్?. 32

చ కటి యొకటి ధరిత్రి నవఖండము లేఁగఁ జాలు నందుపైఁ
 బటుజఘనంబె చక్రములఁ బంపు లిడుణ్ గుచము ల్త హౌన్నతం
 బిటు సృజియించి దీని కొకయింఁచుక కౌను సృజింపఁ డాయె నే
 మిటికొ విరించి యింతిమెయి మించు కనుంగొని మోహ మందెనో?

సీ. ఈలేమ చక్కదనాలవెల్లియొ కాక,
 తళుకుకన్నేడిస బెళుక నేల ?
 యీరామ రతిదేవియా రామమో కాక,
 పొక్కిలిపొన్నపూ పుట్ట నేల ?
 యీకల్కి మదనునిచేకటారియొ కాక,
 కౌనుపేరిటిసిడి గాంచ నేల ?
 యీరాజముఖ పంచదారరాసియొ కాక,
 యారుచీమలబారు చేర నేల ?

గీ. మేటియీబోఁటి తేటపన్నీటిచెర్వు
 కానిచో వలివీచిక ల్కలుగ నేల ?
 యీవనిత నాదుపుణ్యంపుఁదీవె యరయఁ
 గానిచో చన్నుగుత్తులు పూన నేల ?.

34

గీ. అంఘ్రులకుఁ బద్మసారూప్య మతులకును
 గమలవరగర్వసంపద కర్ణములకు
 శ్రీవిలాసంబు గలిగియుఁ జెలియకౌను
 కేలనో లేమి దాని యదృష్టరేఖ!

35

ఉ. బంగరుకుండ లంచు విరిబంతు లటఁచును జెండ్లటంచు రా
 థాంగయుగం బటంచు సమదద్విపకుంభము లంచు నెంచి ప

ల్కంగ నయుక్త మిక్కలికిగబ్బిచనుంగవ కంతురాజరా
జ్యాంగములందు నెక్కు డగునంగము యావనరేఖఁ బొల్పుటన్. 36
శ్రీ. వీణెకాయలు గుణశ్రేణిపై నిడుకొన,

* ఎఱుగవు యొరుక్రింద నీఁగియుంట

తమ్మిక్రొమ్మెగ్గులు తమముద్దు చూపెడి,
నలజన్మపంకంబు † దలఁప నెఱుగ
వరయక నెరవుబంగరుకుండ ‡ లరయంగఁ,
జేరి వేడిమి చూప నీరు గావె?

§ బట్టగూర్చుతనానఁ బుట్టచెండ్లగరిని,
మఱిచెనో తలకొట్లమారితనము

గీ. నొమ్ము గాన్పించె బలుగజనివ్వుపండ్లు
గలుగుసారస్యమును దాము కాసుఁ జేయఁ
గలవె యీయింతిబిగిచన్నుఁగవకు సాటి
యొకటొకటితోడ బోడుగా నొనరుఁ గాని.

37

చ. కమలదళాక్షి హస్తములు గన్గొనఁ బద్మిని కౌనుదీవెపో
ణిమఁ బరికింప శంఖనియె నెన్నడ హస్తాని యాఁ బరేంగిత
క్రమ మరయంగఁ జిత్తినియె గా కటు పల్కులు వేయునేటికిం
బ్రమద మెసంగ నిక్కలికి పక్కున నవ్విస జాతు లేర్పడున్. 38

చ. మృగమదసారసౌరభము మీఱినయాసతికంతలక్ష్యే న
చ్చుగ నెదిరించు కౌనుపాలుసుంగనుశంఖ మదెంత చుట్టియుం
దెగువ మొగాన నిల్వవలదే యపు డేర్పడకున్నె దానియా
సాగసులుగుల్కు పల్కుబడి పోయగమున్ దనరి త్తకూఁతలున్. 39

క. పగడంబుల తెగడంబుల
జగడంబుల గెలువఁ జాలుసఖమోవి జగా
నిగరాల న్నగరాలన్
నగరాల న్వేలకు నమ్ము నాతిరదమ్ముల్.

40

క. అంబుజము ఖనెమ్మెగ మన
యంబును నిద్ద మగు నద్ద మగుఁ గానియెడన్

* ఎఱుగరు తమయొశవెల్లవారు. † దలఁపవేమొ. ‡ లవియంత. § పూని
గుర్తుతనానఁ బూలచెండ్లగరిని.

బింబమునకుఁ బ్రతిబింబము

డం బొకెయ్యోవిపేరిటం దాలుచునే?.

41

ఉ. చక్కదనంబు పాల్కడలిచాయఁ దగెం గుచమందరాద్రియా
చక్కినె రోమరే ఖనుభుజంగము గన్పడె నందుచేఁ గదా
యిక్కడితియ్యమోవిసుధ లింపులు గుల్కెడు దీని గ్రోలకే
యెక్కడి సౌమనస్యము? హరి! యిది నీకృప లేక కల్గునే?.

42

సీ. ఇది మనోహరకాంతి కింపై నబింబంబు,

బింబంబు గా దిది బెడగుకెంపు

కెంపు గా దిది తేఱియొంపనిమంకెన,

మంకెన గా దిది మంచిచిగురు

చిగురు గా దిది వింతజిగి హెచ్చుపగడంబు,

పగడంబు గా దిది పానకంబు

పానకం బిది గాదు పలుచనిచెఱకుపా,

లౌకకుపా లిది గాదు కురుజుతేనె

గీ. కురుజుతేనెయుఁ గా దిది కుసుమరసము

కుసుమరసమును గా దిది గొనబుజున్ను

జున్ను గా దిది చవిగుల్కునుధలదీవి

సుధలదీవియుఁ గా దిది సుదతిమోవి.

43

ఉ. నీరజగంధిమోవిజిగి నెక్కొనుముక్కరము త్రియంబు దా

మారుఁడు ధాతువాదపటిమన్ ఘటికాకృతి గట్టినట్టిసిం

దూరితపారదం బనఁగ నూత్నరుచిం దనుపట్టెఁ గానిచోఁ

గారణమేమి నాసకును గాంచనకోశసమృద్ధి గల్లఁగన్.

44

మ. తళుకుందేటయు విప్పు సోఁగతన మందం బొప్పఁగాఁ దారకా

కలితచ్చాయల నింపు సొం పెసఁగునీకంజాక్షీకన్దోయితోఁ

జెలువారన్ సరసంపునవ్వులకు వచ్చెన్ జూడు రేఱిఁకటిం

దలనంపు ల్లనునట్టితమ్మియు దివాంధం బైనలేగల్వయున్.

45

క. కులుకునెఱవంకకన్బొమ్

సొలపుల నీయింతివాలుదూపులఁ జూడన్

వలరాజువంటివాఁడును

విలునమ్ములు వైచి దాసవృత్తికిఁ జొరఁడే.

46

సీ. పదపల్ల వంబులఁ బద్ధసంపదయును,
 ప్రపదంబులను గచ్ఛపప్రభూతి
 తక మైనజంఘల మకరలీలా యోగ,
 మూరుల వరమనోహరితయును
 గొనబుటారున నాముకుందనందకలక్ష్మీ,
 చారుగళంబున శంఖగరిమ
 యంగంపురదములఁ గుందంపువిభవంబు,
 పరఁగుమోమున మహాపద్మసుషమ

గీ. యలకముల నీలకాంతియు నెలవుకొలిపి
 నలువ నవనిధులను గూర్చి చెలువఁ జేసి
 వరుస నాలెక్క లిరువంకవ్రాసె ననఁగ
 నీనలినపత్త్రనేత్రకు వీను లమరె.

47

క. నుదురా జిగి క్రొన్నెలచె
 న్ను దురాగతమునను దేంట్లనుదురావెట్టు
 న్నదురా యని ముంగురు లె
 న్నదురా నెటివేణి జీవనదులాజసమున్.

48

సీ. సవరంబు తనకుఁ దా సవరంబుగా నెంచు,
 మలయు మజ్జను మజ్జ మాను మనును
 బర్హంబు కనికరం బర్హంబు గా దను,
 నలితెక్కకప్పులకప్పు లొసఁగు
 నీలంబు జిగి గాంచి నీలంబు వల దను,
 నలరారు నాచు మున్నాచుదరమి
 చీకటిమా నోర్చు చీకటి మ్రాన్పడ,
 తమము గైకొన దను త్తమము గాఁగ

గీ. మంపు సాంబ్రాణిధూపంబుపెంపు పెంపు
 వంపు మరువంపుటిందీవరంపు రంపు
 గుంపు మృగమదవాసన ల్లుప్పురనఁగ
 సాటిలే కొప్పు నీయింతిజాటుకొప్పు.

49

గీ. ఆకృతిని హేమరూపి యానై నముక్కు
 ఛాయఁ జూడఁ దిలో త్తమసరణి దోఁచె

మోముఁ జూచిన శశిరేఖమోడి యమరె

మాటపోడిమిఁ జూచిన మంజుఘోష.

50

ఉ. పన్నగకన్యల న్తనుజభామల యక్షసరోరుహఃకులన్
గిన్నరసన్నుతాంగులను భేచరభామల సిద్ధకాంతలన్
జన్నపువిందుసుందరులఁ జారణవారణరాజయానలన్
గన్నది కాదె దీనిమెయి కైపులు వైపులు చూడ మిచ్చటన్.

51

గీ. చూడకుండంగఁ గూడ దీసుదతిసాబగు
చూచినంతనె మదిలోనఁ జొచ్చెఁ బాళి
యేమిటికి వచ్చె నిచటికి నిందువదన
యెట్టులున్నదొ యింక రతీశ్వరాజ్ఞ !

52

క. అని చింతించుచు నుండఁగ
వనజాయతనేత్ర వచ్చి వానిసమీపం
బునఁ గూర్చుండెను మేనం

గొన బగుజవ్వాదితావి గుబులుకొనంగన్.

53

గీ. వచ్చి కూర్చున్న వాఁడు నవ్వునైలాడిఁ
జూచి ధృతి గుంది యందంద చోద్యమంది
తనువు పులకింపఁ జిత్తము తత్తరింప
వివశతను జెంది మగుడ వివేక మొంది.

54

క. ఏటికి వచ్చితి నే నీ
తోటకు నిండేల వచ్చెఁ దోడ్తోడనె యీ
బోటి మరుండు మనోధన
పాటచ్చరుఁ డేమిపాటుఁబడ నున్నాఁడో!

55

క. నిలువర మయ్యెను మును నా
తలఁచినయది మది విరాలి తహతహపడి తా
నెలమిన్ బైకొనవచ్చెను
గలకంతుల నమ్మరాదుగా కల నైనన్ !

56

క. ఐనను గానీ నాచే
నైనగతి న్నిలిపి చూతు ననుచిత మగుచో
నానా మోహం బనుచున్
మానవతిం జూచి న్యాయమార్గము దోచున్.

57

మ. ఇది యే మిచ్చటి కేల వచ్చితివి నీ కింటం బను ల్లేవె యొ
 ప్పదు పోపో పతి యూరలేనియెడ నీపల్వోకశృంగారముల్
 నుదతు లే్యుదురే రహస్యమున నిచ్చోఁ జేరి నాచెంత నుం
 డెద విట్లుండిన లోకు లూరకయ సందేహింపరే చూచినన్. 58

క. అనఁ జిటునవ్వు మొగంబున
 దనరఁ జకచ్చకితకర్ణ తాటంకరుచుల్
 దనుకన్ మకమక చినుకన్
 కనకాంగి హాయి ల్పెలంగఁగా నిట్లనియెన్. 59

ఉ. వచ్చిన నేమి రావలసివచ్చితి నేపని యున్న దింట నీ
 విచ్చట నుండఁగా మనసు కింపగుసొమ్ములుఁ బెట్టినంత నే
 యొచ్చెము లేనినీసరసనుండుట కేమియు నోచ నైతినా
 యొచ్చట నున్న నేమి మనకేమిటి కెవ్వరు సంశయింపఁగన్. 60

ఉ. కాకయె సంశయించినను కాదన నేటికిఁ గంతుబారికిన్
 లోకున గానివారు ధరలోఁ గలరే యిపు డిన్ని నాళ్ళకై
 చేకుతె నొంటిపా టిచటఁ జేసినపుణ్యముచేత నింక నన్
 గాఁకలఁ బెట్టకే విను ముఖాముఖఁ బల్కెద దాఁచనేటికిన్. 61

ఉ. నీనెఱసీటు నీసాగసు నీరసికత్వము నీవిలాసము
 న్నీనవమోహనాకృతియు నీయెలప్రాయముఁ జూచి చూచియున్
 మాననిప్రేమ నేచి యభిమానముచేఁ దమి దాచి యిన్ని నా
 ళ్లేను మనోజుబారికి సహించితిఁ బొంచితి మోహ ముంచితిన్. 62

సీ. కమ్మనినీముద్దుకెమ్మోవి గని యాస,
 మీఱంగ గ్రుక్కిళ్ళు మ్రింగి మ్రింగి
 యొఱ వై ననీదుపేరురముచందముఁ జూచి,
 గుబ్బచన్నుల బయల్ గ్రుమ్మి గ్రుమ్మి
 యిం వై ననీచెక్కు లీక్షించి ముద్దిడ,
 నూరకే వాతెర యొగ్గి యొగ్గి
 చూడఁజూడఁగ వింతసాబ గైనవినుఁ గాంచి,
 తహతహ వైఁ బడఁ దలఁచి తలఁచి

గీ. యెపుడు వై కొందు ముచ్చట లెపుడు గండు
 నెపు డొదవుఁ బొందు విరహాగ్ని యెపుడు డిందు

ననుచు నే నుందు నేటికి నబ్బె సందు
 లీలఁ బెంపొందురతులఁ దేలింపు మిందు.

63

చ. అన విని గుండె జల్లనఁగ నచ్చెరుపాటును రిచ్చపాటు నె
 క్కొన గరుపాటునుం గదురఁ గొండొకసే పటు లూరకుండి నె
 మ్మనమునఁ దెల్వొ బెట్టి వటుమాయలమారుని దిట్టి యక్కటా
 వనితలభావము లైలియవచ్చునె యంచుఁ దలంచి యిట్లనున్. 64

క. తగునే నీ కిది యెంతటి

తెగువే యీసు ద్దొకింత తెలసిన జగతి
 న్నుగ వారడి యపయశమున్
 మగువా! చేపట్టినట్టిమగవాని కగున్.

65

ఉ. ఇంతిరొ పాలవంటికుల మీవు జనించిన దౌట నెన్నఁ గా
 నెంతయు వన్నె వాసిగను నింటను జొచ్చిన దేమి చెప్పు కం
 చంతటికొంపురంబు సతు లొననఁ జేసెదు జాతి నీతి యొ
 క్కింత దలంప కిప్పనికి నేటికి నేటికిఁ గ్రొత్తఁగాఁ జొరన్. 66

ఉ. ఓర్వదు బంధుజాల మడకొత్తున నొత్తును మామగా రిదే
 పర్వినమాత్ర పంట పగఁ బట్టును బావ మగం డటంటిమా
 దుర్వహారోషభీషణతఁ దోడనె చంపఁగఁ జూచుఁ గావునన్
 సర్వవిధంబుల న్సతికి జారసమాగమకాంక్ష చెల్లునే?.

67

చ. రమణిరొ! యేటి కిట్టిహాపరంబులకు న్వెలి యైనమట్టియీ
 క్రమమున విన్న పాటు తమకంబును దిట్టతనం బొయారమున్
 బొమముడిపాటు జంకెనయుఁ బూనికయున్ మురిపెంబు మోడిపం
 తము చిటునవ్వు దోచ వనితామణి కన్గొని వాని కిట్లనున్. 68

ళా. కానీరా యిటువంటిసీతము లనేకంబు ల్నినుం బోలివి
 న్నా నేను న్ని నువంటిసీతిపరులు న్నారీకుచాభోగభో
 గానందై కరసంబె బ్రహ్మ మని మోహాయ త్తతన్ మానమున్
 ధ్యానంబు స్వప్నముం దపం బుడిగి యుండం జూడమే యిద్ధరన్. 69

ఉ. గోలతనానఁ బల్కెదవు కుంభకుచాపరిరంభగుంభనో
 ద్వేలనుభోదయం బనుభవింపనివాఁడవు గానఁ గూరిమిన్
 దాళఁగ లేనిదాన దయదాఁచకు నీకిటు తప్పనేమము
 ల్చారుర చాలు నీగొనబుచక్కెరమోవి యొసంగి యేలరా. 70

ఉ. సూనశ రాత్రికి న్నిగులఁ జొక్కుచు దీనతఁజేరి మ్రొక్కుచున్
దా నయి కోరి వైఁబడినదాని నుపేక్ష యొనర్పఁ బాతకం
బా నిఁక నోర్వ నే నిమిషమైనను నాగొన బైనమే నిదే
కానుక నీకు రూప జితకై రవసాయక! ప్రాణనాయకా! 71

క. గణ్యత నేమైనసరే
ప్రాణ్యవనముఁ జేయవలయు రసికసుతప్రా
వీణ్యా! “పరోపకారః
పుణ్యాయ” యటన్న వచనము న్విసలేదా. 72

క. అతివలహృదయము లారసి
రతికలనద్దేల్ప లేనిరట్టడిరూపున్
జతురతయు జన్వనంబును
వితయ ముమీ యడవిఁ గాయువెన్నె లరీతిన్. 73

ఉ. ఎంచఁగ రానిమోహమున నే నిటు పిన్న టనాఁటనుండియు
స్వేంచితిఁ బెద్దఁజేసితిని బేర్చిగఁ బ్రాయము వచ్చినంతనే
యెంచక మాటలాడె దిపు డిన్ని ప్రియోక్తుల కిమ్ము వుట్టెఁగా
మంచిది విన్ను గూడఁటకె మాకు స్వతంత్రము లేకపోయెనే. 74

ఉ. నావుడు నాతఁ డేమియు నన న్నన సొగ్గక మోహ మెట్టిదో
యేవగఁ ద్రోసినన్ విడువ దీవగలాడి బలారె యుక్తమా
యీవిత మంచు నిట్లనె సురేంద్రునకుం గురుపత్ని వై జగ
త్పావనకీర్తి గాంచితివి పాడియె నీకీటువంటిపోడుముల్. 75

చ. వికలచరిత్రుఁ డైన ముదివెంగలి యైనఁ గురూపి యైననున్
ద్రికరణశుద్ధిగా మగఁడె దేవుఁ డటం చని నిశ్చయించి యొం
డొకఁ డెటువంటివాఁ డయిన నొప్పుదు కోరఁగ సాధ్వియి ట్లెటుం
గక మది దప్పె నేని కలన న్నిరయంబు రయంబున న్ననున్. 76

క. కోపము వల దిది నీ వీ
పాపమునకుఁ జొచ్చినం బ్రపంచంబున నిం
కేపాలఁతి మగనియొద్దన్
గాపుర మొనరించు వలదు కాపథ మవినన్. 77

క. కటకట ! గురువులతోనే
గుటగుటలా నేను గోరుకోరిక వితగా

నటు నిటు ప్రొద్దులు పుచ్చుచు

నటమటః బెఱగాయసుద్దు లాడెద వౌరా!

78

చ. మగని నతిక్రమించుటలు మానినికిం దగ దంటి వొప్పితిన్

మగఁడు మగం డనంగ మది నుక్కువ యెవ్వనియందొ కంటి కిం

పగునతఁ డెవ్వఁడో యతఁడె యాతనిఁ గా దని యన్యుఁ గూడినన్

దగ దిది కాముకీజనులధర్మము మర్తము నే నెఱుంగుదున్. 79

ఉ. బాళి మనంబునం దణఁచి ప్రాయము వ్యర్థము చేసి యూరకే

దూలిన నేమి పుణ్య మని తోఁచెను ము న్నులదారుకావన

స్త్రీలు గిరిశునిన్ గలయరే వ్రజభామలు శౌరిఁ గూడరే

యాలలనాశిరోమణుల కందున నిందున నేమి చెప్పుమా. 80

సీ. కన్నకూఁతు రటంచు నెన్నక భారతీ,

తరుణిఁ గూడఁడె నీపితామహుండు

మేనత్త యనుమేర మీఱి రాధికతోడ,

నెనయఁడే నిన్న నీ యనుఁగుబావ

వదినె యంచు నొకింత వావి లేకయె జ్యేష్ఠు,

నెలఁతతోఁ బొందఁడె నీగురుండు

మునిపత్ని యన కహాల్యను బట్టఁడే నీదు,

సహపాఠి యగు పాకశాసనుండు

గీ. ఇట్టిమీవారినడతలు గట్టిపెట్టి

యమ్మ నే చెల్ల! న్యాయంబు లాడె దౌర!

కడకు నీరంకు నీవెఱుంగనివితాన

దూరెదవు నన్ను జలపోరి దోసకారి!

81

ఉ. లోకములోనఁ గొంద అబలు ల్గుతులం దనియింపలేక య

స్తోకమనీష నన్యపురుషు ల్దమకాంతల నంటకుండఁ దా

టాకులలోన వ్రాసిరి పరాంగనఁ గూడినఁ బాప మంచు న

య్యాకులపాటుఁ జొచ్చి యిపు డాకులపా టెనయంగ నేటికిన్? 82

ఉ. పాప మటంచు నీపనికి బైకొన కుండితి వేని కంతుసం

తాపముచేత నాతనువు దాళఁగలే దిసుమంత నీకు ని

ప్పాపము పోవు టెట్లు నను పాలన నేయుము నీవు దీన నా

పాపము నాది ప్రాణపరిపాలనపుణ్యము నీది వల్లభా!.

83

- ఉ. ఎక్కువ మాట లేల విను మే బహుభాషలదానఁ గాను నా
యక్కఱ చిన్నపుచ్చక ప్రియంబున నేలిన మేలు గానిచో
మక్కున లేనివారిఁ బతిమాలిన నేమిఫలంబు చూడరా
గ్రక్కున నింద నీకు నయి ప్రాణము లర్పణఁ జేతు గట్టిగన్. 84
- ఉ. బల్లను శీల మామగని నొల్లను కాపుర మొల్ల మాన మే
నొల్లను చుట్టపక్కముల నొల్లఁ గులంబును నొల్ల నామనో
వల్లభ! నీదుకెంజిగురువాతెరఁ గ్రోలక మాన నేల నీ
యొల్లనిసుద్దు లింపెనసి యున్న దినం బొకతైనఁ జాలదే. 85
- ఉ. వీలర జాలిఁ బెట్టె దివు డేలర వేగమె యెన్నిపువ్వులన్
వ్రాలదు తేటి యట్ల మగవాఁ డనువానికి దోస మున్నదే
బాళిని దానె వైఁబడినభామను బిగ్గ కవుంగిలించినం
జాలదె యింద్రభోగపదసౌఖ్య మన న్నటి వేతె యున్నదే. 86
- సీ. చిత్తజాకార! నీ చెలువుఁ జూడఁగ లేని,
కమలాక్షినిలువారుఁగన్ను లేల?
కాంతుఁడ! నినుఁ జేరి కౌఁగిలింపఁగ లేని,
జక్కవగు బృతచన్ను లేల?
ప్రాణేశ! నీప్రక్కఁ బవ్వలింపఁగ లేని,
తరలాక్షిచక్కనితను వ దేల?
రమణ! నీతోఁ గూడి రతికేళి నెనయని,
బాలికామణియెలప్రాయ మేల?
- గీ. చిన్ని వయసున నుండియు నిన్నె కోరి
యున్న నను బోయమరునికి నొప్పగించి
తేలచూచిన నిన్ను నే నేల విడుతు
కోర్కి దీరంగ వీకఁ బైకొందుఁగాక. 87
- చ. సరసుఁడ! నీమనంబునకె సమ్మతి గావలె నంచు నింత సే
పరసితి యాఁచి యాఁచి యింక నంగజసాయకకీలకీలచే
నరనిమిషంబు నోర్వ నధరామృత మానఁగ నిమ్ము కానిచోఁ
దెఱవను జంపినట్టికొల దీరక తాఁకుసుమీ మనోహరా!. 88
- చ. అని యింక మాటు పల్క వల దంచును దీనత దోఁప నాడుచున్
జనుఁగవ యుబ్బఁగాఁ బయఁట జారఁగఁ గ్రొమ్ముడి వీడ దేహ మె

- ల్లను బులకింప నీవి వదలం గరకంకణకింకిణీకన
 ధ్వనమణిమేఖలాధ్వనులు గ్రమ్మగఁ బైఁ బడి కౌఁగిలించినన్. 89
- చ. పరవశుఁ డయ్యె వాఁడు నలపంకజగంధియుఁ జొక్కి వ్రాలె న
 య్యిరువురు నట్ల మోహముల నేమియుఁ దోచక యుండి రంత నా
 గురుకుచ వానిఱొప్పుఁ జనుగుబ్బమొన న్నేరుమంగ వాఁడు న
 య్యరవిరిబోఁడిమోవిచిగు రానఁగ నెం చినుమంత కొంకినన్. 90
- ఉ. భావము గాంచి యావికచపంకజలోచన మంచ మెక్కియు
 న్నావులు చాలుగా హృదయవల్లభ ! యం చని వానియందపు
 న్తోవి బితాన పంటిమొన నొక్కుచు నానుచుఁ జొక్కు చుండఁగా
 నావగఁ గాంచి యారసికుఁ డట్లనె దా నొనరింప నెంచినన్. 91
- మ. తరితీపు న్వగలెత్తి మోవిమెలుపుందప్పింపులం జాల య
 క్కఱఁ బుట్టింప నతండు తత్తర మొసంగ న్నొమ్మ ధమ్మిల్లమున్
 జెరపిన్ గైకొని బాహుమూలయుగళి నిల్లింతఁ గావింప న
 య్యరవిందానన నవ్వ నాతఁ డధరం బాస క్తిమై నొక్కినన్. 92
- చ. కమలదళాక్షి సంకలితకంకణఝంకృతి సీత్యతు ల్పవి
 భ్రమగతి మీఱ మేను గరుపార మనోజవికారపారవ
 శ్యము దయివాఱ నీవి దిగ జాఱ నొకంగము జాళువారఁగా
 రమణునిపేరురంబువయి వ్రాలెను జంత్రపుబొమ్మకై వడిన్. 93
- ఉ. మోమునుమో మురంబు నురము న్భుజము ల్భుజము ల్దొడ ల్దొడ
 త్రేమఁ గదించి పాదములు పిక్కలు నొక్కటిగా మలించి పో
 రాములనిండుకౌఁగిటఁ దిరంబుగ సౌఖ్యపయోధి నేలి రా
 లేమయుఁ బ్రాణనాథుఁడును లీల భుజంగయుగంబుపోలికన్. 94
- సీ. కన్నాత లాఁగించి కాంతుమోము గదించి,
 సారెసారెకు మోవిఁ జప్పరించి
 రతిచాతురికి మెచ్చి రమణుఁ గౌఁగిటఁ గ్రుచ్చి,
 మోహన నూతాఱుముద్దు లిచ్చి
 తనియక యెదురెక్కి దయసేయు మని మ్రొక్కి,
 గుడికాళ్లు వెల్పునఁ గూర్చి నొక్కి
 మదనశాస్త్ర మెఱింగి మనసుకొంకుఁ దొఱంగి,
 కాయంబు లొక్కటి గాఁగ మెలఁగి

- గీ. యరిది సూదంటుశిలవలె హత్తి హత్తి
 గొనబుతీవియచందానఁ బెనఁగి పెనఁగి
 తొముదిని జంద్రశిలవలెఁ గరఁగి కరఁగి
 సమరతుల నేలె నాబాల సరసలీల. 95
- చ. ఎఱుఁగదు చన్నుదోయి బిగియించి కరంబులఁ బట్టు పొంతయున్
 ఎఱుఁగదు వాఁడిగోళ్లతుదనిక్కువ లెల్లను గ్రుచ్చుటేమియున్
 ఎఱుఁగదు లేతమోవిచిగురెంతయుఁ గుమ్మెలువోవ నొక్కుట
 త్తరుణి యఖండసౌఖ్యరసతన్తయత న్నరుసంగరంబునన్. 96
- ఉ. మక్కువఁ దిట్లుకొట్లు బతిమాలుట లూఱట లెచ్చిపోరుట
 లృక్కమరల్పునేర్పులును బద్దులు నబ్బినచోట ముద్దులున్
 మ్రొక్కులు పల్కు మోడి విసరు ల్కసరు ల్కొసరు ల్పెలంగ నా
 చక్కెరబొమ్మ నెమ్మి మరుసామున పోమునిఁ గూడె వేడుకన్. 97
- మ. కనుదమ్ము ల్తుకుళింపఁగాఁ బులక లంగశ్రోణి నిండారఁ గాఁ
 దనువు ల్సొక్కివిచేష్టితం బొరయఁగాఁ దత్తదతు ల్లాని నె
 మ్మనము ల్నిర్వృతిఁ జెందఁగా నలరుచున్ బ్రహ్మైక్యలీలాసుఖం
 బన వింపొందునుఖోన్నతిం గనిరి రత్యంతంబునం దిర్వురున్. 98
- సీ. చిలుక వ్రాలినమేలిచిఱుదొండపం డన,
 మొనపంటినొక్కులమోవితోడఁ
 గవురంపువీడెంపుఁ గఱ చుట్టుఁ గనుపట్టు,
 గబ్బిసిబ్బెపుఁజనుకట్టుతోడఁ
 గమనీయమణిమాలికాశశపదచంద్ర,
 రేఖాంక మకాతనురేఖతోడ
 నలరువిల్తునిసాము జిలిబిలిచెమటచే,
 సొగసు మీఱిననవ్వుమొగముతోడఁ
- గీ. గొం గొకటి కట్టి మిగిలినకోకఁ జొట్టి
 కరమునను బట్టి వీడినకచభరంబుఁ
 దగ నమర్చుచు విభునికైదండఁ బూని
 తారశృంగారలీలావతార వెడలె. 99
- గీ. ఇవ్విధంబునఁ జనుదెంచి యిగురుఁబోడి
 విభుని తనవెన్నునుంచుక వింతవారు

లేరుగా యంచు సదనంబుఁ బాగఁజూచి
యలబలము లేనినిజమందిరాంగణమున.

100

శా. పన్నీటం జలకంబు లాడి నునుజాశ్వాయంగదట్టంబుతోఁ
బన్నీటందపుజల్వఁ గట్టి హరు వొప్పక దావిగంధంబు మే
న న్నిండార నలంది జాజివిరిదండ జుట్టి జవ్వాజిరే
ఖ న్నెమ్మోమునఁ దీర్చి నూత్న మగుశృంగారంబు రంగారఁగన్. 101

గీ. కాంతునట్లనె కై చేసి కళ్ళు పసిఁడి
తమ్మి మొగ్గల వ్రాతయందంపుజిగులు
దుప్పటిని కట్టఁగా నిచ్చి తోడుకొనుచు
వచ్చి వాఁకిటితలుపు తీవ్రముగ వైచి.

102

సీ. కసటు వోఁ బన్నీటం గడిగి పువ్వులతావి,
వల నైనకమ్మజవ్వాజివలపు
నెఱపెడిసురటీలగరులగాడ్పులు సోఁకి
పలుకుకిన్నె రతంతి యళుకు కులుక,
కెరలి యల్లించుకోకిలపల్కుతమి కింపు,
నింపుకెంపులగుంపు నిగ్గుజగ్గు
చప్పరకోళ్లమంచము సఖి నెలపాన్పు,
తలగడ బటువుబిల్లులును జిల్లు

గీ. తెరయు చౌశీతిబంధంబుటరిదిపటము
లగరుసాంబ్రాణిధూపంబుపొగలు నూడి
గమ్ము లొనరించుకీల్బామ్మ గమియుఁ గల్గి
వెలయుపడకింట నాదంట విభునిజంట.

103

చ. జిలిబిలితేనియ ల్పిలుకుచెందొవచందువక్రింద నంద మై
చలువలఁజిల్లుసన్న విరిజాజులపాన్పునఁ గమ్మతెమ్మెర
ల్పొలయఁగ నుండి ప్రాణవిభుమోముఁ గనుంగొని లేతవెన్నెల
ల్లలకొన నవ్వుచుక దమిఁ జెలంగి పునారతికొతుకంబునన్. 104

చ. గమగమవాసన ల్దెసలఁ గప్పఁగ నొప్పగుకప్పురంపుబా
గము లపు డిచ్చి లేతవిడిగాఁ దగు గేదఁగి తేకుటందపుం
దములవుటాకుమడ్పులును దా నొసఁగం గొటి కిమ్మటంచు నా
రమణుఁడు మోము ద్రిప్పుటయు రాజముఖిమణి యట్ల చేయుదున్

- మ. మొనపంట న్నడు పందుకొంచుఁ జెలికెమ్మో వింత యానంగ నం
 గన సీతార్కపోతకూజితచమత్కారంబు సంధిల్ల నా
 తనిబింబాధర మాని నొక్కెఁ దమిచేత న్నార లీరితి నిం
 పొనరం జుబ్బనమాటగాఁగఁ గొని రన్యోన్యధరంబు ల్దమిన్. 106
- క. అద నై నపికిలిగువ్వలు
 గదుముచు నొండొంటిమీఁదఁ గవియువితానన్
 మదవతియుఁ బ్రాణనాథుఁడు
 మదనాహవకేళివేళ మార్గొని రంతన్. 107
- క. గుత్తంపుగుబ్బు లురమున
 హత్తుగసరి యాని యాని యారసికుండున్
 బిత్తరియును బెనఁగిరి సరి
 బిత్తరులుం బిరుదుజెట్లు బెనఁగినమాడ్కిన్. 108
- చ. పెనఁకువత త్తరంబునను బిత్తరి కత్తటి నీవి జాతిన
 న్ననవిలుకానిసాదనకు నాథునిః బైకొన లాఁగి కేల్తెయిన్
 ఘనమణిఘంటి కాకటకకంకణకింకిణి కాంచికాంచికా
 స్వనములు నిష్పటిల్లఁ బురుషాయితకేళి కుపక్రమించుచున్. 109
- చ. అమరిక మీఱఁగా నిలిచి యందపు మై సరి నుల్లసిల్లఁగాఁ
 గొమరుమిటారిగబ్బి చనుగుబ్బులవ్రేగునఁ గౌను నాడఁగా
 రమణి క్రమక్రమంబున దురంపువగ న్నటియించె వింతగా
 సుమశరసూత్ర ధారకుఁడు సొంపున దిద్దినపాత్రకై వడిన్. 110
- సీ. కట్టుగంబంబునఁ గట్టినగంధేభ,
 మనఁగ నల్లన నసియాడి యాడి
 బిరుదుజెట్టియు నాఁగఁ బెనఁగి యారాటాన,
 నందంపుఁదొడలచే నదిమి యదిమి
 చికటారిమాఝీనిచెలువునఁ గూర్చుండి,
 పూనిక మీఱంగఁ బొదలి పొదలి
 చెండు గోరించినచెలువున లివ మీఱ,
 నొయ్యారమునఁ గొంత యుచికి యుబికి
- గీ. కలయ మెలకున బెలుకుచుఁ గులికి కులికి
 వలవుఁదెలుపుచు నరయరఁ బలికి పలికి

యలపుసౌలపున నిలువక నిలిచి నిలిచి
మొనసి ప్రియుఁ గూడె మగపాడి ముద్దులాఁడి.

111

సీ. అరవిందమకరందమళి యాసినటు లాని,
వరునివాతెఱ చిటుపాలు గ్రోలు
గిరి హత్తుమదమత్తకరి వ్రాలునటు వ్రాలి,
చనుగుబ్బ లతనివక్షమునఁ గ్రుమ్ము
నెరసానిదొరసాని హరి నెక్కి దుర మెక్కి,
వగ వింతజోదైనవగవుఁ జూపుఁ
బవమానలవమాననవమాలి కన నోలి,
యదరునిట్టూర్పుల నలవుఁ దెలుపు

గీ. అమరికకు మెచ్చి కెమ్మోవి యాన నిచ్చు
నానికల నిచ్చు నరిపల్కు మని యదల్చుఁ
గేళిఁ బడలితి వని నవ్వుఁ గేల దువ్వు
బాల గిటికొన్న బాళి పుంభావకేళి.

112

సీ. సొంపారఁ గుల్కెడుకెంపుబావిలితోడ,
నలరువజ్రపుఁగమ్మ లల్లలాడ
నుదుటివైఁ జెమటబిందువులు గుంపులు గూడ,
ఘుమఘుమతావిని గొప్ప వీడ
రమణీయతారహారములముత్యము లూడ,
నిగ్గుపాపటబొట్టు నృత్యమాడ
నాయాసభరమున నాననాబ్జము వాడ,
విభుఁడు ప్రేమను దను వేడ్కఁ జూడ

గీ. మించుతీవియ మెఱసి నటించుజొడ
నరిదిచూపులు ప్రియుహృదయంబు గాఁడ
నంగజావేశమున సన్న మైనవీడ
రమణునెడ క్రీడ సలిపె నారతులప్రోడ.

113

ఉ. * నెయ్యక నెయ్యుచిక్కులును జిన్నిమిటారపుగోటినొక్కులున్
నెయ్యముఁ దొల్కుచూపులును నిచ్చలు మెచ్చుల గిచ్చువైపులున్

దొయ్యనికూర్తులుం దనరఁ దొయ్యలియున్ శశియున్ దివానిశం
బయ్యెడ నుండి రిట్లు మదనాహవమోహవశానురక్తు లై. 114

వ. అనుటయు. 115

శా. ఆచంద్రాచలచందనాచలధరణ్యాకల్పకీర్తిప్రభా
శోచిష్కేశపటుప్రతాపశలభస్తోమీకృతారిప్రజా
ధీచాతుర్యలసన్వచోవిజితమాధ్వీగోస్తనీపాణితా
క్వాచిత్కాంచితసత్కవిప్రవర వాఙ్జాలప్రియంభావుకా. 116

క. స్వామిద్రోహరగండా!

సామాదికచతురుపాయసాధనశౌండా!

శ్రీమద్గుణప్రకాండా!

హైమగృహాళిందపూర్ణహయవేదండా! 117

స్రగ్వీణీవృత్తము. దానధారాసుతా! ధర్మసత్యవ్రతా!

దీనరక్షాప్రియా! ధీరభావోదయా!

భానుభాస్వద్భ్రుణీ! బ్రహ్మవంశాగ్రణీ!

మీనలక్ష్మ్యాకృతీ! మేరుభూభృద్భ్రుణీ!. 118

గద్య. ఇది శ్రీ జానకీరామచంద్రచరణారవిందవందనకందళితానందకందాశ
రామానుజగురుచరణసేవాసమాసాదితసాహితీవైభవశేషము కృష్ణ
యార్యతనూభవ సుకవిజనవిధేయవేంకటపతినామధేయప్రణీతంబైన
శశాంకవిజయం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శ శాంక విజయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

+***+

మధురాధిపసన్నుత
సామాదికచతురుపాయసంధానభవ
శ్రీమానితకవివినుత
క్షేమంకర సుగుణహార సీనయధీరా.

1

వ. అవధరింపుము సూతుండు శౌనకాదిమహామునీంద్రుల కిట్లనియె.

2

ఉ. అంత గురుం డనంతమహిమాతిశయంబున నప్పులోమజా
కాంతుఁ డొనర్చుయాగము నఖండితవైఖరి నిర్వహించి తా
నెంతయు భక్తియుక్తి నతఁ డిచ్చుబహుకృతు లంది హర్షిత
స్వాంతత నాశ్రమంబునకు వచ్చె వియచ్చరకోటి గొల్వంగన్.

3

క. తారయు వాచస్పతికిని
దారయమున నెదురు వచ్చి తాత్పర్యంబున్
గూరిమియు భయము భక్తియు
గౌరవమున్ హర్షమున్ బ్రకాశింపంగన్.

4

క. పాదములు గడిగి పయ్యెద
చేఁ దడి యొత్తి పదజలము శిరమునఁ గొని యా
వేదండయాన యతనికిఁ
గైదండ యొసంగె వినయగౌరవ మెసఁగన్.

5

ఉ. ఇంటికిఁ దోడి తెచ్చి మణిహేమమయోజ్జ్వలపీఠి నుంచి ప
య్యంట చలింపఁగా సురటి నల్లన వీచుచుఁ బ్రాణనాథ! న
న్నొంటిగనుంచి యీకరణి నుండుదురే? క్రతువాయెసే? సుఖం
బుంటిరె యిన్ని నాళ్ళు? పురుహుతబహుకృతిఁ గంటిరే? యనన్.

మ. క్రతువాయె న్సుఖముంటి వాసవునిసత్కారంబుఁ గైకొంటి ది
క్పతు లత్యుత్తమరత్న భూషణధనవ్రాతంబు లర్పించి దు

- న్నతి నొక్కంటఁ గొఱంత లే దచట చానా! నామది న్నీ దుసం
గతి లేకుండుట యొక్కటే కొదువ యోగక్షేమమే నీ కిటన్. 7
- మ. అని వాచస్పతి పల్కువేళ శశి సాష్టాంగంబుగా మ్రొక్కి ని
ల్చిన దీవించి కుమారకా! సుఖమె బాళిన్ శాస్త్రము ల్మీవు చి
తన గావింతువె భోజనాదివిధులన్ మద్యాభ్యర్థనన్ బ్రేమచే
తను బోషించునె యగ్ని హోత్రమును నిత్యంబు నిచ్చారెంటువే.
- క. అనుటయు శాస్త్రంబును చి
తన సేయుదు మీవధూటి తాత్పర్యముతో
ననుఁ బ్రోచు నన్నివిధముల
ననిన న్సంతుష్టహృదయుఁ డై గురుఁ డంతన్. 9
- క. కాంతామణియును జంద్రుఁడు
మంతనమునఁ జెలఁగి మెలఁగుమార్గముఁ జూడన్
వితగఁ దోఁచిన మది నొ
క్కింతయునున్ సంశయించి యెఱబటికమునన్. 10
- క. వీరలచందముఁ గన నొక
తీరై యున్నయది గురుసతీశిష్యవిధం
బారయఁ జూడంబడ దా
నారాయణుఁ డెఱుఁగు నే మన న్గలవాఁడన్. 11
- క. కాని మ్మైనను జూతము
నానాఁటికి వీరు నడుచునడక పరిచయం
బై నట్టిమం దెమేలమొ
కానియెడ న్కిల్బిషంబు గలదో యనుచున్. 12
- మ. పరికింప న్నటి వార లబ్ధినయెడన్ భావంబులన్ గొంకకన్
పరిహాసంబులు కన్ను సన్నలును భ్రూభంగంబులు న్కర్కముల్
సరసోక్తు ల్పచరించువైఖరుల నెల్లం గాంచి కోపించి యా
తరుణిం జేరఁగఁ బిల్చి రోష మిగురొత్తం బల్కె గద్దించుచున్. 13
- ఉ. ఓసి యిదేసి యీనడత యొప్పుదు సాధ్వి వటంచు నమ్మితిన్
మోసము వచ్చె వీని నతిమూర్ఖుని శిష్యుఁ డటంచు నెంచితిన్
వాసవముఖ్యుసర్వసురవర్ణితచర్యుఁడ నై చరించునా
భాసియు వన్నెయుం దొఱఁగి వచ్చెను దుర్యశ మేమి చెప్పుదున్.

- క. పెద్దలు లేనియెడకా మి
 మిద్దలు నే నొంటినునిచి యేఁగఁగ నగునే
 ముద్దియ! యేమని చెప్పుదు
 పెద్దతనము వోయె బుద్ధి పెడతలఁబట్టెన్. 15
- చ. శివశివ! యెంతపాతకము సేయఁగ నొగ్గెను సిగ్గుమాలి వీఁ
 డవిరళభక్తిమై జనని యం చని *యెన్నుచుఁ దండ్రి యందు న
 శ్చవిరతము న్భజించి నిఖిలాగమము ల్బది విట్లు చేసెనే
 యువిదల నమ్ముటే పురుషు! లుర్వి నవిశ్వసనీయ లెన్నఁగన్. 16
- చ. నిలకడ సున్న వావి నహి నేస్తము నాస్తి భయంబు లేదు చం
 చలహృదయల్ దురాత్మక లసత్యలు కాంత లదాంత లింతయున్
 దెలియక యాన్యపాలకులు నిగ్రహ మొప్పఁగఁ బోతుటీఁగెయు
 న్బాలయఁగ నియ్య రంతిపురిఁ బుత్తుల నైనను నమ్మరెంతయున్. 17
- గీ. తెఱవ! మీశీల మెల్లను దివ్యదృష్టిఁ
 జూచినాఁడను నీ వింక దాఁచవలదు
 నీవె చెనకితివో లేక నిన్ను వాఁడె
 చెనకెనో తెల్పు తెలిసి శిక్షింతు ననిన. 18
- క. బొటవ్రేల నేల వ్రాయుచుఁ
 గటకటపడి మేను వడఁకఁ గనుఁగవ నశ్రు
 ల్పొటపొట రాలఁగ నేడ్చుచుఁ
 గుటిలాలక శిరము వంచుకొని యిట్లనియెన్. 19
- సీ. ఏ మని యుత్తరం బే నియ్యఁ గలదాన,
 నెందునఁ దీరు మీసందియంబు
 ఇంక నాపయి దయ యెట్లు గల్గును మీకు,
 నైఁపక యున్న నాజన్మమేల
 పాపపుద్దైవంబు పాపెనో మనలను,
 తలను వ్రాసినవ్రాలు తప్ప దింకఁ
 ద ప్పొనర్చినవారి దండింతు నంటిరి,
 త ప్పొనర్చనివారు ధరణిఁ గలరె

* నన్నును.

- గీ. యబ్జభవుకూఁతురైనయహల్య మొదలు
నేర మొనరించె ననినచో నేర్చి నడువ
నొకరితర మానె మగవార లోర్వవలయుఁ
గానిచో వట్టినగుపాటు గాదె మీఁకు. 20
- క. పిచ్చుకవై బ్రహ్మాస్త్రము
నచ్చుగఁ దొడఁగినవితాన నబలపయి స్త్రీ
కెచ్చుగఁ గోపం బిటు రా
వచ్చునె తప్పైన నైఁపవలయు నటంచున్. 21
- మ. చరణాబ్జంబుల వ్రాలినేత్రముగళీసంజాతబాష్పాంబువు
ల్వరద ల్గట్టఁగ లేవ కున్న నతఁ డవ్వామాక్షీ నీక్షించి తాఁ
గరుణఁ లేవఁగ నెత్తి యీనడక లింకఁ బాడి గా దంచుఁ జె
చ్చెర వీడ్కొల్పి హృదంతదంతురమహాచింతాభ రాక్రాంతుఁ డై.
- క. కోపంబున నత్రిసుతుఁ
శాపింపఁ దలంచి లోన ఊమియించి మనో
గోపన మెసఁగఁగఁ దనదుస
మీపమునకుఁ జంద్రుఁ బిలిచి మెల్లనఁ బలికెన్. 23
- చ. చదివితీ నీతి వేదములు శాస్త్రము లన్నియు నీదుభక్తికిఁ
హృదయము సంతసెల్లె నిక నీతలిదండ్రులఁ జూచు టొప్పుఁ బె
క్కు దినము లాయె వచ్చి మదిఁ గూర్చియు భక్తియునుండనిమ్ముమీ
లొదవెడుఁ బోయి రమ్మనుచు నొజ్జలు వేమరు తీవరింపఁగాన్. 24
- క. ఆమాటకు మది యుల్లన
పోముఁడు గురుఁ డిట్లు పలికె చూచితె యకటా!
మోమాట లేక దైవము
నామీఁద న్గరుణమాలి నాతి న్నాపెన్. 25
- గీ. సందియము దోఁచె నీతనిడెందమునకుఁ
బోయి రమ్మన్నచో నుండఁ బొసఁగ దిచటఁ
బొలఁతి నెడఁబాసి ప్రాణము త్నిలిచి యున్నె
తెగువ నెటు లైనఁ బోవక తీర దనుచు. 26
- క. చేరి ప్రణమిల్లి నేరిచి
నేరక నే నదుచుకొన్న నేరము దయ మీ

రోరుచుకొను డనిఁ పలుకుచుఁ

దారను నెడఁబాసి తుహినధాముఁడు వెడలెన్.

27

చ. అటువలె నంటుకొఁడు చని నంత, నెలంత దురంతచింతచేఁ

బొటపొట బాష్పముల్దొరుఁగఁ బొక్కుచు స్రుక్కుచు నిక్కులేనిత్రొ

క్కట దిట మాఱి మారవిశిఖిమ్ము లురమ్మునఁ దూటి పాఱఁగాఁ

ద్రుటి ఘటికాసహస్ర మయి తోఁపఁగ నాపఁగరానికాఁకతోన్. 28

సీ. కొండపైఁ బడినట్లు కొంతసే పేమియు,

నన లేక మిన్నుగన్దొనుచు నుండు

మిగుల వెక్కస మైనమీనాంకుశిఖిపొగ,

వ్యలికిఁ దార్చినరీతి వెచ్చ నూర్పు

విరహాంపుఁ బెనుసీటివెల్లువ కెదు రీది,

నట్లుగాఁ జేతు లిట్టట్టు వైచు

ధనముఁ గోల్పోయిన దారిగాఁ బుప్పొడి,

మే నంట విరిపాన్పుమీఁదఁ బొరలుఁ

గీ. గొలఁకులను జాఱుకన్నీటి గోట మీఱుఁ

దొడరి యడిగెడునిల్లాండ్రతోడ మాఱుఁ

జింతను జెమర్చుచెక్కిటఁ జేయమర్చు

ననలవిలుకానిపటుధాటి నవ్వధూటి.

29

గీ. ఇందు రమ్మన్న మాటల చంద మన్న

నదిగొ నెలవంక లెంత లె స్సాయె ననిన

రాజభోగంబు లన్న నారాజవదన

రమణువే రని మది నెంచు భ్రమ వహించు.

30

సీ. విభుఁడు మాటాడుచో వెదకి తప్పులు వట్టుఁ,

బొలయల్క నవలిమోముగఁ బరుండుఁ

గొనగోటఁ బ్రియుఁడు చెక్కుఁ జొఱుక్కునను జీఱ,

నిది యేటిసరస మం చీసడించు

ముచ్చటై నాథుండు మోవిఁ బల్కొన నొక్క,

వెలయాలనా యంచు వీడనాడుఁ

దమకాన భవుఁడు కందర్పకేళిఁ బెనంగ,

నెంతసే పని తీవరింప సాగు

గీ. నెక్కడ మనం బటన్నఁ జులుక్కు మనును
 ఏలనే కోప మనిన నేమేమొ గొణఁగు
 మేను పతిచెంత మనసు రేతేనిచెంత
 నిలిపి యాచాన విరహంపు నెగులుతోన.

31

సీ. పతి పిల్వఁ బిల్వఁ దాఁ బలుకక వెడవెడఁ,
 బనులచేఁ గాలయాపన మొనర్చు
 మాటికి మాటికి మగనితో మెండొడ్డి,
 చలపాదితనమున నలిగి యుండు
 మమతతో నాథుండు మాటాడి యింఁచుక,
 యటు మొగం బైనచో నెటికె విలుచు
 రతికాంక్ష ధవుఁడు చీరఁ జెఱంగుమాసె నం,
 చవ్వలి కేఁగు నిరాశ గాఁగ

గీ. నెల్లగృహకృత్యములయం దుపేక్ష సేయు
 నఖిలభోగంబులను వ్యర్థ మనుచు రోయు
 జారవిభుమీఁదిమోహంబు సారె కంటి
 కాఁపురము నొల్లదాయె నాకలువకంటి.

32

ఉ. చేరల కెచ్చు కన్నుఁగవ చెక్కుల యందము చెప్ప శక్యమా
 భారలఁ గొల్వనా నురము బాహులు జానులు మీఱునూఁదుబం
 గారు కవుఁ బ్ర నాశములఁ గైకొన వంఘులు లోకమందు లే
 దారసికత్వ మాగుణము. లారతిచాతురి వానికే తగుఁ.

33

ఉ. భామలజాతిచేష్టితవిభావము లెల్ల నెఱుంగుకామసం
 గ్రామకీరీటి యైన విటరాయఁడు మోహనమూర్తి యెంతయున్
 నామది చల్లఁ జేయుప్రియనాథుఁడు న న్నెడఁబాసె నయ్యయో!
 యీమగఁ డేల యీసదన మేటికిఁ దక్కిన వేమి యేటికిన్.

34

ఉ. కోరిక కొన్నినాళ్లు మది కొంకు దొఱంగక కొన్నినాళ్లు చే
 కూరక కొన్నినాళ్లుఁ జనఁ గూర్చివిటుం దొకఁ డబ్బె నబ్బినన్
 వారక పేరులేనిప్రతిబంధము పెన్చిటి నంచు వచ్చి నా
 డారక పోరి పాపె నకటా మగనాలయి పుట్ట జెల్లునే!

35

సీ. అలయించు నొకవేళఁ బొలయల్క చిక్కుల,
 సొలయించు నొకవేళ సొగసువగలఁ

గరఁగించు నొకవేళఁ గళలయిక్కువ అంటి,
 మఱఁగించు నొకవేళ మెఱుఁగుమోవిఁ
 బలికించు నొకవేళఁ బావురాపల్కులు,
 కులికించు నొకవేళఁ గొసరి నవ్వి
 మానించు నొకవేళ నరిది మోమున మోముఁ,
 బూనించు నొకవేళఁ బురుషరతికిఁ

గీ. జిగురువిలుకాని కైన నాసాగసుకాని
 యొప్పు లే దన్న ముది మదిదప్పినట్టి
 యీమగం డేడ నే నేడ యేడ కేడ
 యేటి కీపోరు వీనిపాం దెవతె గోరు.

36

ఉ. ఆడిక లైన నేమి మగఁడారడిఁ బెట్టిన నేమి చుట్టము
 ల్వాడక యున్న నేమి సరివారలు సవ్విస నేమి కావురం
 బూడిన నేమి నాదగుప్రియుం డిలుఁ బాసి చనంగ నేనునుం
 తోడనె పోవ నైతి మదిఁ దోవక పోయె నిఁకేమి నేయుదున్. 37

గీ. ఏకరణి నైన వానితో నెనయు టొకటి
 కానిచో మేనివై నాస మాను టొకటి
 యింతయే కాక మగఁ డంచు నతనిమొగముఁ
 జూచి సైరింప లేను త్రిశుద్ధిగాను.

38

చ. అని యనిశంబు నెంచు మదనాశుగదుర్దినకుర్దనంబునన్
 ఘన మగుమూర్ఖఁ గాంచు వగకానివగ ల్గణియించు నైజపుం
 బెనిమిటి నీసడించు మదిఁ జెక్కుతలంపులు నించు వాఁడు వ
 చెప్పని తలంచు నెచ్చటను చీమ చిటుక్కనిన న్జలించుచున్. 39

క. ఇటు లెంతయుఁ జింతింపఁగ
 జటిసీమణి యోర్తు బాల్యసఖి యింటికి వ
 చ్చుటయును దత్పూజనములు
 ఘటియించి రహస్యముగను గామిని పలికెన్.

40

ఉ. నీవ యెఱింగి యుండుదువు నేనును జంద్రుఁడు నేస్త మాటయున్
 బూవును దావియు న్వలెను బొండుగ వాఁడును నేను నుండుట
 ల్నావిధి వెన్నిటై యిపుడు నన్నును వానిని బాపె నే నికన్
 భావజుకీలీల తణమాత్రము నోర్వఁగఁ జాలఁ గోమలీ!

41

సీ. తడవు చూచిన దృష్టి దాఁకు నం చని వాని,
 సొగ నెల్లఁ దప్పక చూడ వెఱతు
 మొనగుబ్బ లదిమి క్రుమ్మినఁ గందు నని వాని,
 లేతమేనును గౌఁగిలింప వెఱతుఁ
 దొడిఁబడ నమృతంబు దొలుకు నం చని వాని,
 నునుమోవి గట్టిగా నొక్క వెఱతుఁ
 జెమటచే జెలువంబు చిందు నం చని వాని,
 నెనయుచోఁ గసి దీఱఁ బెనఁగ వెఱతుఁ

గీ గాని యొకనాఁడు నావన్నె కానిఁ గాంచి
 కదిసి తనివార బిగ్గనఁ గౌఁగిలించి
 నునుఁబెదవి నొక్కీ రతికేళిఁ బెనఁగి చొక్కీ
 యేలుకొనలేక యిఱితి జేల నైతి.

42

ఉ. అన్నము నిద్ర యం చెఱుఁగ నశ్రుజలంబులు నిల్పఁ జాలమేన్
 సన్నగిలెఁ దిటంబు చనెఁ జాల విరాళియు మీఱెనేమియుం
 గన్నుల కింపు గాదు త్రిజగంబులు లేవనునట్లు దోఁచె మో
 హాన్నతి మేనఁ బ్రాణములు నున్న వోలేవో యెఱుంగ నంగనా. 43

శ్లో. ఏవంకం జనెనో మదీయదయితుం డెచ్చోట నున్నాఁడొనే
 నేవెంటం బ్రియుమోముఁ గాంతు నిఁక నే నెవ్వారితోఁ దెల్పుదు
 న్నీవవ్యాజపరోపకారపు గదే నెమ్మి న్ననుం బ్రోవవే
 పోవే వానికి నావెత ల్దెలుపవే పుణ్యంబు నీకయ్యెడున్. 44

క. అని వేడిన నత్తాపసి
 విను మేవగ వైన నీదువేడుకకానిం
 గొనితెచ్చెద మచ్చాశురిఁ
 గనవే నేఁ డనుచుఁ బల్కి గ్రమ్మన వెడలెన్.

45

మ. ఆతిమోహాన్నతి తారఁ బాసి శశి చింతాక్రాంతచిత్తంబుతో
 వెతతో వెన్నకు నీడ్చుపాదములతో విభ్రాంతభావంబుతో
 ధృతిహీనస్థితితో దృగంచలనము ద్వేలాశ్రుపూరంబుతో
 మతిఁ జింతించుచు నేఁగి యొక్కవఱసీమఁ గుంజగర్భంబునన్. 46

చ. శ్రమ గొనినట్లు మిన్నిటిగి వైఁ బడినట్లు గ్రహంబు సోఁకిన
 ట్లమితధనంబు గోల్పడినయట్లు ప్రపంచము గ్రుంగినట్లు చి.

త్తము వికలత్వ మొంద మదిఁ దాలిమి డిందఁగ మేను కందఁగా
హిమకరుఁ డంతరంగమున నింతిఁ దలంచి వలంచి యిట్లనున్. 47

ఉ. ఆతఱి తాఁత వ్రేసినటు లాతఁడు పొమ్మని వీడ నాడఁగా
నాతరలాక్షి చిప్పిలెడు నశ్రుల నప్పళిండుచున్
దాఁ దలుపోర నిల్వ నయనమ్ముల నేఁ బయనమ్ము దెల్ప సం
జాతవిషాద యె యనుపఁ జాలనిచందము లెంచఁ గూడునే. 48

ఉ. పొమ్మనినంత రాఁదగునె బుద్ధికి మోసము వచ్చె నప్పుడే
కొమ్మను వెంటఁ బెట్టుకొని కొంకక వచ్చితి నేని నన్ను దా
నమ్ముని యేమిచేయు నొకఁ డడ్డమె యే నటు సేయమి న్నదా
ముమ్మర మైనకంతువిరిముల్కులకు న్దను వొప్పగించెదన్. 49

సీ. తల్లికుబంగరుకుండ తావిసంపఁగిదండ,

వలపులసరణిజవాజి బరణి

పచ్చికస్తురివీణ బాగై ననెఱజాణ,

కల్కిమిటారి యంగజుకటారి

మకరందములవాక మదనశాస్త్రపుటీక,

రతిచేతిచిల్క మర్కంపుమొల్క-

మురిపెంబులకుదీవి మరుదోటయెలమావి,

నెఱనీటు కిరవు పన్నీటిచెఱఱవు

గీ. ఎంచఁ దగుముచ్చటల కిమ్ము మంచిసొమ్ము

కాంతలకు నెల్ల మేల్బంతి కలువదంతి

మేటిరతులకు సురతాణి మించుబోణి

దాని కెనయైనచాన జగానఁ గాన. 50

క. తారల గెలుచును నఖరుచిఁ

దారలతరళాక్షి యాపతారుణ్యములం

దారం జేయును మనసిజు

దారం జిగి మోవి పంచదారన్ గేరున్. 51

శా. ఆమోమందము నాకనుంగవబెడం గామోవిసింగార మా

గోముంజన్దవగబ్బి యాగొనబునిగ్గు ల్తీటునూఁగారుసో

రామించుందొడజగ్గు లానడల యొయ్యారంబు లయ్యారె ! యా

భామారత్నముఁ జూచి చూడవలెనా పద్మాక్షి నిం కొక్కలెన్ ! 52

సీ. ఘనవేణివేణిశృంగార మారసినంత,
 మోహాంధకారంబు ముమ్మరించె
 హరిమధ్యమధ్యవైఖరి స్మరించినయంతఁ,
 బ్రకటభైర్యము బట్టబయటఁ బడియె
 సతనాభినాభిసౌందర్య మెంచినయంతఁ,
 బలువివేకము సుడిబనఁ దొడంగె
 మృగనేత్రనేత్రలక్ష్మిని గణించినయంత,
 నెదలోనఁ జాంచల్య మిరవుకొనియెఁ

గీ. బాటలాధరయధరంబునీటుఁ దలఁచి
 నంత ననురాగమంతయు నలవి మీఱె
 నింతి మైనిగ్గు లపుడు విశ్రాంతిహేతు
 లిపు డతిశ్రాంతిహేతు లే నెటుల నైతు.

53

సీ. జగజంపువగకెంపుజగడంపుటలుకచే,
 దొగ రై నకెమ్మోవిచిగురుదాని
 యల జక్కువలఁ గ్రక్కదలఁ ద్రొక్క గమకించు,
 బిగువు మీఱినకుచయుగముదాని
 సనరంపుబవరంపుసవరంపునటనచే,
 గుటిలవృత్తి వహించుకురులదాని
 సరి యెన్న విరిపొన్న సరిగొన్న గరిమచే,
 గంభీర మగునాభిఁ గాంచుదాని

గీ. మారుశంఖంబు గెలువ ముమ్మాటు బద్ధ
 కంకణం బైనయట్లు రేఖాత్రయంబు
 పాలుచుకంతంబు గలదానిపొందు మాని
 మోహవార్ధికి లోనైతి మోసపోతి.

54

సీ. ఏదిక్కుఁ జూచిన నెలదేటిదు నెదారు,
 లేజాడఁ జన్న నంభోజవనము
 లేచాయ మెలఁగినఁ బూచినదీనియ,
 లేకడ నుండినఁ గోకవితతు
 లేత్రోవ నిలిచిన నెలపొన్నశృంగార,
 మేమూల కేఁగిననిగురుటాకు

లేవంక కొదిగినఁ దావిమొగ్గలగుంపు,
నేదెస డాసిన జాదిపువ్వు

గీ. లదరు పుట్టించు చున్న వాయతివకురులు
నయనములు కేలు కుచములు నాభి చరణ
ములు నఖమ్ములు మైతావి తెలియఁ జేయు
నట్టి వయ్యెను బా గాయె నతనుమాయ.

55

ఉ. చక్కదనాల కేమి రుచి సంపద చిత్తరుబొమ్మయు న్నడున్
జక్కన గాదె యంత నెఱజాణతనం బొకచోటఁ గానఁ గా
మక్కువ లోకమందె నహి మాటలపోడిమి దానికే తగున్
దక్కినభామినీమణులు దానిశతాంశముఁ బోల నేర్దురే.

56

సీ. నునుఁబంట నామోవి నొక్కి చక్కనిసామి!
నొచ్చెనో యనుచు నానుచును జొక్కు
నమర వింతగఁ బల్లు మనుచుఁ జెక్కిలిఁ గొట్టి,
కందెనో యనుచుఁ జన్దవను జేర్చు
సందీక శౌఁగిటియందుఁ జేర్చి చెమర్చె,
నో యని వైఁటచే నొనర విసరుఁ
దడవుగాఁ బడ కిచ్చి బడలితివో యంచు
నయముగాఁ గైకొని బయల లాఁగు

గీ. నట్టిచెలిఁ బాసి తలపోసి యలసి గాసిఁ
దాల్చి నెడఁజేసి వెత డాసి తనువు రోసి
తల్లడింపఁగ నాయె హా! దై వమాయ
యేది గతి చేర విరహాబ్ధి కేది మేర.

57

చ. సరసనయానుభావమునఁ జక్కనిచక్కెరబొమ్మలాగుగా
దొరకె నటంచు నమ్మితిని దోడన యింటిమగం డనూయఁ బ
ల్లొఱకుచు వచ్చె గందపొడిలోపలఁ బూరుగు? వట్టినట్టు లి
ద్దఱ కొకసౌఖ్య మబ్బినను దై వముకంటికిఁ గంటగించెనో.

58

సీ. బటువుగుబ్బల నొత్తి పక్కకు హత్తి నా,
హాను చెల్లించినయందగత్తె
కొనగోరు నాటించి కూర్చి పాటించి నా,
తమకంబుఁ గెరలించుతలిరుఁ బోడి

వాతెఱపా లిచ్చి వగలఁ దేలించి నా,
 వలపు లీడేర్చినవన్నె లాఁడి
 పావురావగఁ బల్కి పైకొనికుల్లి నా,
 ముచ్చట ల్పమకూర్చుముద్దుగుమ్మ
 గీ. మక్కువ నెసంగి కొఱికినమడు పొసంగి
 గారవించినకొమ్మ బంగారుబొమ్మ
 ననబలుతువిద్యలకు నొజ్జ నాదుపజ్జ
 కెన్నటికిఁ జేరు నావంత లెపుడు దీలు. 59

చ. తలిరులు కూర్తము ల్దొనలు దర్పకునద్ద మనఁటికంబము
 ల్పులినము నంబరంబు * సుడి పొందగుడుం దరఁగ ల్భుజంగము
 ల్పులుపు నరు ల్లత ల్దరము పద్దము తుమ్మెదగుంపు గూర్చినన్
 గలికి యనంగ నౌ నయినఁ గల్గునె తాదృశలీల సాటికిన్. 60

చ. మకరపుడాలువానివిషమంపురణంబున లోలనేత్ర తా
 రకలు మెఱుంగు లీన నవరత్న పుఁబాపటబొట్టు మోమునన్
 దకపికలాడ నాచెలువు ధన్యత నొందఁగఁ జిత్రభంగులన్
 ముకుళితతానము ల్పులుకుముద్దులగుమ్మను జూచు తెన్నఁడో. 61

చ. ఎసఁగిన నెయ్యపుంగినుక నెంతయు మోడి ముసుంగు వెట్టి యా
 కుసుమసుగంధి యున్న పుడు కొంకుచు నే జెయి దాఁచ నిద్రచేఁ
 గసరినయట్లు మత్కరము గబ్బిచనుంగవపైకిఁ దార్చి మై
 నుసులుచు నీవి జార్చిన మనోహరలీలల నెన్న శక్యమే. 62

చ. మలయజగంధి దా శిరసు మజ్జనమై తెలివల్వయొంటికొం
 గెలమి ధరించి త్రైక ధరియింపకయే కురులార్చు చున్న నే
 సలమిని గౌఁగిలించుకొన నాహరిమధ్య యనంగసంగరా
 కలనఁ బెనంగినట్టిరతికౌశలము న్నదిలోఁ దలంచెదన్. 63

చ. పులుగుల కబ్బలో కనకపుంజిగిదిబ్బలో దానిగుబ్బలో
 వలపులదీవియో సుధల బావియొ దానిమెఱుంగుమోవియో
 కలునలబంతియో కుసుమకార్తుకదంతియొ కాక యింతియో
 యలవియె దానియందము శివా! తలఁప న్దెలుప న్నుతింపఁగన్. 64

* సురపాన్నగడన్.

చ. ఒకతొడ సందిట న్జొనిపి యొక్కతొడన్వేలిఁ జేసి యొక్కచే
రక మగుగుబ్బచ న్నొకకరంబునఁ బెన్నరికొప్పుఁ బట్టి త
త్తకతకతాశమానముల దారిగఁ గూడెడునన్నుఁ జూచుచున్
బకపక నవ్వు నావలపుబంగరుబొమ్మను జూచు పెన్నఁడో.

65

సీ. వెనుదీయకు మటంచు వెడవిల్తుఁ డాడించు,

జంత్రిపోలిక కీలుజడ నటింప

స్మరసంగరంబునఁ గురియుపువ్వులవాన,

క్రమమున సరులముత్యములు రాల

మరుఁ డనుజెగజెట్టి బిరుదుధక్కికమాడ్కి,

గళరవంబులఘుమత్కార మెసఁగ

చి త్తజురాజ్యాభిషేకాంబుపులభంగిఁ,

దొడరినచెమటబిందువులు చెలఁగ

గీ. మదనవరదేవతాధ్యానమహితనిష్ఠఁ

బోలి యటమోడ్పుకనుదోయి పాలుపు మిగుల

మగసొగసుఁ జూపె నాయింతి మరునిదంతి

పగడసాలను గెల్చినపంతమునను.

66

శా. ఏమా టాడిన జాళువారు నమృతం బేయంగ మీక్షించినన్

హేమంపుందళుకు త్తళుక్కను బలే యేదిక్కు ముద్దాడినన్

ఏమో చక్కెరలప్ప లంటినటు లౌ నెచ్చోట చే సాఁచినం

జ్రేమం బెన్నిధి యబ్బినట్లగు నయారే! యాయొయారే తగున్ .67

సీ. కళుకుబంగరుచాయ గాజు లల్లన మ్రోయఁ,

గులికి పక్కకు హత్తి కొంతసేపు

తనివి దీరక పేర్చి తనపైకి ననుఁ దార్చి,

వంతుగా సమరతిఁ గొంతసేపు

అది చాల కెదురెక్కి యనురాగమున మ్రొక్కి,

వితహత్తింపులఁ గొంతసేపు

కసి దీఱ కటు లేచి గ్రక్కునఁ దమి రేఁచి,

కుటుచగోరింపులఁ గొంతసేపు

గీ. గొనబుకోకిలరవములఁ గొంతసేపు

కొసరువగ గుల్కుపల్కులఁ గొంతసేపు

- కరఁగి కరఁగించువలపులఁ గలసి మెలసి
సొలసి సొలయించునాతి నే చూడ నైతి. 68
- చ. తలఁపఁ గులాంగనారతి సుతప్రద మేమిసుఖంబు వేశ్యతోఁ
గలయుట ద్రవ్యహానికిని గారణ మింతియె సందుగొందియిం
తులయెడపొందు లన్న నతిదూష్య మగు న్బహుయత్నలభ్యతన్
దలకొనునన్యభామలరతంబె రతంబు జగన్నుతంబుగన్. 69
- చ. గరగరి కైన దై నెనగు గల్గిన దై నెఱసీటుకత్తె యై
పరువపునిండుజవ్వనపు బాగరి నాగరికంపుఁబ్రోడ యై
మురు పగునవ్వుమోము దయి ముద్దులగు మ్మయి ముచ్చటైనదై
సురతకళాప్రవీణ యగుసుందరి యందఱికిన్ లభించునే. 70
- గీ. జాఱుకొప్పును నగుమోము చలువచీర
మెఱుగుఁగమ్ములు జిగిమోవి మెఱయునింతి
కన్నులను దోఁచుచున్నది గాని చేతి
కబ్బ దద్దంబులోఁ దోఁచులిబ్బిపగిది. 71
- చ. జిలిబిలిచెమ్మట ట్టొలుకుచెక్కులు ముద్దులమోవినొక్కులున్.
సొలపులకన్నుదోయి యరసొక్కులు వీడకు మన్న మ్రొక్కులున్
బెళుకులపాపురాపలుకుపెక్కులు మైసిరివెంతపెక్కులున్
గలిగిననీరతంబు లింకఁ గందునె యిందునిభాననామణి! 72
- శా. బౌనే ముద్దులగుమ్మ! కుల్కి తవునే యందంపుఁబూరెమ్మ హళా
సానే చక్కదనాలయిక్క! యిది యా యబ్జాస్తుచేఢక్క! మే
లే నీలాలక! యంచు నే బొగడ నెంతేవెంత పుంభావకే
లీనాట్యంబున నన్ను నేలినవగ త్నే నెంతు కాంతామణి!. 73
- చ. కలఁగినకొప్పుతోఁ జిటిలుగంధముతో విడఁబడ్డత్రైకతోఁ
నలిదులవిల్టుపాళె మొకతట్టు తళు క్కునుకట్టుఁగొంగుతో
సొలపులకన్నుల న్నిదురసొక్కులతో విరిపాన్పు డ్గి నీ!
వెలమిని వచ్చుతీవి మది నెన్నుదు నోమదహంసగామినీ!. 74
- ఉ. పంత మి దేలనే పెదవిపానక మానక తాళఁ జాలనే
యెంతటిదిట్టవే కనర కిప్పుడు నాకొకముద్దుఁ బెట్టవే
వంతల నేఁచకే మరుదివాణముఁ జూతు నటన్న దాఁచకే
యింతులమేటి! యింతచల మేటికి జీటికి మాటిమాటికిన్. 75

చ. ఒకచరణంబున న్నిలిచి యొక్కపదంబు ముడించి హేళాన్నుడా
 ల్చికిలిమెఱుంగుగాజులు ఘలీలనఁ జేతులు నాదుమూపునక
 రకముగ వైచి గుబ్బల నురస్థలిఁ గ్రువైడినీదుమేలుపొం
 దికలనుభోన్నతిక బొగడ నీరజగర్భున కైన శక్యమే. 76

చ. అరిదికడానిబొమ్మ మన మందపుటద్దపుటింటిలోపలక
 సరసత మీఱఁ బెందొడలసందులపొందుల మోవివిందులం
 బెరిమె చెలంగి కూడి ప్రతిబింబములం గనుపట్టినట్టియా
 గుఱుతులు వేడ్క నొండొరులకుక గనిపింపఁగ నుండు టెన్నఁడో!.

చ. చిలుకలకొల్కి చిత్తజునిచిల్కలముల్కులకల్కి మోహ మిం
 వెలయఁగ నేను రాఁగఁ గడ కేఁగి తటుండు మటంచు వంచనం
 బలికిన గుండె జల్లు మన మ్రాన్పడి యుస్సురు మంచు నే నిలం
 గలకల నవ్వి తోన ననుఁ గౌఁగిటఁ జేర్పవటే విలాసినీ!. 78

చ. వెనిమిటివెన్ననిల్చి ననుఁ బిత్తరిచూపుల నీవు చూడ నే
 మునుకొని ముద్దుఁ బెట్టుటకు మో మటు లొగ్గఁగ నీవు వేళ గా
 దని తల యూఁచి నే నలుగ నందుకుఁ గన్నుల నీవు మ్రొక్క నే
 నిను మదిఁ గౌఁగిటం బొదువ నీ వఱగన్నులు మోడ్పవా చెలీ!. 79

ఉ. నింతువు నాదుకోర్కి గమనింతువు కేళి కహర్నిశంబు నా
 నింతువు తొమ్ము గుబ్బలఁ దనింతువు పారుష కేళిచేతఁ బూ
 నింతువు తోనె కేళికి గణింతువు నాదుగుణంబు లెల్లడక
 గాంతలలోన నీకు సరి గాన జగాన నగానత స్తనీ!. 80

సీ. చనుగుబ్బవెనుగొండసంస్థాన మమరించి,
 తెలిచూపువెలితామరల ఘటించి
 పయ్యెదచెంగావిపావడ హావణించి,
 ముఖపుండరీక మింపునఁ గదించి
 యారోహరత్న సింహాసనంబున నుంచి,
 కటిచక్రమును హస్తగతము చేసి
 పావురావగముద్దుపటహంబు మొరయించి,
 కలయంగసంపదఁ గానిపించి

గీ. మిసిమిపొక్కిలిమూలబొక్కస మొసంగె
 తొగరుచిగురాకువిలుకానినగ రమర్చి

గరిమ వలరాయపట్టంబు గట్టి నన్నుఁ
గరుణతో నేలుకొమ్మ బంగారుబొమ్మ !.

81

చ. విరహదవానలంబునను వేగుచు నన్న మటంచు నిద్రయం
చెఱుగక నేను జాలిఁ బడ నేమని పల్క విదేమి యల్క నీ
సరసతఁ గంటి నీబిగువుచన్నులకై పడి నీదు చిత్తమున్
హరిహరి! యింతయేల కఠినత్వముఁ బూనెదు మానినీమణి!.

82

సీ. కలికి! నీసాగసెల్లఁ గలయఁ గన్గొనువేళఁ,
గనుఱెప్పపాటు విఘ్నముగ నెంతు
నతివ ! నీతో మాట లాడ నిల్చినయట్టి,
నిమిషంబు నొకవత్సరముగ నేంతుఁ
జెలి ! నీవు రతికేళి నలసి నిద్రించునా,
గడియసేపు యుగంబు గాఁగ నెంతు
మగువ ! నీదుచెఱంగు మాసినమూన్నాళ్లు,
కల్పకోటిశతంబుగా గణింతు

గీ. నెమ్మి గలవాఁడ నీకు మే నమ్మినాఁడ
లాఠిగాఁ జూతువా నన్ను లలన ! నిన్ను
గౌఁగిలింపక మాననా కన్నులాన
నిలిచి మాటాడవే బాల ! చల మిదేల.

83

సీ. పల్కవే నునుఁదేనె చిల్కవే మారురా,
చిల్క వేడుకపల్కు తళ్కు దీర
నిలువవే యొకసారి కలువవే వెడవిల్తు,
కలువవేఁడిశరంబు కలఁచెఁ దాల్తి
మాడవే కన్నెత్తి వీడవే మోడి నీ,
వీడవే రావె నీ వాఁడ నేను
దియ్యవే చెంత సందియ్యవే మడుపు లం,
దియ్యవే బళి కంతుకయ్యమునను

గీ. గలికి ! రాయంచబోధల కలికి యులికి
యులికి వలమానపవమానగళితమాన
దళితమానసలీల నేఁ దాళఁ జాల
జాల మిది యేల లోలవిశాలనయన !.

84

సీ. జిలిబిలిగాడ్పులచే దాళఁజాల నీ,
 ఘననాభిగుహచెంత గదియ నీవె
 మోహింబురాశిలో మునిఁగెద నిపుడ నీ,
 పృథునితంబద్వీప మెనయ నీవె
 యామనిబలుతాప మానంగ లేను నీ,
 యధరసుధాధార నాన నీవె
 చిగురాకుకార్చిచ్చు సెగ లెగయించె నీ,
 నెరులమబ్బులచాయ నిలువ నీవె

గీ. మారభూతంబుబల్వైత శ్రీతై నీదు
 విశదగళరవమఁత్రము ల్విసంగ నీవె
 కొమ్మ ! నిను నాఁటనుండియు నమ్మినాఁడ
 జాల మిఁక నేల నేఁ దాళఁజాల బాల !.

85

సీ. ఎలదేఱిగమిమేటి యెలగోలుమాకల,
 నెల్ల ముస్తీబుగా నెచ్చరించి
 నలువంక గొరువంకబలితంపుఁదోఁటల,
 నెల్లను వేర్వేఱ నేర్పరించి
 రహి మించువహి నించు రాయంచగమి యాస్త్రీ,
 కైజీతముల నెల్ల గణుతిఁ బెట్టి
 నునుమావు లను మావు లెనసినకోయిల,
 సరదార్ల కెల్లను సారిఁ జెప్పి

గీ. యదిగొ వలరాజు దనపౌఁజు నదనుఁ జేసి
 వెడలి వేయించెఁ బూపొదవెలిగుడారు
 నింక నేఁ దాళ ననుఁ బ్రోవ నిదియ వేళ
 యేలనే మోడి యయ్యయో యెమ్మెలాడి !.

86

క. అని తా వనితామణికై
 జనితా ర్థినితాంతవిరహిజనతాఘనతా
 పనిదానం బగుమదనుఁడు
 ననవిల్లును దాను దోఁచినవితం బయినన్.

87

శా. ఏరా మారుఁడ ! తల్లివంక యని నీ కెంతేనియున్ లేదు గా
 రారాపు ల్నునుఁ జేయ నాయ మగునా రాజత్కృపాశాలియా

- శ్రీరామాహృదయేశుఁ డాఘనున కేరితిన్ దగన్ బుట్టితో
క్షీరాంభోనిధికిన్ హలాహలమునూడ్కిన్ పాంథవిధ్వంసకా!. 88
- చ. బలిమి వియోగవర్గములబాధలఁ బెట్టెడునిర్దయాత్త! నీ
దళములు చెట్లపా లయి శతాంగ మరూపక మై శిలీముఖం
బులు కడువాఁడి హేయ మయి పూనినయితుశరాసనంబుని
ప్పల మయి పోయినం గద శుభం బగు ధారుణి కెల్ల మన్నథా!
గీ. శివుఁడు నిను జీవమాత్రావశిష్టుఁ జేసె
నన్నఁ గడముట్టఁ దునుమ కట్లగుటఁ గాదె
తనువు సగ మైన భంగంబు తడఁబడంగ
జంగ మై పోయె శత్రుశేషంబు దగునె. 90
- ఉ. మత్తత విప్రయోగిజనమర్దనుఁ డైనప్రసూనధన్వికిన్
గత్తు లొసంగినట్టిజనఘాతుకమాధవనామధేయ మ
త్యుత్తమ మేగతిం గలిగెనో గద నీకు సుధాఖ్య గారకున్
హత్తినలీల రక్కసున కంచితపుణ్యజనాఖ్యయుం బలెన్. 91
- గీ. మధుపగుణశాలితో మైత్రి మహి నొనర్చి
వైకములఁ గూర్చి పంచమభంగి వేర్చి
రంతు లిడియెదు జాతి రవంత యెన్న
నుచితగతి లేదు కాసంత యోవసంత!. 92
- ఉ. బాపురె పాంథభంజన! ప్రభంజన! యామ్యదిగంతరంబునం
గాపుర మీవు సల్పుటలు కాలునికిన్ జనపీడనంబు లం
కాపురి నుండుదైత్యులకుఁ గర్కశభావము చందనాద్రిశృం
గోపరిపన్న గావళికి సుగ్రత నేర్పును గాదె నిచ్చులున్. 93
- చ. ఇల సుమనోగుణంబు విరియించెదు ప్రాణ మటంచు నెంచు మ
మ్మలయఁగఁ జేసె దొర మలయానిల! యెంతటిమాంద్య మెంతపాం
క, సులగతి గర్భమందె బలసూదనుఁ డాగతి మట్టుఁ బెట్టుఁగా
నిలిచె జగంబు కానియెడ నింగియు నేలయు నాక్రమింపదే. 94
- అవునా ప్రేరేప మనో
భవు నాపై కలితతామ్రపర్ణీసదనో
పవనా! పథికోత్పవనా
పవనాపవనాదిచలదుపవనా! పవనా!. 95

సీ. పొదలపై మెదలుతుమ్మెదలార! మీధాక,
 చెలికటాక్ష మొకింత కలుగుదాక
 గములుగాఁ దెములుకీరములార! మీబోక,
 హరిమధ్య చేరి మాట్లాడుదాక
 వగలచే బొగలుసంపెంగలార! మీకాక,
 మృగనేత్ర యంగీకరించుదాక
 సిరులచే వజ్రలుతామరలార! మీవీక,
 శుకవాణి మొగ మెత్తిచూచుదాక

గీ. నవము నవముగ మెఱయుపల్లవములార!

ప్రబలుమీరేఖ కాంత చేపట్టుదాక
 తగదు చల మింక దైవ మేదారి నైన
 తలఁపు లీడేర్పఁగా నేర్పుఁ దరుణిఁ గూర్చు.

96

వ. అని యివ్విధంబునం బలుకుచు నళిపికశుకనికరకలకలంబున కలు
 కుచు నద్దైర్యంబునం దలఁకుచు నరిమురి యరిమి కరకరికఱకుచెఱకు
 విలుతుం డొర వెఱికి కలుకు కలుక్కున నఱకుచిగురాకుబాకు
 తాఁకుచకచకలకుఁ జకితాయమానమానసుండై పొగలుచు దగ
 దగ మని రగులునెఱగలిపగిది రగులుకొనుదిగులు నెగల మిగుల
 నొగలుచు రాకేందువదన యవలోకంబు లేమింజేసి లోకంబు నిరా
 లోకంబుగ నెంచుచు నమ్మించుఁబోణి తనయెడం జేసినవినోదం
 బులు సారెసారెకుం దలంచుచు నచ్చిగురుబోణింగూర్చి యెడఁబా
 పినదైపంబుకుటిలనటనకు వెఱగందుచుఁ గుందరదన తనుఁబాసిన
 ఖేదంబున నేమి పాటుపడునో యని కుందుచు నొప్పులకుప్ప నెప్పుడు
 గనుగొందునో యనుకోర్కులఁ దెప్పలం దేలుచు నంతకంతకు దు
 రంతం బగుకంతుసంతాపంబునం దూలుచుఁ గ్రమ్మర నమ్మరాళ
 గామినిం జెందునుపాయంబుఁ గానక శరీర ధారణంబునం దేమియు
 నాసఁ బూనక బెట్టునిట్టూర్పుగాడ్పుల నధరపల్లవంబు బీటలువాఱ
 సంజాతకార్మ్యంబున ముంజేతికంకణంబులు జాఱ నానంగరాని
 వియోగసాగరంబు చుట్టుగొనెనో యను తెఱంగున బొంగినకన్నీరు
 కెలఁకులం దొలంకులుగా నిగుడ నైపరానితాపంబున డం బైన
 యాణిముత్యంబులసరంబు లింద్రనీలవిసరంబులం దెగడ నెం దలుకు

డైన నిందుముఖి వచ్చె నని దిగ్గున లేచి బిగ్గునం బయలు కౌఁగి
లించి కానక సిగ్గునం దలవంచుచు నిప్పు డమ్ముద్దుగుమ్మ నన్ను రమ్మని
కమ్మఁబంపినం గదా తనకపంబు ఫలియించు నని యెంచుచు య
మ్మినలోచనాధీనమానసుం డై యుండునవసరంబున. 97

చ. శిరమున కెంజెడ ల్పుదుటఁ జెన్నగుబిత్తరిబొట్టు వాతెఱ్ఱ
సరసపువీడెపుంగఱలు చన్దవవై రుదురాకపేరులుఱ
గరమున నాగబెత్తమును గాత్రమున న్నునుబూది యొప్పుఁగా
నరుదుగ బోగురా లొకతె యచ్చటికిం జనుదెంచెఁ గ్రక్కునన్. 98

క. అరుదెంచినయవ్వనితఱ్ఱ

బరిసరమునఁ గాంచి వినయభరితమృదూక్తిఱ్ఱ
దరుణీ! యెందుం డెందుల

కరిగెద వెందుండుదాన నని యడుగుటయున్.

99

క. కాశీపురమున వాసం

బే సలుపుదు నమరగురునిగృహమున నంతే
వాసి వయి యుండుతఱి ని

న్నే సతతముఁ జూతు నన్ను నీ వెఱుఁగవొఱో.

100

చ. అతులితరూప! నే నలబృహస్పతియింటికిఁ బోయినట్టిచో

నతనివిలాసిసీమణి రహస్యముగా ననుఁ బిల్చి నీదుసం

గతియు వియోగముం దెలిపి గ్రక్కున నెక్కడ నున్నవాఁడో యే

వితమున నేనియు న్నెదకి వేగమె రమ్మని పంచెఁ బంచినన్. 101

క. వెదకం బోయినతీఁగెయ

పదములఁ దగిలినవితంబు పాటింపఁగ ని

న్నెదుటనె కనుఁగొంటిని స

మ్మదమున హరిణాంక! వినుము మానిని వెతలన్.

102

ఉ. ఎంతని విన్నవింతు రజనీశ! రతీశదురంతచింతచేఁ

దాంతి వహించునీదువనితామణికిఱ్ఱ దృటియొక్కదివ్యవ

ర్షాంతర మై క్షణం బొకయుగాంతర మై నిమిషంబు బ్రహ్మాక

ల్పాంతర మయ్యె నెన్న మఱి యవ్వలిమట్టు వచింప శక్యమే. 103

క. పులకపయిరు చనుమిట్టలు

మొలక లెగయ మొఱుఁగు లెనుఁగుబొమవిలు చెలఁగఱ్ఱ

జలము గురియు చెలికనుగవ

జలదము లనఁదగును గాక జలకము లగునే ?.

104

ఉ. నేర్పుమెయిం బటంబునను నిన్ను లిఖించు లిఖించి రెప్ప ల
 ల్లార్పక చూచుఁ జూచి తనయక్కునఁ జేర్చును జేర్చి సంతసం
 జేర్పడ సొక్కు సొక్కి తనహృద్గతతాపము నిన్ను సోకునం
 చూర్పులు నించుచు న్నై లఁత యున్నది కన్నది విన్నవించితిన్. 105

ఉ. ముద్దియమోహ మెంతటిదో మోహనరూపవిలాస! వింటి యే
 సుద్దుల నొల్ల దెప్పరినిఁ జూడఁగ నొల్లదు సొమ్ము లొల్ల దే
 ప్రాద్దు విడెంబు చల్వలును భోజన మొల్లదు నిద్ర యొల్ల దీ
 కొద్దికి పచ్చవిల్తునిలకోరుల నేమగుచున్నదో కదా ! 106

గీ. దేశముల లేనివెక్కుసందేశములను

నాడివె నని తెల్పఁగా నిందు తడవు పట్టు

నింటిచెంగటిపూఁబొదరింటి కిప్పుడె

నిన్ను రమ్మన్న దనవు డాసీరజారి.

107

ఉ. తాపముఁ దీరె నామది సుధామధురోక్తులు నీవుఁ దెల్పఁగా
 తాపసి! యీ మహాపకృతి ధారుణిఁ జేసెడువార లెవ్వరున్
 మాపటివేళ వచ్చెదను మల్లియపూఁబొదరిల్లుఁ జేర నీ
 వాపరమాణుమధ్యకు మదాగమనం బెఱిఁగింప నేఁగుమా. 108

క. అని దానిఁ బంచి దట్టియు

ఘనమగు కాసెయును గట్టి కట్టాయిత మై

వనజారి యుండుతమి గని

యనుగుణముగఁ దమి ఘటించె నన రవి వ్రాలెన్.

109

మ. ప్రతిజన్తంబు సుమంగలీర్వగరిమన్ బ్రాపింప నింద్రాణి సు
 వ్రతచర్య న్వరుణానికిన్ రవి హరిద్రాచూర్ణ రాశి న్నభ
 స్తతశూర్పంబున వాయసం బొసఁగఁ బ్రత్యక్సింధువీచీపటా
 వృతి యొప్పన్లొని చల్లునక్షతలు నాఁ బెంపొందెఁ దారాఘముల్.

క. చరమగిరి నెక్కి పశ్చిమ

శరధిం దననీడఁ జూచి శత్రుహరేచ్ఛన్

హరి దుముకన్ నిర్భయతన్

దిరిగెడుకరిఘటలొ నాఁగఁ దిమిరము లెసఁగన్.

111

మ. సమిదుల్లాసి ధనంజయుండు పటు తేజస్సూర్తి యై యుండి తా
సమయం బొటయు హేతిసంగ్రహవిరాజస్సూర్తి యై భూరిభీ
ష్టమహుం డౌకురుచక్ర నేత యసదై జాఱ్ గ దదీయాంశకౌ
ఘముఁదో డ్దో గొనెమాత్స్యమాళికెలమిగల్గెముదంబయ్యెడన్.

మ. నటనోద్ధూతగిరీశనూపురమున న్వాల్గె దినేంద్రుండు త
చ్చటులాతామ్రజటాచయప్రభ లనన్ సంధ్యారుచు ల్పర్వె ద
త్పటుజూటీనటదాపగాంబుకణికాభన్ దారక ల్మితై ద
త్కటినిర్దుక్తగజేంద్రచర్మ మనఁ జీకట్లొప్పె నంతంతటన్. 113

సీ. జలజా వృజాతీరతులసీవనవిహార,

పటుమురారిమయూరబర్హురుచులు

అంజనాద్రినితంబకుంజరనికురుంబ,

కటదానరోలంబపటలఘ్నులు

శైలకన్యోత్సంగచరదంతివక్త్రాంగ,

కలితనీలభుజంగగరళనిభలు

సాగరాంతస్సీమచారిదై త్యస్తోమ,

శూలమేచకచామరాళిసుషమ

గీ. లేకముగఁ గ్రమ్ముకై వడిఁ గాకనికర

కంబళకదంబకాదంబసాంబకంఠ

జాంబవద్బలజంబూఫలాంబుదౌఘ

డంబరము లైనయంధకారంబు లెసఁగె. 114

క. అప్పుడు సంకేతిత మగు

నప్పుపౌదఁ జేరి సాహసై కసహాయం

బొప్పఁ జెలి వచ్చుమార్గము

రెప్ప యిడక చూచు చుండె రేరాజు తమిన్. 115

గీ. అంత నాబోగిజవరాలు మంతనమునఁ

బోయివచ్చినక్రమ మెల్ల బొలఁతి కెఱుఁగఁ

జెప్ప నదియును మది మోహముప్పతిల్ల

బహుమతు లొనర్చి సాహసపటిమఁ జేర్చి. 116

మ. గృహకృత్యంబులు వేగ తీర్చి నిజసంకేతస్థలీసీమకున్

బహుమార్గంబు లమర్చి రాత్రిగడియ ల్బల్తాటునున్ లెక్కగూ

ర్చి హితోక్తిం గడు ప్రాద్దు వోయె ననుచున్ శిష్యావళిం బంచియా
 మహిళారత్నము వేడ్కభర్త భుజియింపం దా కృతాహరియై. 117
 చ. కపటయుతాంతరంగమున గ్రక్కున ముందటిజాముకూటమిన్
 స్వపతిని నిద్రఁబుచ్చి తనపై నతఁ డుంచినకే లైమల్చి పా
 నుపుపయి నుంచి లేచి పదనూపురము ల్పడలించి తల్పునే
 రుపు తగఁ బుట్టిగొల్లెమిడి రూపవతీమణి సంభ్రమంబునన్. 118

సీ. విష్ణుకప్పగుగొప్పకొప్పున విరినల్ల,
 కలువలదండలు చెలువు మీఱ
 సిబ్బెంపుగబ్బిబల్లుబ్బ చన్దవను మీ,
 సరము లౌసీలంపుశరము లమర
 కళుకు హెండళుకులం గులుకుమైమ్మగనాభి,
 పంకంబు నెఱపూఁత పొంక మలర
 మేలుడాల్తీలనే ల్లొలుకన్నులు సోగ,
 కాటుక రేఖలు నీటు మెఱయఁ

గీ. బొసఁగ కటివన్నె సాలువు ముసుఁగువెట్టి
 చాల సొమ్ములు పూలు బాగాలుఁ గొనుచు
 గురునిజవరాలు తమతోఁటగోడ దాఁటి
 శశిఁ గదియ వచ్చె సతు లెంత జంత లౌర ! 119

క. ఆరీతిఁ జేర వచ్చిన
 తారాతరలాఁడిఁ గాంచి తారావిభుఁడున్
 రా రమ్మని చేరం జని
 గారవమున బార సాఁచి కౌఁగిటఁ జేర్చెన్. 120

చ. అనుగతహారవత్ప్రచుర మాపరిచుంబితదంతవాస మ
 త్యనుపమమోహజాతపులకాంకుర మర్థనిమిలి తేక్షణం
 బనవరతస్ఫురన్తణిత మత్యనురాగనిరస్తనీవిబం
 ధన మగుచుం జెలంగెఁ గడుఁ దద్రతి సౌఖ్యరసాతిభూతి యై. 121

ఉ. మానినిఁ గూడి యిట్టు లసమానసుఖాంగజకేళిఁ దేలి తా
 నానలినారి నారిని ప్రియంబునఁ దోడ్కొని వేడ్కతో నిశిక్
 బూనిక మీఱఁగా నరిగి పూర్వదిగీశపురాభ మాప్రతి
 ఘానపురి న్వసించె నయశంబునకున్ భయ మేమి కామికిన్. 122

వ. అంత.

129

మ. తొలి దేవేంద్రుడు మాకులంబు చొరలేదో మేము నార్తోమురాయలయంకస్థితి గాంచ లేదో స్వరవిద్య ల్కున్ను మావారిశిక్షలచే బాణిని నేర్వడో యని కులస్థానవ్రతిష్ఠల్ త్రిభంగుల ఘోషించెను నాఁగ గోళ్యుకలయం గూనెన్ ధరామండలిన్.

సీ. భూరిత్రియామికాభోగిని తొలికొండ,

పుట్టవై నిడిననిర్తోక మనఁగ

వ్రత్యూషవిష్ణునిర్తదితాంధకారాబ్ధి,

రహిఁ దోఁచునవసుధాలహారి యనఁగ

పద్మినీమిత్రుడు బ్రహ్మవేషము దాల్చు,

తటిని బట్టినవెల్లతెర యనంగ

కుముదంబులకుఁ గలక్రొవ్వనుగుగ్గిల,

పొడి యుంచుదీపంబుపుటిక యనఁగ

గీ. వెలయ వేగురుచు క్కనువెన్నముద్ద

చెంతఁ జూపట్టుకానుమజ్జిగ యనంగ

ముచ్చువేడుకకత్తెల మోము లెల్ల

వెలవెలను బోవఁ దూర్పునఁ దెలుపు దోఁచె.

126

ఉ. చుక్కలతేఁడు తూర్పుదెసజోదు తనుం గురుసంగరార్థమై

యుక్కునఁ దారసిల్లు నని యుక్కుళ మంపినరీతి వేగురుం

జుక్క సురేంద్రుదిక్కునను శోభిలై దద్బులశోణ రేణువు

ల్చిక్కుట మయ్యె నాఁగ నటమీఁదఁ జెలంగెఁ బ్రభాతరాగముల్.

క. చీకటి కాటుకపిట్టలు

కాకుపడన్ భాస్కరుండు కరజాలకము

ల్వీక నిగిడింపఁ దారలు

వ్యాకులతం దా రె ఖగము లగుటన్ భీతిన్.

127

సీ. తేటి కాటుకరేక నీటు మీఱఁగఁ దీర్చి,

మిసిమిగాఁ బుప్పొడి పసువుఁబూసి

తెలితేనెనిగ్గులతిలకంబు సవరించి,

రమణీయపత్రాంకుగముల నలరి

కమ్మబంగరుచాయ కర్ణిక ల్లవణించి,
 హాంసకస్ఫూర్తిచే నతిశయించి
 యుదయరాగంబు సాం పొదవఁగా ధరియించి,
 కంకణంబులు చాల పొంకపటిచి

గీ. చెలఁగుతరఁగలపయ్యెదచెఱఁగు జాఱ
 చిఱునగవు నెమ్మొగంబునఁ జెంగలింప
 పద్మినీకాంత యతులసాభాగ్యగరిమ
 గాంచి పతికన్న మున్న మేల్కొంచి యుండె. 128

చ. జననయనోపరోధకరశాక్వరగర్వ మడంగఁ ద్రొక్కి స
 న్నునిగణసన్నుతు ల్వేలయ ముఖ్యమహామహనీయమూర్తిచే
 నినుఁడు సెలంగఁ బద్మిని యహీనవికాసము నేత్రపద్మము
 ల్లనఁ జెలఁగెన్ మరందకణకై తవకౌతుకబాష్పపూర యై. 129

చ. వనజము లుల్లసిల్లఁ జెలువం బటి చీకటి పెల్లగిల్ల నిం
 పునఁ దగునాత్మ బింబరుచి పూర్వమహానగముఖ్య మెల్లఁ గాం
 చనగతిరీతిఁ జెల్ల రవి చక్కఁగ నెక్కొనఁ దూర్పుదిక్కునన్
 ఘనగతిఁ జీకటుల్ మరలి క్రక్కునఁ జేరెను స్త్రీలవేణిలోన్. 130

చ. తగ సమయావనీవిభుఁడు దాల్చినకెంపులదాళిబిళ్ళ యన్
 పగిదిఁ జెలంగె భాస్కరుఁడు భాసురరత్నలు భర్తరత్నలై
 నిగిడి కనంగ నయ్యె కడు నింగిని దత్తరుణారుణాతపం
 బొగి నలరెం దదీయతను వొందినకుంకుమపూత కైవడిన్. 131

ఉ. అంతట దేవమంత్రి మలయాచలకూటపటీరవాటికా
 భ్యంతరనిర్గతానిల మహార్దుఖబోధితపద్మసౌరభా
 క్రాంతి నెసంగుచున్ బొలయఁ గంతునిగంతుల నిద్రలేచి తా
 నింతిని గొఁగిటం బొదువ నిట్టటు శయ్యకుఁ జేయి దార్పుచున్.

క. కానక లతికాగాత్రిం
 గానక మది జల్లు మనఁగఁ గరము తమి బెడం
 గానక మనసిజాఁ డేచం
 గా నకటా! యనుచు గృహము కలయఁగ వెదకెన్. 133

చ. వెదకి వధూమణిం గనమి వేదనఁ జెందు మనంబునందు నీ
 బ్రదుకు నిరర్థకం బనుచుఁ బల్కలు వేసరు బల్కవేటికే

సుదతి యటంచు నుస్సురనుచు నలుదిక్కులు సూచి విభ్రమా
సదగతిఁ గంప మందు మదసామజకంపితభూరుహాకృతిన్. 184

మ. అతఁ డారీతి నిజాంగన న్నెదకి దివ్యజ్ఞానదృష్టి స్నిశా
పతి గావించినకీడుగాఁ దెలిసి హా! పాపాత్మకుం డెంత దు
ష్కృతకర్తంబున కొగ్గె సిగ్గు కులముం జింతింపకే పుంశ్చలీ
స్థితిచే నీబలుజంత యెంత పనిఁజేసె న్నమ్మరా దెవ్వరిన్. 185

క. ఏ కినిసి శపించిన నిపు
డాకులదూషకుఁడు గ్రుంగు నది యొక హెచ్చా
కోకారిని దండింపఁగఁ
బాకారికిఁ దెలిపి నేఁడ పరిమార్పింతున్. 186

క. అని నిశ్చయించి మది న
య్యనిమిష దేశికుఁడు దుస్సహాగ్రహమతిచే
ననలునివితమునఁ గనలుచు
ననిలజవము మెఱయ నిలక నటు చని యెదుటన్. 187

క. గంగం దరంగరవ మెస
గంగం బ్రవహించు నిన్ను గం గనుగొని యే
గంగం బురముల నెల్ల న
గం గలనిర్జరులపురి తగం గనుపట్టెన్. 188

సీ. ఘనసుధర్దాస్థితుల్ ఘనసుధర్దస్థితు,
లన మహాభోగ మెం దనుభవెంతు
రప్పరోజాతంబు లప్పరోజాతంబు,
లనఁగ హేమాభిఖ్య లమరు నెందు
సురభి మరుత్పాలి సురభి మరుత్పాలి,
నా నెందుఁ జెందు మందారలీల
నాసత్యముఖ్యులు నా సత్యముఖ్యులు,
నా నెందుఁ గాంతు రానందనంబు

గీ. నమరనాయక మణిలీల నమర నాయ
కమణి శచిమోవిముద్దులు గాంచు నెచట
విష్ణుపదభూషణం బన వెలయు నెద్ది
యట్టి యమరావతీపురి నతఁడు చేరి. 189

గీ. వింత లేమియుఁ జూడక వివిధరత్న
 కీలితము లైనగవనివాకిళ్ళుగడచి
 మొగమువంచి వివర్ణుడై ముసుఁగు వెట్టి
 నగరిపుఁడు నిచ్చి వసియించునగరి కరిగి.

140

సీ. ఆచార్యు లిదె వచ్చి రనుచు దిగ్గన లేచి,
 మోడ్పు కేల్లమ్ముల మ్రొక్కువారు
 నతిరయంబున నితఁ డాపద వచ్చిన,
 ట్లరుదేరఁ గత మేమొ యనెడువారు
 వింతలేమో చాల వినఁబడు నేటికి,
 నంచు నాతని వెంబడించువారు
 నాలిఁ గోల్పడినయ జ్జేలకో యిపు డింత,
 యధికదైన్యముఁ జెందె ననెడివారు

గీ. పరిజనము లెవ్వరును లేక పల్ల కెక్క
 కెల్లబిరుదులు వర్జించి యేరితోడ
 మాటలాడక వేదబ్రాహ్మణునిరీతి
 వచ్చె ననువారు నయి సురల్ రిచ్చపడఁగ.

141

సీ. కరకంకణంబులు గల్లని చెలు లిరు,
 కోపులఁ జేరి వీఁచోపు లిడఁగ
 వహ్న వ్యర్కినై రృతివరుణవాయుకుబేర,
 శంకరుల్ గదిసి పార్శ్వములఁ గొలువ
 సురసార్వభౌమసంగరనిరస్తపులోమ,
 బలివిరామ యటంచు బట్లు పొగడ
 రంభోర్వశీముఖ్యరమణీలలామము,
 ల్పదపాలికోపు లేర్పడ నటింపఁ

గీ. బాణితలమున భిదురకృపాణి మెఱయ
 ననుపమానసుధ ర్తాసభాంతరమునఁ
 బృథులచింతామణీభ ద్రపీఠమునను
 నిండుకొలువుండు నిర్జరనేతఁ గనియె.

142

ఉ. అగ్గిరిభేది యెంతయు బృహస్పతి దవ్వలఁ గాంచి గద్దియన్
 దిగ్గన డిగ్గి దిక్పతులు దేవమునుల్ గరుడోరగాదులున్

గీ. వింత లేమియుఁ జూడక వివిధరత్న
 కీలితము లైనగవనివాకిళ్ళుగడచి
 మొగమువంచి వివర్ణుడై ముసుఁగు వెట్టి
 నగరిపుఁడు నిచ్చి వసియించునగరి కరిగి.

140

సీ. ఆచార్యు లిదె వచ్చి రనుచు దిగ్గన లేచి,
 మోడ్పు కేల్లమ్ముల మ్రొక్కువారు
 నతిరయంబున నితఁ డాపద వచ్చిన,
 ట్లరుదేరఁ గత మేమొ యనెడువారు
 వింతలేమో చాల వినఁబడు నేటికి,
 నంచు నాతని వెంబడించువారు
 నాలిఁ గోల్పడినయ జ్జేలకో యిపు డింత,
 యధికదైన్యముఁ జెందె ననెడివారు

గీ. పరిజనము లెవ్వరును లేక పల్ల కెక్క
 కెల్లబిరుదులు వర్జించి యేరితోడ
 మాటలాడక వేదబ్రాహ్మణునిరీతి
 వచ్చె ననువారు నయి సురల్ రిచ్చపడఁగ.

141

సీ. కరకంకణంబులు గల్లని చెలు లిరు,
 కోపులఁ జేరి వీఁచోపు లిడఁగ
 వహ్న వ్యర్కినై రృతివరుణవాయుకుబేర,
 శంకరుల్ గదిసి పార్శ్వములఁ గొలువ
 సురసార్వభౌమసంగరనిరస్తపులోమ,
 బలివిరామ యటంచు బట్లు పొగడ
 రంభోర్వశీముఖ్యరమణీలలామము,
 ల్పదపాలికోపు లేర్పడ నటింపఁ

గీ. బాణితలమున భిదురకృపాణి మెఱయ
 ననుపమానసుధ ర్తాసభాంతరమునఁ
 బృథులచింతామణీభ ద్రపీఠమునను
 నిండుకొలువుండు నిర్జరనేతఁ గనియె.

142

ఉ. అగ్గిరిభేది యెంతయు బృహస్పతి దవ్వలఁ గాంచి గద్దియన్
 దిగ్గన డిగ్గి దిక్పతులు దేవమునుల్ గరుడోరగాదులున్

చ. అనీమిపనాథుఁ డయ్యెడ మహాగ్రహదుర్గ్రహమానసస్థితిం
గనలుచు భీషణాకృతిని గన్నులు వేయును జేవురింపఁ గా
ననె ననలాదిదిక్పతుల నందఱఁ గన్గొని మీరు వింటిరే
చెనటి నిశావిటుం డివుడు చేసినయాకొఱగామిచందముల్. 151

శా. అంభోజాసనుచే వరంబు గొని గర్వాయత్తుఁడై యెవ్వరిన్
సంభావింపక చేసె నాగురుసతీసంగం బతిద్రోహి యై
దంభాచారుని గౌరతల్పగుని మద్బాహుగ్రజాగ్రస్తహః
దంభోళిం దల ద్రవ్వనేసెద నహః! దౌరాత్మ్య మే నైతునే. 152

మహాస్రగ్ధర.

అని దిగ్వేదండశుండా యతపృథులభుజోదగ్రదంభోళి కేలన్
గొని రోదోమండలన్ మిణ్ణురులు గుములుగా గుప్పసారింఛి యుద్య
ద్భునశక్తిన్ ద్రిప్పఁ గొండల్ గడగడ వణఁకం గల్పవిశ్రాంతివేళా
జనితామర్షాంతకాలస్తరహృక్రియనాస్థాని దిగ్గంచు లేవన్. 153

చ. అనలుఁడు లేచి నిర్జరకులాధిపుఁ జూచి యిదేమి చేవ! నీ
వనికీ జనంగ లేచె దిపు డాగ్రహవృత్తిని నింతమాత్ర కై
ననుఁ బనిఁ బంపు మాఖలుని నాఘనఘోరక రాశకీలలన్
విను కరఁతున్ సముద్రనవనీతపదంబు యథార్థమై తగన్. 154

మ. అనినా దండధరుండు చండభుజదండాస్ఫాలనోద్దండని
స్వనదీర్ణద్రుహిణాండకంపితజగత్సప్తద్వయీదుర్నిరీ **GR 11687**
క్షునిదాఘూర్కనిభాననభ్రుకుటిదంష్ట్రాభీషణోద్యద్భునా
ఘనసంఘోపమకాళికాతనుతమగక్రాంతాఖిలాశాంతుఁ డై. 155

శా. జంభారాతినిఁ జూచి యిట్లు లను దోషాకారుఁ డౌచంద్రుసం
రంభంబు ల్బహుళోపఘాతముల నారం జేసి యత్యుగ్రతన్
గుంభీపాకము కాలసూత్రము తమగిక్కుటంబు గాన్పింతు న
న్నంభోజాసనుఁ డిట్టిదుర్భతులఁ బోకార్పంగఁ దాఁ బూన్పుటన్. 156

చ. అలవరుణుండు భాసురనయావరణుం డను నిర్జరేశ్వరున్
గనుఁగొని సామదానములఁ గానిపను ల్కటి భేదవృత్తిఁ జే
కొని యొనరింప నా నటుల గూడనికార్యము దండయుక్తిచేఁ
గొనకొని దీర్ప నీతికీ దగున్ మునుమున్నుగ దండ మర్హమే. 157

ఉ. సారసగర్భుఁ డాతని కొసంగెను గాండివ మక్షయాస్త్రతూ
 ణీరములున్ మనోజవము నిత్యము నైనరథంబు దీధితి
 స్ఫారమనోజ్ఞవజ్రకవచంబు నసాధ్యము నౌపురంబు న
 వ్వీరు సురాసురావలికి వ్రేల్లాని చూపఁ దరంబె పోరులన్. 158

ఉ. కావున దూత నొక్కరుని కై రవమిత్తునిచెంత కన్ని త
 ద్భావము గాంచి వచ్చుటకుఁ బంపుట యుక్త మతండు సంధిచే
 నావనజాక్షి సిచ్చినఁ బ్రియం బగుఁ గాక యెదిరై నేని యో
 చేవ ! భవద్భుజాకులిశతీవ్రత నియ్యకొనంగఁజేయుమా. 159

చ. అన విని యట్ల చేయఁ దగు నంచనె నైర్పతి కార్య మిందునన్
 గొనకొన గోట నాపనికి గొడ్డలి యేటి కటంచుఁ బల్కె న
 య్యనిలుఁడు రాజసీతి యిది యం చనె యక్షవిభుండు మంచిదే
 పనుపుఁడు దూతఁ జూత మని బల్కెఁ బురాసురవైరి యయ్యెడన్.

క. అనిన సురేంద్రుఁడు గురుతో
 ననఘా! యిటు సేయ మీకు నభిమత మగునే
 యని యాతనియనుమతిఁ గై
 కొని తా నొక్కరుని బిలిచి కుశలత వోచున్. 161

ఉ. చందురుచెంత కీవు చని సమ్మతి గా నిపుణత్వ మేర్పడం
 బొందుగఁ బల్కి సంధి యగుపా ల్పొనరించుకర మ్మటన్న సం
 క్రందనునాజ్ఞ నొదలను గైకొని వాఁడు విమాన మెక్కి దాఁ
 జెందొవవిందుపట్టణము చేరఁగ నేఁగి వియత్పథంబునన్. 162

చ. సరయత వచ్చి వెల్పటిహాజారముచెంత రథంబు డిగ్గి భా
 స్వరమణికిలీతంబులు విశాలము లై తగుకొన్ని కక్ష్యము
 ల్వరుసఁగ దాటి యింతిపురివాకిటిపెద్దలఁ గాంచి వారితో
 సురపతిదూత వచ్చె ననుచు నివరింపుఁ డటన్న వారలున్. 163

క. గమిక తైలతో నపు డా
 క్రమ మెఱిఁగింపంగ వారు గ్రక్కునఁ జేతఱి
 ప్రమదప్రదమై యొప్పెడు
 ప్రమదవనముఁ జేరి యపుడు ప్రమకం బెసఁగన్. 164

సీ. పటికంపుసోపానపం క్తినిజాంశుసం,

ఘటనచే జాలుగాఁ గలిగి మిగులఁ

బొలుపొందుజలసూత్రములు పన్ని రనురీతి,

జలజల ప్రవహించుజలములందుఁ

గలిగిననెత్తావికలువలగములలో,

వలగొనునంచతోయ్యలుల నభుల

లలిత మైనట్టికేళాకూళిఁ జుట్టి వె,

ల్లలినద్రాక్షపందిళ్ల చెంత

గీ. పొదలునరవిరిమల్లెపూఁబొదలక్రేవ

వాటమై పాటు తేటపన్నీటికాల్వ

మిసిమిసన్నపుటిసుకవై నెసఁగుచల్వ

గలువపాన్పున నెలతాతిపలకయందు.

165

సీ. బోడు కట్టిన గెల్తు సుదతిరో! నిను లీల,

వైబోడుఁ గూడినప్రతిన దగునె

సారె పండఁగ మేలు సమకూరు మాకింత,

కాయక పండు లేకరణిఁ గలుగు

నిమ్మెయిఁ గుంకుమ యిదె యంటి వాల్లంటి,

పెనఁగెద నలుపులవిడువ నేను

మేలుగ సతమాయె మీటి పోఁజూడకు,

కొసరక ముందుగాఁ గూడి వత్తు

గీ. ననుచు నర్హోక్తిచాతుర్య మమర నపుడు

కవటవలు రత్నకంకణరవ మెసంగ

పందెములు గోరి వైచుచు పగడసాలఁ

దారతో నాడువారిణాంకుఁ జేరి మ్రొక్కి.

166

గీ. దేవ ! యవధారు వాకిట దివిజనాథు

దూత చనుదెంచి యిపుడు మీతోడ వార్త

లాడ వలె నని యున్నవాఁ డనినఁ గొంత

దడవు చింతించి మది ధీరతను వహించి.

167

క. చిలున వ్యోలయఁగఁ దారా

తరుణీమణి నచట నునిచి తగ జిగిమిగులక

మెఱయురతనంపుఁబావలు

విరిబోణియ యొకతె దొడుగ వేడుక మీఱన్.

168

ఉ. నెమ్మి మిటారిమై పసుపునిగ్గులదుప్పటివల్లెవాటుతోఁ
 గొమ్మమెఱుంగుచన్నుగవ గుత్తపుగుప్పుటురంబునీటుతో
 గుమ్ములు వోవ నొక్కచెలి గ్రోలినతేనియ కావిమోవిత్తో
 నెమ్మెలు మీఱఁ జంద్రుఁ డొకయింతికరం బవలంబనంబుగన్. 169

నీ. పగడాలచేవకంబంబులు మగరాల,
 నిగరాలకొణిగలు నిద్దమైన
 యద్దంపువాకీళ్ల నాణిముత్యపుమేలు,
 కట్లనీలపుగవాక్షములుఁ గెంపు
 టోడుబిళ్లలకప్పు లుచిరిబంగరుబైరి,
 టాకులపచ్చలడంబు మీఱు
 తిన్నెలు హెంబట్టుతెరలును బటికంపు,
 మెట్లును జిగిరంగు మేల్వారంగు

గీ. చందునలు నంద మయి యొప్పుచంద్ర కాంత
 కుట్టిమంబులు గలకొల్వుకూటమునకు
 లీల నరుదెంచి మదకలనీలకంత
 కంతరుచిరమ్య మకారత్న కంబలమున. 170

గీ. హెచ్చుముత్యపుగద్దయనే కరంగి
 సుళువు తలగడ చెయ్యూది కెలఁకులందుఁ
 గొంద టిందీవరాక్షులు కొలన నుండి
 బలరిపుని దూత పిల్వఁ బంపఁగ నతండు. 171

క. చనుదెంచి మ్రొక్కుటయుఁ బ
 జ్జను గూర్చుండంగఁ బనిచి శతమఖుసేమం
 బును సురలసేమ మారసి
 పనిపడి నీ వచ్చినట్టిపని యే మనుడున్. 172

చ. కులిశకతోరధార బలుకొండలతండము గం డడంచున
 బ్బలియుఁడు పాకవృత్రబలభంజనుఁ డింద్రుఁడు పల్కు చున్నవా
 ర్తలు విను పద్మజాంశమున ధారుణి నత్రిమహామునీంద్రు స
 త్కులమునఁ బుట్టినాఁడ వనఘుండవు ధర్మవిదుండ వెయ్యెడన్. 173

గీ. అట్టినీయెడ నొక్కదుర్యశము గల్గె
 సాబగు తెలిచల్వకును మసి సోకినట్లు

సకలజనపూజ్యైః ధైనయాచార్యభార్య
బలిమిః బట్టితి వింతపాపంబు గలదె.

174

క. అంతట బోవక నీ వ

య్యింతిని నెత్తుకొని వచ్చి హృదయంబున నొ
క్కింతయు వెఱవవు గర్వా
క్రాంతుఁడ వై యెంత కండకావరమొ కదా.

175

క. ఊతిలో స్త్రీవ్యసనంబే

యతిగర్హిత మందువైఁ బరాంగన యాపై
నుతశీలుఁ ధై నగురుసతి
పతివ్రత నీ వాచరింపఁ బాడియె నీకున్.

176

చ. అరయక మించి చేసితివి యశావనగర్వముచే నకృత్య మి
త్తఱి మును లైన నీదుతలిదండ్రులపై మొగమాట ని వ్యహా
త్తర మగుతప్పుఁ గాచితిమి దా యడ లేటికి నిప్పు ధైన నా
గురు శరణంబు సొచ్చి యళికుంతల నిచ్చుట మేలు కానిచోన్.

క. ప్రకట మగుసంగరంబున

నొకక్షణమున వీపుచర్మ మొలిపించెద యా
మిక వేయించెద నిదె మా
మకభుజదంభోళిచండిమం బెఱుఁగ వొకో.

178

మ. అని దిక్పాలకు లందఱు న్వివేక బంభారాతి పల్కెం గడుం
గినుక న్వారలు నిట్లనే యనిరి తీక్ష్ణీభావ మొప్పు న్నహః
మునులెల్లఁ శపియింపఁగాఁ దలఁచి రున్మాంలంబుగా నాగ్రహం
బున సర్వామరసిద్ధసాధ్యులును గుంపు ల్లాడినా రెల్లెడన్. 179

క. నా విని నునుమీసమువై

చే వైచి మొగంబునందు చిఱునవ్వును గో
పావేశంబును దోఁపఁగ
నావేలుపుదూతఁ జూచి యతఁ డిట్లనియెన్.

180

శా. ఓపెఱావలూ! పురుపలూతుఁ డెంతటిగృహస్థో! యిట్లు దాఁ బల్క నీ
యూహఃపోహము లెందుఁ బోయెనొకొ! ప్రత్యూషంబునం గోడియై
మోపెఱావ్వుత్తి నహల్యఁ గూడునెడలఁ బోధింప నేనొల్ల ని
ట్లాహః! యొజ్జలపుచ్చకాయవిత మారా వేయు నిం కేటికిఁ! 181

సీ. అమరేంద్రుసంశుద్ధి యతని మే నైలువదా,
 ఋషివధూరతి వహ్ని కిపుడు లేదో
 మఱచెనో పాండుభామాన్నేహ మినజుండు,
 నైరృతినియమ మెన్నాళ్ళ నుండి
 పాసంగఁ గాలేదో యూర్వశిగుత్త వరుణున,
 కనిలుఁ డంజనిఁ గూడి దనియఁ డేమొ
 కన్నెత్తి యొకసతిఁ గనుఁగొనఁడో కుబేరుఁ,
 డెనయఁడో దారుకావనిని శివుఁడు

గీ. తమతమచరిత్ర లెఱుగక తాము నొకరి
 ననుకొనుట లాయెనా మంచి దండ్రుగాక
 నోళ్లు మూయింతు మద్భుజానూనచండ
 గాండివనినాద మొనరునక్కదనమునను.

182

క. మగనియెడ రోసి తటు న
 మ్మగువయె నను వలచి వచ్చి మందాడినచోఁ
 దగులువడితి నన్నందుకు
 దిగఁ బాశెము రాజువేరు తెలియనిమూఢుల్.

183

ఉ. ఇందుకుగా వహించుక సురేంద్రుఁ డుపేంద్రుఁడు శూలి కీలియున్
 గ్రంధుగ నిర్జరోరగనికాయము లొక్కట వచ్చి తాఁకినన్
 జెందిన వేడ్కఁ దారసిలి చిందరవందర గాఁగఁ జేసెదన్
 జందనగంధి నిత్తునె పాసంగనిసంధికి నేను జొత్తునే.

184

క. ఈవార్తలు మీదొరతో
 వే వివరింపు మని పలికి వీడ్కొల్పఁగ వాఁ
 దావిబుధేంద్రునిచెంతకుఁ
 దా వచ్చి తదుక్తు లెల్లఁ దగఁ దెల్పుటయున్.

185

ఉ. వింటిరె వానిప్రల్లదపువెంగలికూఁతలు వచ్చె నత్రివా
 రింటికి హాని యింతటియకృత్యముఁ జేసియు సుక్కఁ డెంతయున్
 బంటుతనంబులా జలదపంక్తులలోపల దాఁచియున్ననా
 వింటికిఁ గార్య మబ్బె వెద వెట్టెద తత్తనుమాంసఖండముల్.

186

చ. చెదరనికొండల న్గరఁగఁ జేయుమదుజ్జ్వలవజ్రకీలికిన్
 మృదు వగుసీసముద్రనవసీతపుముద్దఁ గరంచు టెంత నే

నిదె కదనంపుటాయితము హెచ్చుగ వచ్చెద మీర లిప్పుడే
కదలుఁడు చాటి చెప్పుఁ డెఱుఁగఁ దెఱగంటివజీర్ల కీయడఁ. 187

క. అని పలికి యంతిపురికిఁ

జనె సురపతి యంత నచటిజగడపువార్త
ల్విని నారదుండు తనురుచి
జనితశరన్నారదుండు సంతస మెసఁగఁ.

188

సీ. అక్షసూత్రము ద్రిప్పు నంగుళీతలి యుద్ధః
జని హేతుయోజనాభినయ మెసఁగ

శౌరిఁ బేర్కొనుజిహ్వా సమరకారణమైన,
తారావధూటి సుస్తవము చెలఁగ

యలఘువై రాగ్యనిర్మల మైనమదిలోన,
జగడంపు వేడుక చిగురు లొత్త

నియమకర్మిత మైననెమ్మీన భావిర,

బోత్సాహకృత మైనయుబ్బు మెఱయ

గీ. కలిగెఁ బో యిన్ని నాళ్లకు కడుపునిండ
నిష్టమృష్టాన్న మని పరితుష్టుఁ డగుచుఁ
గుంచె విసరుచు వచ్చె విరించికొడుకు
కడురయంబున నపుడు భార్గవునికడకు.

189

క. ఆరీతి న్జనుదెంచిన

నారదునకు దైత్యగురుఁడు నయవిధుల న్న
త్కారము గావించి దర

స్తేరముఖుం డగుచు నేర్పు మెఱయం బల్కెఁ.

190

చ. అనఘ ! యపూర్వమైనభవదాగమనంబు తలంప నొక్కచోఁ
బొసరిన కయ్య మిప్పు డెగఁబోయఁగ వచ్చినయట్లు దోఁచె నీ
వనుపమ దేవదానవమహాహవనాటకసూత్రధారి వై
ఘనముగ వీణె మీటులయకాఁడవు నీయొళ వే నెఱుంగనే.

191

క. అనుటయు నగి పరభావముఁ

గని పల్కఁగ నేర్చుకృతివి గావే రవి గా
ననిచోటును కవి గనుఁగొను

ననుమాట యథార్థ మయ్యె నైనను వినుమా.

192

ఉ లాలితరూపయావనకళారసథాముఁడు పోముఁ డర్థిమై
వేలుపుటాజ్జపజ్జ నొగి విద్యలు నేర్చుచు నుండ వానియి
ల్లా లొకచోటఁ దా నతని కంగజవిద్యలు నేర్పి సాహసో
ద్వేలతఁ జంద్రుఁ డోడ్కొని తదీయగృహంబున కేఁగె నంతటన్. 193

క. ఆచందము వేవేగన్

వాచస్పతి వచ్చి తెలుప వాస్తోష్పతి దా
నైచఁగయేచిన కినుక

జ్ఞూచి విధునిమీఁద సైన్యములతో వెడలెన్.

194

ఉ. చందురుఁ డొక్కరుండు బహుసంగరకోవిదు లై కడంగుసం

క్రందనవహ్ని ముఖ్యరథిక ప్రవరు ల్కటి వేనవేలు వా

రందలు నొక్కనిం బొదువునప్పు డుపేక్ష యొనర్పఁ బాడియే

యిందున కీవు బాసటయి యిందునకుం జయ మిమ్ము భార్గవా! 195

వ. అనిన దరహాసభాసురముఖుం డై శుక్రం డిట్లనియె.

196

శా. ఏమేమీ కడువొంత వింటిమి బలీ! యిల్లాండ్రలోఁ దార బ

ల్సామే చంద్రుని ముఖ్యశిష్యునిగ నెంచబోలు మా కింక సు

త్రామాదు ల్వడిఁ జొట్టుకొన్న శశిమీఁదన్ రేఖ గానిత్తునే

నామాహాత్మ్యముఁ జూడుమా గురుని నిందామగ్నుఁ గావించెదన్.

క. సురసంయమివర! మీకున్

బెరిమన్ దృష్టిగను విందుఁ బెట్టించెద సం

గరమున మీరు నిజేచ్ఛా

పరతం జనుఁ డంచుఁ బంచి భార్గవుఁ డంతన్.

198

క. వృషపర్వాదిమహాసుర

వృషభుల రావించి చంద్రవిధముఁ దెలిసి యీ

విషమసమయంబునను నని

మిషులం గెల్తు మని నీతి మెఱయఁగ నంతన్.

199

క. శీతాంశునిచెంతకు నొక

దూతం బనిపించి తాము డోడ్పడురీతుల్

ప్రీతి వినఁ జేసి దైత్యుస

మీతముగా శుక్రుఁ డచటి కేతెంచుటయున్.

200

గీ. ఎదురుగావచ్చి శుక్రున కెలమి మ్రొక్కి
కలువరాయఁడు దనుజులఁ గొఁగిలించి
వావివరుసలు మెఱయంగ వారు దాను
నెనసి క్షీరోదకన్యాయమున వసించె.

201

వ. అనుటయు.

202

ఆశ్వాసాంతము .

శ్లో. శ్రీరామానుజకీర్తిధారణ! రణశ్రీవేణికాఖడ్గధా
రారాజత్కరపద్మ! పద్మహితకృద్రంగద్భుజాధామ! ధా
మారామాంబుజవాసినీపదసముద్యన్నాపురారావదీ
ర్ణారాతివ్రభుకర్ణ! కర్ణశిబికల్పా! కల్పదానోదయా!.

203

క. ధారాళజయవిహారా!

హారాయతకీర్తికృతదిశాలంకారా!

కారావసదరివారా!

వారాశిశయానపాదభక్త్యాధారా.

204

తోటకవృత్తము.

కురుకరహాటకరూశవరాటకకోసలభోజకలింగమహీ

వరనుతహాటకరత్నకవాటకవర్ణితకూటక! దానజితా

మరతరువాటక! సద్గుణపేటిక! మర్ధితతాటక! సాత్కృతధీ

వీరచితనాటక! దండకరూటకవీంద్రకిరీటకళాకలితా!.

205

గద్య. ఇది శ్రీజానకీరామచంద్రచరణారవిందవందనకందళితానందకందాళ
రామానుజగురుచరణసేవాసమాసాదితసాహితీవైభవశేషము కృష్ణ
యార్యతనూభవసుకవిజనవిధేయవేంకటపతినామధేయప్రణీతంబైన
శశాంకవిజయం బనుమహాప్రబంధమునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు.

శ శాంక విజయము.

పంచనూశ్వాసము.

+ఃఃఃః

మన్నురరంగాధిప
రామానుజగుణగణాంకరచనాముదితా
హేమాచలమలయాచల
సీమాచరసుకవిచంద్ర! సీనసుధీంద్రా.

1.

వ. అవధరింపుము సూతుండు శౌనకాదిముసీంద్రుల కిట్లనియె.

2

క. అంత శచీకాంతుఁడు మది

నెంతయుఁ గుతుకమున వీరశృంగారరసా

త్యంతరమణీయవైఖరి

వీఁతై కనుపట్టుమహితవిభవము మెఱయన్.

3

సీ. ధశధశద్యుతి నిండుతగటిమెఱుంగుదు,

ప్పటి కాసెచుంగులు బాగుమీఱ

మృగమదాంకిత మైనమేన వేగన్నులఁ,

గనుపట్టుఘనవజ్రకవచ మొప్ప

దివ్యమాణిక్య దేదీప్యమానకిరీట,

ఘృణు లెల్లదెసల నీరెండ గాయ

కంకణమకార్యకిణాంక మాకెంగేల,

శతకోటి శతకోటిచెన్ను మిగుల

గీ. కల్పసుమధామభూషణోత్కరము మెఱయ

చెలఁగి దేవర్సిగణము లాశీర్వాదింప

మందహాసంబు మోమునఁ గందళింప

వెడలె జంభారి కయ్యంపువేడ్క మీఱ.

4

శ్లా. ఆరీతి స్వనుదేంచి యాఘనుఁడు ప్రోద్యద్ధానధారార్థురి
పూరంబు ల్పెలయేదులై తగ జగాపాంబట్టుసాల్ గైరిక
శ్రీ రంజిల్ల చరత్తుపారగిరి నాఁ జెల్వొందునై రావతం
బాఠోహించె దిశావకాశములఁ దూర్యారావము ప్పిండఁగన్. 5

చ. అఱిముఱి వహ్ని మేషము కృతాంతుఁడు దున్న నరాశి మానవుఁ
వరుణుఁడు నక్రరాజమును వాయువు లేడి కుజేరుఁ డశ్వ మీ
శ్వరుఁడు వృషంబు నెక్కి వడి శక్తియు దండము కుంతపాశముల్
సురుచిర మాధ్వజంబు నసి శూలమునుం గొని తోడు గూడఁగన్. 6

ఉ. మోమున లేతన వ్వెసఁగ ముత్యపుటాం ట్లసియాడ మల్కుతో
డా మెనవెట్టి కట్టినకడానిజగాజిగిపాగమీఁడ ని
ద్దామెఱుఁగుండురా గులుక తండ్రిపిఱుందు జయంతుఁ డాశ్విక
స్తాముఁడు తోడ వచ్చె రవబో డలరన్ వెలివాజి మీటుదున్. 7

ఉ. స్వర్ణచిరత్న రత్న మయచక్రవంబుల నబ్జఙాండముల్
ఘూర్ణిలఁ గేతుకోటిమెఱుఁగు ప్పి గుడ న్వర హేమభూమిభృ
త్తర్ణకవైఖరిం దగ రథంబులు గొల్వఁగఁ జేరి మ్రొక్కి య
భ్యర్థమునందె మాతలి రయంబున వచ్చె బలారి మెచ్చుఁగన్. 8

మ. బహువర్ణాఢ్యకుధ వ్రజంబు మణిచాపప్రక్రియన్ మీఱఁగా
నహనోదంచిత హేమకక్ష్యలు తఱిస్తంజస్త్రీతిన్ బూనఁగా
లహరీవన్ద దవారివర్ష ముగ లీలన్ మత్తమాతంగముల్
రహిఁ గన్పట్టెను మేఘవాహనుని మ్రొలన్ మేఘజాలం బనన్. 9

మ. హరి గన్పట్టెను విశ్వరుద్రవసుమాహారాజికాదిత్యభా
స్వరవిద్యాధరసిద్ధసాధ్యతుషితస్వరై వ్యధ్యగంధర్వకి
స్వరయక్షోరగచారణానిలనువర్ణశ్రేఘ్న లుద్యద్దదా
పరిఘప్రాసపరశ్వథాసిధరు లై పార్శ్వంబులం గొల్వఁగన్. 10

మత్తకోకిల.

ఇత్తెఱుగున మోహరించి మహేంద్రుఁ డాహవకౌతుకా
యత్తచిత్తత సర్వదిగ్విలయాంబరిఱీతిభాగము
లైత్తు లైత్త గభీరభై రవభేరికాపటహంబు లు
ద్వృత్తి మోయఁగ ముజ్జగంబుల మ్రింగుభంగిఁ గడంగినన్. 11

- క. చారులచే నాచందం
 బాహుధిగఁ దెలిసి చంద్రుఁ డాహావకేళి
 ప్రారంభసూచకంబుగ
 వీరోత్సాహమున భేరి వేయించుటయున్. 12
- చ. చెదరె గిరు ల్దీపం బడరె శ్రీపతి దిగ్గున నిద్ర మేల్కొనెన్
 బెదరె నజాండభాండములు భేదిలె నాదిమభోగికన్నుగ్రు
 డ్లుదిరెఁ గలంగె వారినిధు లొక్కట దిక్టటసంధిబంధము
 ల్వదలెను పొట్లపువ్వు లన వ్రాలెను ఝల్లన చుక్క లత్తటిన్. 13
- సీ. బిబ్బోకవతి గబ్బిగుబ్బ గుప్పినసాంపు,
 గను నురంబున దివ్యకవచ మొప్ప
 జవరాలినునుకీలుజడవేటుదద్దుము,
 ద్దులవెన్నునను కవదొనలు మెఱయ
 వెలఁదికిఁ గలపంబు నలఁద ఘ మ్మనుపాణి,
 తలమున గాండివధనువు దనర
 కీసలయాధరమేని పసపుడా ట్టుప్పటి,
 కాసె నొప్పగుమొలక త్తి యమర
- గీ. మోముఁదామరచిఱునవ్వు మురువు మీఱ
 తారఁ గౌఁగిటఁ జేర్చి యత్తలిరుఁబోణి
 కులుకు కిలికించితంబుగ గెలువు మనుచుఁ
 బనుప రహి మీఱి వనజారి బయలుదేఱి. 14
- మ. బలువజ్రంబులబండ్లు కెంపుటిరును ల్పాఠ్రిఁబచ్చతాకూబరం
 బులు సన్నీలమణిత్రివేణువు మహాముక్తామణిపీఠమున్
 తెలివాజు ల్లఱిణధ్వజంబు నమరన్ దివ్యాయుధోదగ్రమా
 నలఘుస్యందన మెక్కి దై త్యగురుక్షప్తామోఘులగ్నంబునన్. 15
- సీ. అతిలోకభుజగర్వుఁ డగువృషపర్వుఁడు,
 విషమాహితులమిత్తి విప్రజిత్తి
 యరిచమూచిత్తదత్తామయుండు మయుండు,
 శంబరుం దురుబలాడంబరుండు
 సమరనైన్యాజయుఁ డగుశతమాయుండు,
 తాఠకుం డనలోగ్రతారకుండు

ఘనవిభాజితవిరోచనుఁడు విరోచనుఁ,
డాహవదలితాభియాతి హేతి

గీ. యనెడుదై త్యేంద్రు లెనమంద్రు నాజి తామె
యష్టదిక్పాలకుల నోర్తు మనుచు సింహ
శరభశార్దూలవృకఘోణిఖరమహోష్ట్ర
తురగముల నెక్కి యుద్ధసన్నద్ధు లగుచు.

16

చ. వెడలఁ దదీయసైన్యములు వెల్వడె నుగ్రతఁ గాలమేఘము
ల్కడఁగినలీల నొక్కమొగి గాటపుఁగాటుకకొండతండము
ల్విడివడునట్లు లబ్ధు లతివేలములై యరుదెంచునట్లుగా
నడిదములున్ గద ల్గుదియ లమ్ములు విండ్లును బూని యుగ్రతన్.

సీ. మదచండవేదండమండలు ల్గొండలు,

ఘోటకచ్చట లూర్తిఝాటకములు
దరదము లై యొప్పునరదముల్ దీవులు,
పటవాళ్ళు కడిమి గన్నడు మొసళ్ళు
కరవాలచయము భీకరవాలమీనముల్,
చక్రసంహతి తోయచక్రవితతి
చంద్రార్ధచంద్రాంకచర్తము ల్కూర్తము,
లాయుధద్యుతిజాల మార్వకీల

గీ. లగుచుఁ గనుపట్టుదైత్యసేనార్ణవంబు
భూరిచంద్రోదయంబునఁ బొంగి పొరలి
కెరలి శరలీల వరలంగఁ దరలి వచ్చు
నమరవాహినితో ముదం బమరఁ గవిసె.

18

ఉ. ఆపగిదిన్ ఘటించి యమరాసురసైన్యము లంతనెంతయున్
గోపము లగ్గలింప నెలగో ల్జగడంబునఁ జేరి చేరి తోఁ
దోవుల మీటి మేటిరవుతుల్ తురగంబుల మీటి పిల్వ చె
య్యాపక పూర్వపశ్చిమమహాంబునిధు ల్వలెఁ దారసిల్లినన్.

19

క. సుభటుఁడు సుభటుఁడు హరి హరి

యిభ మిభమున్ రథము రథము నెదిరించినయా
రభస మిది యేమి చెప్పన్

నభ మగిలెన్ బుడమి గ్రుంగె నగములు పగిలెన్.

20

వ. ఇవ్విధంబునం గ్రమ్మి యమ్మోహరంబులు రెండును ముమ్మరంబుగాఁ బోరునవసరంబున యుగనిగమనారంభసంరంభ విజృంభమాణమహాంభోధరగర్జాగంభీరంబు లయినభేరిభాంకారంబులును ప్రళయకాలభైరవహుంకారశంకారచనాచరణంబు లయినభీమధమాధమికాధనుధమత్కారంబులు నకుంతితపురుషకంతీరవకంత నాళక్ష్యేళాకరాళంబు లైనవీరకాహళీణోలాహలంబులును విగ్రహవేళాగ్రహోదగ్రహయగ్రీవగ్రీవామహోగ్రహేషాభీషణతాక్రూరంబు లయినబూరగలరవంబులును మంథాచలమంథానమధ్యమానమహార్ణవోదీర్ణనినాదానువాదంబు లయినయసంఖ్యశంఖఘుమఘుమప్రణాదంబులునుసంవర్తనర్తనప్రవృత్తమృత్యుంజయచరణసంఘటనస్వనపోషణంబు లయినవీరభుజాస్ఫాలననిర్ఘోషణంబులును మహావరాహఘోణారవజయప్రవీణంబు లయినపటహండిమడమరుధక్కారుల్లరీతమ్మటప్రముఖనిఖిలవాద్యరావంబులు గొల్లన నుల్లసిల్లిన ఝల్లనమదంబు లుప్పతిల్ల నిప్పు లురులుచూడ్కులఁ బ్రతిసేనాగజంబులఁ గనుంగొని ఘశంఘశధ్వానంబులు మీఱ బారిగొలునులు పరబలంబులఁ బాయం గొట్టి యుద్యదాధోరణంబు లయినరిపువారణంబులం దాఁకి ఘణిల్లు ఘణిల్లునం గొమ్ముకట్టారయ నగ్నికణంబులు నభోంగణంబున కెగయఁ గతిల్లువెతిల్లునక గరోరదంతంబులు చీటులఁ దుండంబులు వెనుచుకొన నొండొంటిం దాఁకి ఘణంఘణితకాంచనఘంటికాసంఘంబులతోడంగూడ తెక్కలతోడికొండలుంబలె నొకటొకటిం బట్టికొని యిమ్ముగా దంభోళిశకలాకారంబు లయినకొమ్ముకత్తులు గట్టినకొమ్ము లెంతయుం జూడఁ గ్రుమ్ములాడుచుం బోరునేనుంగులును తరటు గావించి ఘోటకంబుల మీటి ప్రతిబలంబులు బడలు వడంజొచ్చి పగతురునిగిడించుకుంతతోమరప్రాసశక్తిశూలాద్యాయుధంబులు చిదురుపలై గగనంబున కెగయం దొడుపుకత్తులు బిసబిస విసరుచు వేడంబులఁ దిరుగుచు కేడంబు లొడ్డుకొని చకచకాయమానంబు లయినచికిలిబాకుతారులు గొని నలుకులాడురవుతులును రథచక్రఘోషంబులును గేతనపటపటాత్కారంబులు నింగిముట్టనరదంబులు నిబ్బరంబుగాఁ బటపుచుం బ్రతిశతాంగంబుల నబ్బాటుగా మెట్టింపుచు లాఘవలత్యశుద్ధిదృఢత్వచిత్రత్వంబులు మెఱయ సర

యంబుగాఁ గోదండపాండిత్యంబు నెఱపుచు నంపవరంపరలం బెంప
 రలాదురధికులును గుడికాండ్రచేసన్న నుబ్బి గబ్బి మిగులం బొబ్బి
 లిడుచు నొక్కనితోఁ బెక్కండ్రును బెక్కండ్రతో నొక్కండును
 తారసం బై యీరసంబున నుక్కునారాసంబులు నిగిడించీయుఁ
 జేరినచోట నీటెలం బోటులాడియు డాసినయెడఁ గరాసిగొని మిగుల
 హత్తినయెడ నూరికత్తులం గొని యుద్దు లుద్దులుగా గుద్దులాడు
 కాలుబంట్లును గలిగి దారుణం బయినయారణంబునఁ దదీయక్రో
 థాగ్నిధూమస్తోమంబులచొప్పున నప్పరంబునక గప్పలు విరాటుకుం
 గప్పకప్పదుప్పటియొప్పున గుప్పనం దుప్పఁ గట్టుటయును తమవా
 రనియును బెరవారనియునుం దెలియక చేసన్నలం దడవి పట్టుకొని
 యుబ్బినకై దువులచే నేటులాడి రయ్యవసరంబున నయ్యమరాసుర
 సేనాసందోహంబులు నెత్తురువానల నమ్మహీపరాగం బణంగుటయు
 ఖండంబు లయినతుండంబులును దుమ్ము రయినఱొమ్ములును భేదంబు
 లయినపాదంబులును దీర్ణంబు లయినకర్ణంబులును చీలిక లయిన
 చూళికలును విద్ధంబు లయినవాహిత్యంబులును గాయంబు లయిన
 కాయంబులునుం గలిగి మాషంతులతోడం గూడఁ బీనుంగు
 లయినయేనుంగులును పగిలిననోళ్లును బరియ లయినజోళ్లును దుని
 సినశిరంబులును తుమురు లయినఋరంబులును జీలినగల్లంబులును
 జిద్రునలై నపల్లంబులును వీడినభూషణబృందంబులును నలిసినఱొమ్ము
 లును నజ్జి లైనయెమ్ములును బ్రద్ద లైనవెన్నులును బగిలినకన్నులును
 దెగినవాలంబులును దీనదశం బొందినగాహు త్తజాలంబులును గలిగి
 యపరిమితర క్తధారాతరంగంబులును జక్రంబులు వ్రీలి సారథుల్
 గూలి కేతనంబులు వ్రాలి కింకిణులు రాలి రధికులు సోలి రథ్యంబులు
 వ్రేలి రయంబులు మాలి రణాంగణంబునం దూలి హతాంగంబు
 లైనశతాంగంబులును బదంబులు రదంబులును పాణులు కృపా
 ణులును నురంబులు శిరంబులును వర్తంబులు చర్తంబులును
 వెన్నులు చన్నులును పక్కలు డొక్కలును వీనులు జానులును
 నేత్రంబులు గాత్రంబులును పాలంబులు కపోలంబులును తొడలు
 మెడలును వేళ్ళు నోళ్ళును గడికండలు పడకండలు నెత్తురులు
 గ్రక్కుచుఁ బొడిచినపోటుగంటివెంబడి వేధు రెక్కీ నటికి యరివీరుల

శిరంబులు ద్రోక్తిక్తిక్తిరిసినవైరిభటశరీరంబులు తలగడలుగానాడు
 గణించి మీసంబులమీఁద చే వైచికోని గతప్రాణులై పడినవీరభటు
 లు గలిగి సంగరాంగణంబు ఘోరం బయ్యె నప్పుడు కేశంబులు శైవా
 లంబులును మొగంబులు పద్మంబులును భుజంబులు మీనంబులును
 శిరఃకపాలంబులు గవ్వలును ద్వీపంబులు ద్వీపంబులును చూర్ణితా
 భరణరత్న రాసు లిసుకలును కంఠంబులు శంఖంబులును మేదో
 మాంసమస్తీష్కంబులు పంకంబులునుం గలిగి సురాసురశరీరపట్టం
 బులు దెట్టలం ద్రోయుచు వేలకొలండు లగునెత్తురుబేరులు ప్రవ
 హింప నందు భూతబేతాళడాకినీశాకినీయాకినీలాకినీపిశాచకూశ్మాండ
 రాక్షసాదిగణంబు లుద్దులుద్దులుగా నోలలాడుచుం బ్రమోదంబునం
 దేలుచు నరంబులం బెనచి కరంబులం గట్టినశిరంబు లనునందెలును
 గజతుండఖండంబు లనుచిమ్మనగ్రోవులం బట్టి నెత్తురునీరు చిమ్ములా
 దుచు మునింగి యొండొరులం బట్టుచు నిట్టలంబుగా జలక్రీడలాడి
 క్రొవ్వుపాద లనుతెలిచల్వలం గట్టి నల్ల లనుతిలకంబులు దీర్చి
 సన్నపురంబు లనుసరంబులు వైచి నేత్రకమలమాలికాజాలంబులు
 ధరియించి మెదడుగంధంబు లలంది గుండెతండంబులు మ్రెక్కి క్రొత్త
 రక్తంబులు గ్రోలి చొక్కి సోలుచుఁ గరతాళగతుల నాడఁ దొడంగి
 రప్పు డయ్యిరువాగునం గడిందివీరు లనుబేహారు రథంబులు నను
 నోడల నెక్కి సంగరం బనుసముద్రంబుఁ జొచ్చి తమతమప్రాణంబు
 లనుధనంబు లిచ్చినిచ్చలం బయినకీర్తు లనుముత్యంబులు గొని రాసు
 లుపోసి రయ్యవసరంబున దుర్వారగర్వంబులు పర్వ గీర్వాణులు
 ద్రోసి నడిచినం బూర్వగీర్వాణులు నెగ్గబారిన వృషపర్వుం డదల్చి
 తెరలినబలంబుల మరలం బురికొల్పి తక్కినదండనాథులం దానును
 రథనేమీక్రేంకార భేరిభాంకార శింజినీటంకార వీరభటహుంకారం
 బులక వియత్తలంబు నొంది యెదిర్చుటయు నిలింపులు గుంపులుగూ
 డి తెంపునం దారసిల్లినసిం ద్రుండును వృషపర్వుండును నగ్నియు వివ్ర
 జిత్తియు దండధరుండును దానురకుండును మయుండును నైర్మతియు
 పరుణుండును శంబరుండును వాయువు శతమాయుండును కుబేరుం
 డును విరోచనుండును దుర్భదుండును నీశానుండును హయగ్రీవ

ముష్టాతై యనుచుఁ జూపలు

ముష్టాఱుం బొగడి రొక్కమొగి నవ్వేళన్.

29

క. వాలమ్మన నింద్రుఁడు కర

వాలమ్మన నుగ్గు సేసి వానిహాయంబున్

ఫాలమ్మ నొప్పి సేసిన

వాలమ్మనఁ బఱచె నది మహావేగమునన్.

30

ఉ. అందుక యుగ్రతుండమున నందుక నబ్ధిఁ బరిభ్రమించు న

మ్మందరశైలమో యన నమందర మ౯దివిజేంద్రుదంతి వీ

కం దగఁ దొట్టి నిల్చుతురగం బురగం బురగారి బట్టుచా

యం దగఁ బట్టెఁ గంద మన నందలు నం దరుదంది చూడఁగన్. 31

ఆ. హాయము నిడచి యసుర రయమున లంఘింప

నమరగజము వాని నమరఁగ జము

చెంత కనిచె నంత నంతకాకృతి నతం

డరద మెక్కి నీలశరదలీల.

32

క. కనుపట్టి శరపరంపర

లనిమిషపతిమీఁదఁ గురియ నతఁడును రింఖ

త్కనకమణిపుంఖశరముల

నినిచెను దినకరుఁడు కిరణనికరమువోలెన్.

33

చ. అనలుఁడు విప్రజిత్తియు రయంబున మార్కొని పోరువేళ న

య్యనలుఁడు సప్తసాయకము లాతనిపై నిగిడింపఁ దోడనే

తునిమి యతండు తత్తనువు తొమ్మిదియమ్ముల నాట నాతఁ డా

తనివిలు ద్రుంచి నొంచిన నతండును వేటొకవింట మార్కొనెన్. 34

సీ. తారకయములు విస్తారకనచ్ఛాప,

నైపుణిఁ బోరి రందలును బొగడ

మయనైర్పతులు వహ్నిమయనైకశరముల,

నొక్క రొక్కరిఁ గప్పి దక్కు మీఱ

శంబరాబ్ధీశులు శంబరాజదాబ్ధిణ,

శతము లేసిరి పరస్పరతనువుల

హేతిసమీరణుల్ హేతిఘట్టనలచే,

మిణుఁగురు లెగయంగ రణముఁ జేసి

ముష్టాతై యనుచుఁ జూపలు

ముష్టాఱుం బొగడి రొక్కమొగి నవ్వేళన్.

29

క. వాలమ్మన నింద్రుఁడు కర

వాలమ్మన నుగ్గు సేసి వానిహాయంబున్

ఫాలమ్మ నొవ్వ సేసిన

వాలమ్మనఁ బఱచె నది మహావేగమునన్.

30

ఉ. అందుక యుగ్రతుండమున నందుక నబ్ధిఁ బరిభ్రమించు న

మ్మందరశైలమో యన నమందర మ౯దివిజేంద్రుదంతి వీ

కం దగఁ దొట్టి నిల్చుతురగం బురగం బురగారి బట్టుచా

యం దగఁ బట్టెఁ గంద మన నందలు నం దరుదంది చూడఁగన్. 31

ఆ. హాయము నిడచి యసుర రయమున లంఘింప

నమరగజము వాని నమరఁగ జము

చెంత కనిచె నంత నంతకాకృతి నతం

డరద మెక్కి నీలశరదలీల.

32

క. కనుపట్టి శరపరంపర

లనిమిషపతిమీఁదఁ గురియ నతఁడును రింఖ

త్కనకమణిపుంఖశరముల

నినిచెను దినకరుఁడు కిరణనికరమువోలెన్.

33

చ. అనలుఁడు విప్రజిత్తియు రయంబున మార్కొని పోరువేళ న

య్యనలుఁడు సప్తసాయకము లాతనిపై నిగిడింపఁ దోడనే

తునిమి యతండు తత్తనువు తొమ్మిదియమ్ముల నాట నాతఁ డా

తనివిలు ద్రుంచి నొంచిన నతండును వేటొకవింట మార్కొనెన్. 34

సీ. తారకయములు విస్తారకనచ్ఛాప,

నైపుణిఁ బోరి రందలును బొగడ

మయనైర్పతులు వహ్నిమయనైకశరముల,

నొక్క రొక్కరిఁ గప్పి దక్కు మీఱ

శంబరాబ్ధీశులు శంబరాజదాబ్దణ,

శతము లేసిరి పరస్పరతనువుల

హేతిసమీరణుల్ హేతిఘట్టనలచే,

మిణుఁగురు లెగయంగ రణముఁ జేసి

గీ. రలవిరోచనుఁ డర్థేశు నలవి లేని
 భల్లముల నేయ నాతఁడు విల్లు దునిమె
 దుర్మదుం డిందుమాళితో దుర్మదమునఁ
 బోరఁ గేసరితోఁ గరి పోరినట్లు. 85

క. తక్కుఁ గలదనుజవీరులు
 తక్కటిగీర్వాణపరులు దలపడి వైరం
 బెక్కఁగ నెక్కటి పోరిరి
 యుక్కున బ్రహ్మాండభాండ ముఱ్ఱటూఁగన్. 86

క. సక్రౌర్యత నావేళన్
 శుక్రుఁడు సురగురునిఁ జూచి సోల్లుంతనముల్
 పక్రోక్తి నాడ నాతఁడు
 శక్రు దేసం జూచెఁ జూడ శతమఖుఁ డనియెన్. 87

క. నేడే కడంగి శుక్రుఁడు
 చూడఁగ జగ మెల్ల దనుజశూన్య మొనర్తున్
 జూడుఁడు వేడుక యెఱుఁగక
 లాడితి నని యతనిచిత్త మదరఁగ ననుచున్. 88

లయగ్రాహి.

బంగరు బెడంగు బలుసింగిణి వడిం గరము,
 నం గొని కడంగి ధర నింగియుఁ గలంగన్
 ఖంగు ఖణి ఖంగు రనుచుం గుణ మెసంగి మొఱ,
 యంగఁ బ్రజలం గినిసి మ్రింగుజముభంగిన్
 బొంగి సమరాంగణమునం గజతురంగమశ,
 తాంగసుభటాంగము లిలం గలిసి బ్రుంగన్
 సింగము కరంగసమితిం గసిమసంగెడుతె,
 అంగున నభంగజయ సంగతిఁ జెలంగన్. 89

ఉ. తోడనె కూడి దిక్పతులు దుస్సహసూర్యకరంబులో యనన్
 వేడిమి మీఱుబాణముల వేలకొలందిగ దైత్యవీరులన్
 పోడి మడంప వారలును బోరన పో గొనరింపఁ జాలకే
 వ్రీడ దొఱంగి పాటి రటు వేలుపుమూఁకలు వెంట నంటఁగన్. 90

- క. మాయాదీవ్యంతులు శత
 మాయాదినిశాటవరులు మఱి చలమునకా
 మాయారణమున దివిజుల
 మాయేగ జేయుటకు నైకమత్యము మెఱయన్. 41
- సీ. నగము లై కూరపన్నగము లై హాలహాల,
 గరము లై ప్రళయసాగరము లగుచు
 ధరము లై కాలాంబుధరము లై యసిపత్త్ర,
 వనము లై ఝంఝాపవనము లగుచు
 ఖరము లై ద్విరదశేఖరము లై పటుపాద,
 రసము లై కఱకునారసము లగుచు
 జలము లై రక్తపింజరము లై దుర్వార,
 తమము లై నైంధవోత్తమము లగుచు
- గీ. వెఱపుఁ బుట్టించి పోనీక వెంబడించి
 కహాకహార్భటి చాల దిక్తటుల నించి
 వేగ నానావిధాయుధవృష్టి ముంచి
 కదన మొనరించి రిట్టు లగ్గలిక మించి. 42
- ఉ. అత్తటి ధారుణీతలవియత్తలము ల్లన నొక్క టయ్యె ను
 న్నత్తసురారిబృందములమాయల వహ్నియమాదిదిక్పతు
 త్తత్తర మంది తత్ప్రతివిధానము సేయ నెఱుంగ రైన నా
 యత్తత నేమియుం దెలియ కయ్యమరేంద్రుఁడు నుండెదీనుఁ డై.
- ఉ. అంత జయంతుఁ డెంతయు రయంబున దేవహయంబు నెక్కి రే
 వంతునిరీతి చోదనలు వల్లనము ల్రవగా ల్పెలంగ నం
 తంతఁ గణంగి కుందనపుటందపుసింగిణి మ్రాయఁ జేసి కా
 లాంతకదండచండవివిధాస్త్రపరంపర లెందు నించుచున్. 44
- గీ. తనదుగాంధర్వమాయ నాదనుజవరుల
 మాయ మాయించి వృషపర్వు మయుని దక్కు
 నసురముఖ్యుల నెనమండ్ర వైంద్రముఖ్య
 దివ్యబాణాష్టకముల వధించె నపుడు. 45
- చ. దనుజులపాటుఁ జూచి మదిఁ దల్లడ మందుచు నుండుశుక్రనిం
 గని గురుఁ డంత సంతసము గాంచి జయంత! జయంత! యెంత ని

న్విసుతి యొనర్తు నే ననంగ వేడుక మీఱఁ బురందరుండు నం
దనుని గవుంగిలించుకొని తద్దయు దీవన లిచ్చె మెచ్చుచుకా. 46

వ. ఇవిభంబునం బురందరుం డమందానందంబున నందను నభినందనం
బొనర్చి బృందారక సేనాసందోహంబులుం దానును చందురునిపయిం
దాఁకుటయు నితండునుం దనసహాయులైనదై తేయులపాటును జయం
తునిపోటునుం జూచి మనంబునఁ దాపంబునుం గోపంబునుం గదుర
నెదుర సవరలజ్జావిషాదవేదనావిభావ్యం డైనకావ్యునిం జూచి మీ
యీక్షణంబున కీక్షణంబున నారణంబుచే పారణం బొనర్చెన నిమి
పంబున ననిమిషు లెట్లయ్యెదరో కనుంగొనుఁ డని ప్రార్థించి శుక్రుని
రథం బెక్కించుకొని శంఖకర్ణనామకుం డైననిజసారథిం జూచి నీరథి
తెరల తెఱఁ గంటిన తెరగంటిబలంబులం గనుంగొంటివేగాడ్చుకంటెను
మనంబుకంటెను మనరథంబును రయంబుగాఁ బఱపింపుము మాతలి
సిగ్గుఁ బఱపింపుము నీసూతచాతుర్యంబు నెరపింపుము మాత మని
యగ్గించుటయు నతండునునిజమనోరథంబున కనుగుణంబుగా రథంబు
నడిపించుటయు వజ్రమణిగణప్రభావిభాసితంబును వై డూర్యమయ
హరిణధ్వజాభిరామంబు నగునమ్మహాస్యందనంబు సంబరమణిబింబం
బునకుఁ బ్రతిబింబం బై వెలుంగునప్పు డసురపట్టంబులపయిం గిట్టి
మేరుశరాసనంబు మోపెట్టుగట్టురాయల్లునివిధంబుననయ్యామి నీవల్ల
భుండు గాండీవంబు మోపెట్టి గుణస్వనంబు గావించుటయు నమ్మహా
స్యనంబు బ్రహ్మాండంబు నిండి యాఖండలాదిదిక్పతులం బెండుపఱచె
నయ్యవసరంబున ననేకకోటిమార్తాండ మండలప్ర భాడంబరవిడంబనం
బై నయా రాజుదివ్య తేజంబు సురాసురులకు దుర్నిరీక్ష్యం బైయుండె
ననంతరంబ పద్మగర్భుండు పలుకు చిలుకలకొలికితోడంగూడ భండ
నంబు చూడ కోడెరాయంచ నెక్కి వేదంబులు నధ్యాత్మవాదంబులు
యోగంబులు నఖిలయాగంబులు కాలాదిపదార్థంబులును మూర్తీభ
వించి తన్నుంగొల్వ నరుదెంచి కశ్యపాత్రివసిష్ఠవిశ్వామిత్ర భరద్వాజ
ప్రముఖు లైనమహామునులం గనుంగొని బహువిధయుద్ధంబులం
భేరు వడసి సడిసన్న వార లింద్రాదిదిక్పాలకులు వీరలతోఁ జిక్క

లరా జెక్కటి నెక్కరణిం బెనుగునో చూడవలయు నని పలుకుచు
దేవతలకు నదృశ్యుండై యుండె నాసమయంబున. 47

క. శుక్రుని మృతసంజీవని

నక్రము లగుదనుజముఖ్యు లని బ్రతుకక మున్
విక్రమమున శశి నొక్కరు

శక్రుడు మెచ్చంగ గెల్వఁ జను మన కనుచున్. 48

ఉ. ఒక్కట దిక్పతు ల్విబుధయోధులతో శశిఁ జుట్టి ముట్టి పే

రుక్కునఁ జక్రము ల్పురియ లుగ్రగదాపరిఘ్రిశూలము

లైక్కుశిలీముఖంబులను భీమగతి న్నెయి నించి ముంచి నల్

దిక్కులః గ్రమ్మి దొమ్మిగ ధృతిన్ సమరం బొనరించి రుద్ధతిన్. 49

ఉ. అంత నితాంతకోపమున నత్రితనూభవుఁ డాత్మ భారతీ

కాంతుఁ దలంచి మ్రొక్కి రణకౌతుక ముల్లసీలన్ గణంగి య

త్యంతవిచిత్రలీల నొకయాయుధమున్ దనవై రథంబువై

నంతపయి స్థురంగనివహంబుపయిం బడసీక త్రుంచుచున్. 50

సీ. వెండియుఁ గడఁగి చంద్రుండు గాండీవకో,

దండంబు కుండలితప్రశస్తి

నుండఁగా దిగిచి ప్రచండకొండంబు లొం,

దొండ దిజ్జిండలి నిండ నేసి

తండతండముగ వేదండంబులను రథ,

కాండంబు లశ్వప్రకాండములను

గండు మీఱుభటాలి ఖండఖండంబు లై,

వండఁ దరిగినట్లు భండనమున

గీ. మెండుకొనఁ జేసి కండలకొండ లెసఁగఁ

గుండలను గ్రుమ్మరించినదండిరక్త

కాండములు గురియించి బ్రహ్మాండ మడర

దండిగా నారై నిర్జరు ల్బెండుపడఁగ. 51

క. ప్రదర మొకటి శశి యేసిన

పది నూత్రై వేయు లక్ష పదిలక్షలు న

ర్భురము ననంతంబును నై

యదె ముప్పదిమూఁడుకోట్లయమరుల ముంచెన్. 52

గీ. ఘంట నాడించినవితాన గండు తేటి
మొఱయుచందాన జలధర ముఱుమురీతి
యుఱిమి గీచినభాతి నై యుత్పలాత్తు
నారి రణమున మ్రోసె నాదార కవుడు.

53

సీ. అనువు లాసింపనివసువుల నెనమండ్ర,
నసదృశాంబకములపస యణంచి
యద్రుగలతి మీఱురుద్రుల బాణస,
ముద్రమగ్నులఁ జేసి రౌద్ర ముడిపి
తద్ద రాజిల్లుపన్నిద్ద రాదిత్యుల,
వద్దఁ జేరక మున్నె సద్దు మాన్పి
కత్తులు పూని యున్నత్తులై వచ్చుమ,
రుత్తుల సముదగ్రవృత్తిఁ బాపి

గీ. మఱియు గంధర్వకిన్న రగరుడసిద్ధ
సాధ్యచారణయక్షభుజంగవతులు
చండగాండీవముక్తాస్త్రసమితి ముంచి
లీలఁ బఱపెను బంచబంగాళముగను.

54

ఉ. ఏచి జయంతుఁ డయ్యెడ నహీనశరంబులఁ జంద్రు నొంచినన్
బూచినమోదుగం దలఁపఁ బోలి యతం డలుకన్ శచీసుతుం
జూచి తృణీకరించి నగుచున్ వడి చన్ద్రుఱయందు నుగ్రనా
రాచము నాటి వ్రాల్చెను ధరాస్థలి శుక్రుఁడు మెచ్చి యార్వఁగన్.

ఉ. అంత జయంతుసాటు హృదయం బెరియింప నిలింపభర్త చౌ
దంతిని డిగ్గి కాంచనరథం బధిరోహణ చేసి రోషదు
ర్దాంతత మాతలిం గని సుధాకరువై మనతేరుఁ బోవని
ష్టింతట చంద్రుఁ డయ్యెడిని నింద్రుఁడు నయ్యెడి నిజ్జగంబులన్.

56

క. అని పల్క ననిమిషేంద్రుని
మనమువలెన్ రయము మొఱయ మాతలి రథమున్
జనఁ జేయఁ జంద్రుసారథి
యును రథ మభిముఖము చేసె నురువడి మీఱన్.

57

ఉ. ఇద్దలు నప్రమేయబలు లిద్దలు నేర్పరు లస్త్రవిద్యచే
నిద్దలు నుగ్రసాహసికు లిద్దలు నక్షయబాణశోభితు

- ల్పద్ధలు మీఱఁ దారసిలి పద్ధభవాండము శింజిసీధ్వనికా
 బ్రద్ధలు వాఱఁ బోరి రటు పాకపిదారియు కోకవైరియున్. 58
- ఉ. అక్షులు వేయిటం గినుక నగ్ని కణంబులు రాలఁగా సహ
 స్రాక్షుఁడు మండలీకృతశరాసనుఁ డై రథరశ్మి కేతుచ
 క్రాక్షతురంగసారథిసమన్విత మాగతి సారసారివై
 లక్షశరంబు లేసెను విలక్షిత భార్గవుఁ డాత్మఁ గుండఁగన్. 59
- ఉ. చందురుఁడు న్బురందరనిశాతశరాహతిఁ గంది నివ్వెఱం
 జెందఁగ నింద్రుఁ డిట్లను శశీ! వినరా వినరానిపాతకం
 బందినవాని కార్తి యరుదా గురుదారకృతాపరాధమే
 ధం దిగఁ ద్రోచి చేసితి వృధా విబుధావళితో విరోధమున్. 60
- క. కావరమునఁ గానవు నీ
 కా వర మజుఁ డిచ్చె ననుచు నది చెల్లెను నీ
 కీవరకును విడువు మిఁకకా
 నీవరదర్పము నణంగ నేఁడు మృగాంకా! 61
- క. ఆమాటల మన మెరియం
 గా మదనుని మేనమామ గడ్డింపుచు ను
 త్రామా! నీమాహాత్మ్యము
 నీమహిజను లెఱుఁగొక్కో యే నెఱుఁగొక్కో! 62
- నీ కోడి వై మదనుని కోడి వైకృతి నహ,
 ల్యాజారతను గాంచినట్టిదూరు
 గురు వైనయట్టియీ గురు వైచి విశ్వరూ,
 పుని గురు చేసి ద్రుంచినయఘంబు
 యంబ యా దితికి న్యాయం బెఱుంగక గర్భ,
 ఘాతం బొనర్చినపాతకంబు
 యజ్ఞహాయం బన యజ్ఞత మ్రుచ్చిలి,
 సగరుఁ గీడ్పఱిచినతగనివితము
- గీ. మఱచితో పరుఁ దెగఁడెదు మదముకతన
 సిగ్గుపడలేవు నీమేను చిన్నె లన్ని
 పరుసములు పల్కి నను గెల్వఁదరమె నీకు
 విడువుమీ నోరి యొ వ్వోరి! వృత్తవైరి! 63

చ. అని యనివార్యరోషమున నగ్ని శిఖాసఖ మకాశిలీముఖం
 భాసరఁగ వింటఁ బూన్చి భయదోర్జనగర్జన నిర్జ్ఞాధిపున్
 జనుమఱ నాట నేయుటయుఁ జాపము కోపము వైచి తేరివై
 ఘనతరర క్తపూరములు గ్రక్కుచు స్రుక్కుచు వ్రాలెఁ గ్రక్కునన్.

క. ఆహరిహాయుపాటునకున్
 హాహికారంబు లెసఁగ నబ్జారిపయిన్
 స్వాహాధిపాదిదిక్పతు
 లాహవమునఁ గ్రమ్మి గురిసి రమ్ములవానల్.

65

గీ. వారి నందఱి మీఱి యవ్వారిజారి
 వారిధర మభ్రవీధి నవ్వారి గాఁగ
 వారిధారలు నిగిడించుదారి భూరి
 భూరిపుంఖాస్త్రముల నించెఁ జేరిచేరి.

66

ఉ. ఆయెడ మూర్ఛ దేరి విబుధాధిపుఁ డాగ్రహదుర్నిరీక్యుఁ డై
 కో యని యార్చి పేర్చి శతకోటి కరంబునఁ బూని పూన్కి నేఁ
 డాయజుఁ డిచ్చినట్టివర మైనను నాపని యైన నిల్చుఁ గా
 కీయుడుభ ర్తశౌర్యము సహింతు నె నే నని యేయ నెంచఁగన్.

67

గీ. శుక్రశమనాదిదిక్పతు ల్బక్రుఁ గూడి
 శక్తిదండకృపాణపాశములు నీటె
 గదయు శూలముఁ గొని నిశాకరునిఁ గిట్టి
 దిట్ట లై బెట్టుగా నరికట్టుకొనఁగ.

68

మ. ధరణీచక్రము దిద్దిరం దిరిగె దిగ్దంతు ల్పలించెన్ దివా
 కరబింబంబు విహీనతేజ మగుచున్ గన్పించె ఘూర్ణిల్లె సా
 గరముల్ సప్తకులాచలంబు లదరెం గంపించె నానాచరా
 చరసందోహము లఘ్న పద్మభవుఁడున్ సంక్షోభితస్వాంతుఁ డై.

69

ఉ. జంభవిరోధిముఖ్యు లతిసాహసవృత్తి నిజాయుధంబు లు
 జ్ఞాంభితలీల నిట్లు గొని చేరఁగఁ జంద్రుఁడు శుక్రుఁ జూచి సం
 రంభము మీఱ మద్భుజపరాక్రమచాతురి చూడు మంచు సం
 స్తంభననామకాస్త్ర మురుచాపమునన్ దెగదీసి యేసినన్.

70

ఉ. ఎత్తినయాయుధంబు లవి యెత్తినకై వడి నుండ దేహముల్
 మత్తిలిసట్లు దిక్పతులు మ్రాన్పడి యెద్దియుఁ జేయఁజాలకన్

జిత్తరుబొమ్మలో యన విచేష్టత నొందినయ త్తఱిం జయో

ద్వృత్తిని జంద్రుఁ డార్చెను విదిక్కులు దిక్కులు పిక్కటిల్లఁగన్. 71

సీ. అంకురత్పులకజాలాంకితగాత్రుఁ డై,

భూషించె నలుమొగంబులను బ్రహ్మ

గెలిచెఁ జంద్రుఁ డటంచు జలధరగంభీర,

గరిమ భూషించెను గగనవాణి

హర్షసంభ్రమసంభృతాత్తుఁ డై చంద్రుని,

పేర్చి కౌఁగిటఁ జేర్చె భృగుసుతుండు

శంఖభేరిముఖస్వనములు విలసిల్ల,

వనజారి నుతియించె దనుజబలము

గీ. కుంచ సారించుకొనుచు నికుంచనాది

చిత్రగతులను జేతుల చెలఁగనాడె

సమరహంవీరుఁడే జీవు చంద్రుఁడే య

టంచు నారదమాని ప్రియంబు పూని.

72

చ. అనిమిషరాజి యీగతి మహాజిఁ బరాజితవృత్తి నొందుటన్

గని గురుఁ డాత్తలోన భయకంపము లుప్పతిలంగ గ్రక్కునన్

దినకరుఁ జేరఁగా నరిగి దీనతఁ దద్విధ మెల్లఁ దెల్పి మ

మ్మును గృపఁ గావవే యనుడు మ్రొక్కి యినుం డతిభక్తి నిట్లనున్.

క. వెఱ పేటికి నేఁ గలుగఁగ

గురుఁ డగునీయాజ్ఞఁ బూని కువలయమిత్రున్

శరముల నైనను భీకర

కరములచే నైనఁ ద్రుంతుఁ గర మరుదారన్.

74

సీ. అని పల్కి జోడులేనట్టిబండిని మీఱు,

తనతే రనూరుఁ డుద్ధతినిఁ దోల

సీతాంశువైఁ దాఁకి శితసాయకము లేయ,

నాయమ్ము లతనియాయమ్ము లంటి

గాయమ్ము లొనరింపఁగా వెండియు నినుండు,

వాఁడిమయూఖము లే్వేడి మెఱయఁ

బఱపి యుద్ధతిఁ జరాచరజంతువుల నెల్లఁ,

బేలగింజలరీతి వెట్లఁ జేయ

గీ. నలుక హిమరశ్మి నిజకిరణాలి నించి
 యామహతాప మణఁగింప నప్పు డుష్ణ
 శీతసంయోగమున వ్యతీపాతసంజ్ఞ
 పొడమె నొక్కెడ ముజ్జగంబులు వడంక. 75

క. ఈగతి గవిసిన నాతని
 వేగమె యోగముల కెల్ల విభుండవు గమ్మా
 బాగుగ నంచు విరించి ని
 యోగించె జగత్త్రయిహితో చితమతి యె. 76

శా. ఈలీలక హిమధాముఁ డర్కుఁడును దా రెంతే వడిం బోరఁగా
 నాలోనం గురుఁ డాత్త నారసి జగత్ప్రాణు న్నిరీక్షించి వే
 కైలాసంబున కేఁగి నీవు శశిమార్ఖ్యం బంతయుం దెల్పి యా
 నీలగ్రీవుని దోడితె మ్మతఁడు వీనిం గెల్పుఁ గయ్యంబునన్. 77

క. నా విని పవనుం డట్లన
 గావించెద ననుచు మ్రొక్కి ఘనతరరం హే
 ధావిత సకలకులాద్రి
 త్త్వావనికాభాగుఁ డగుచు చనిచని యెదుటన్. 78

సీ. గర్వధూర్వహాప జ్ఞీకంధరబాహుకే,
 యూరముద్రాంక మై మీఱుదాని
 కలధౌతమయశృంగకాంతుల నేవేళ,
 వెన్నెలల్ గాయుచు నున్నదాని
 దంతావళాననదంతఘట్టనలచే,
 వింతసంతన గాంచి వెలయుదాని
 తతమ హేమాన్న తలీల త్రైలోక్యలక్ష్మీకి,
 నిలువుటద్దమురీతిఁ జెలఁగుదాని

గీ. దుద్రకన్యామణిగీతవిద్రుతాశ్చ
 సంతతామ్రేడితాంబునిర్ఘ్న రసమూహ
 రమ్యముక్తాకలాపవిరాజితోప.
 కంత మగుదాని శౌప్యనగంబుఁ గనియె. 79

మహాస్రగధ.
 కని యీశుక వామహమాంగకరుచివిలసత్కంధ రాకాంతిమూర్వా

ఘనతర్షోత్కర్ష రింఖత్కరసదనమృగ గ్రాసవిత్త్రాసలోల
 త్తనుభూ మాభోగిభోగాతతమణికరణోదారవై భాతికశ్రీ
 జసితోల్లాసానురంజత్సకలమునిదృగబ్జప్రకాశున్ గిరిశున్. 80

గీ. కాంచి భృంగి నివేదితాగమనుః డగుచు
 ననిలుఁడు తదాజ్ఞ నేఁగి సాష్టాంగ మెఱఁగి
 చేరి యందంద వినుతించి నీరజారి
 యనుచితాచార మెఱిఁగించి యభవుతోడ. 81

క. అమరుల కతనికిఁ గలిగిన
 సమయము వివరించి దేవ ! చనుదెంచి సురో
 త్తములంబ్రోవుము దయ లో
 కములకుఁ గర్త వగు నీవు గావఁగ వలదే. 82

చ. అన విని యింత దుర్జనుఁడె హా హరిణాంకుఁడు వీని దక్షునిం
 దునిమెడునాఁడు పాదమునఁ ద్రోచితిఁ గాని వధింప నైతి నేఁ
 డనిమొనలోన వానిఁ దెగటాఁచెదఁ దీర్చెద మీకు బన్నముల్
 నను శరణంబుఁ జొచ్చినజనంబు మనంబున నొవ్వఁ జూతునే. 83

మ. అని రోషాగ్ని కణంబు లుప్పతిలఁగా నా దేవదేవుండు ది
 గ్గనఁ దా లేచి మృదూక్తి సంతిపురికిం గాత్యాయనీకాంతఁ బం
 చి నగోదగ్రకకుత్స్థముజ్జ్వలరుచిం జెన్నొంది మి న్నందునం
 దిని వేగంబున నెక్కి తూర్యరవము ల్లిక్ష్మక్రము ల్నిండఁగాన్. 84

క. ఆనిటలాక్షుఁడు శూలము
 భానేకమహాయుధంబు లరిభయదము లై
 కానఁబడ నవుడు ప్రమథగ
 ణానీకినితోడ నడిచె నబ్బునిమీఁదన్. 85

ఉ. అంబరవీధి భూతనివహంబులతోఁ జనుదెంచి మించి యా
 శంబరవై రివై రి రభసంబున నంబుజబాంధవుండు న
 య్యంబుజవై రియుం బెనఁగ నడ్డము సొచ్చి యదల్చి వజ్రతీ
 ళ్లొంబఁకొటి నాట హరిణాంకునిపై గురుఁ డుబ్బి యాన్వఁగన్. 86

మ ప్రమథుల్ ఘోరతరాట్టహాసములచే బ్రహ్మాండ మూటాడ శూ
 లముసుంతీశరశ క్తికుంతకరవాలప్రాసచక్రాదిశ

స్త్రమయాసారము నింపఁ జంద్రుఁడు వడిన్ సర్వాస్త్రసంహారకా
స్త్రము చేత నివివిధాయుధోత్కరము చూర్ణం బై చనం జేయుచున్.

క. వారలఁ దలుమఁగ గజముఖ

భైరవశ క్తిధరవీరభద్రులు చంద్రున్

బారావారచతుష్కము

మేరువు చుట్టుకొనురితి మెఱయం బొందున్.

88

గీ. నాత్మికై పోరునానలినారి నారి

వింట సారించి యుద్ధతి మీఱ వారి

కందఱకు నన్నిరూపు లై యని యొనర్చె

చాపవిద్యావిలాసంబు జగము పొగడ.

89

ఉ. లావున నార్చుచున్ గలుఁగులాయపు తేజివజీరుఁ డంకుశం

బావనజారివైఁ బఱప నాతఁడు దాననె యయ్యిభాసనున్

జేవడిఁ గుంభమధ్యమున జీరిన మా క్తికపాళి రాలెఁ దా

రావనితామణీకుచభరంబున కౌ నని చంద్రుఁ డెన్నఁగన్.

90

లయగ్రాహి.

దారుణజగత్ప్రళయవారిదచయస్తనిత,

భైరవధమంధమఘనారవమహాధ

క్కారవుఁడు బైరవుఁడు మీఱి బహుభూతపరి,

వారములు నల్లెపల వేరములు వారన్

ఘోర మగుశూల మొగి నారజనివల్లభుని,

వై గవళి వైవ నతఁ జౌర యనుచుం దు

గ్వారగురుదివ్యశరవాలములఁ జూర్ణముగ,

ధారుణిఁ బడం గెడవెఁ జేరువన దానిన్.

91

ఉ. ఆసమయంబునం గుహుఁ డహంకృతితోఁ దనచేతిక త్తిచే

నేసి నభంబు ఘూర్ణిలఁగ నిత్తిగమోముల నార్వ నబ్జుఁ డ

బ్జాసనన త్తశ క్తిని రయంబున వైవ మపౌళాల్కలో యనం

గా సరిఁ బోరి యయ్యుభయశక్తు లశక్తులరీతిఁ గ్రమ్మఱన్.

92

ప్రగ్ధర. శౌద్రావేశంబు మీఱం బ్రబలభుజబలప్రాధిమన్ వీరభద్రుం

డద్రు ల్లంపింప లోకం బవియఁగఁ బ్రళయాభ్రార్భటిం బట్టనం బ

త్యుద్రేకస్ఫూర్తిచే నయ్యుడువతిపయి బెట్టునాన్ని వే వైచె వైవణ్
గద్రాపుత్రాభ కాండోత్కరమున శశి శీఘ్రస్థితిం ద్రుంచె దానిన్. 93

క. తనయులు ప్రసుధులు నీగతి

యనిఁ జంద్రునిచేత నొచ్చు టభవుం డచ్చోఁ

గనుఁగొని ఘనసారద్యుతి

ఘనసారవృషంబు నతనిఁ గదియం దోలెన్.

94

క. వచ్చునిటలాతుఁ గనుఁగొని

చిచ్చుఱపిడుగులను బోనిశితవిశిఖంబు

ల్పిచ్చులవిడిఁ గురియిందుచు

నచ్చెందొవవిందు నిలువ నభవుఁడు నగుదున్.

95

గీ. ఆత్రినందన! నీదె గార్హస్థ్య మెన్న

గురువునకు బొమ్మవెట్టి చేకొంటి కీర్తి

యిట్టిసుతుఁ డొక్కరుఁడె చాలు నింటి కెల్ల

రాజ వీ వైనఁ గొద వేమి రాష్ట్రమునకు.

96

క. నినుఁ జేపట్టి వరం బిటు

లనువుగ నిచ్చినవిధాత ననవలెఁ గాక

న్నిను దూఱం బని గలదే

వినరా నీగర్వ మెల్ల విడిపింతు ననిన్.

97

క. నీమేనల్లుఁడు గావున

కాముఁడు నీకరణి దుండగము చేసి కదా

మామకఫాలాగ్ని శిఖా

స్తోమాహుతి యయ్యె వానిత్రోవయె నీకున్.

98

ఉ నా విని చంద్రుఁ డిట్లనియె నవ్వుచు మీ రిటు లాడ ను త్తరం

బీవలె మీవలెం దిరుగ నేరికి నాను జితేంద్రియస్థితిన్

భావజు గెల్చినాఁడ నని పల్కితి వంతటివాఁడ వయ్యుమా

దేవికిఁ దక్కి మోహమున దేహములో సగ మియ్యఁ జూతురే. 99

గీ. అవని మర్యాద దప్పనియతనిపత్ని

యనక మఱి మోహ మెసఁగంగ నభ్రగంగ

వెడలనీక మహాజటావిపినమునను

మాట లేదొ ధరిత్రి నీమాట లేదొ.

100

- క. దారువనమానికాంతా
 జారుడ వగునీకు నొరులచక్కటు లేలా
 మారాడక యని బోరుము
 పొరుష మొకకొంత యైన బనుపడి యున్నన్. 101
- క. అని పలికి గాండివము చే
 కొని భువనత్రయము నతలకుతలముగా శిం
 జిని మ్రోయఁజేసి స్థాణుకొ
 నిను శరపరశువుల నోర్తు నిలునిలు మనుచున్. 102
- సీ. ఆగ్నేయశర మేయ నది యగ్నిలోచను,
 ఫాలాగ్నిలో నైక్యభావ మొందె
 యహిసాయకం బేయ నది నాగభూషణు,
 భూషణంబులతోడఁ బొందొనర్చె
 నంబుదాంబక మేయ నది జాహ్నువీధరు,
 తలయేటి కభివృద్ధి గలుగఁ జేసె
 నద్రిబాణం బేయ నది గిరిజేకుఁ డా,
 వంకకు పుట్టినిల్వరుసఁ జేసె
- గీ. విధుఁడు గ్రక్కున పైశాచవిశిఖ మేయ
 నదియు భూతేశుభూతాళి ననుసరించె
 మఱియు శశి వైచునిఖిలాస్త్రమండలంబు
 నఖిలమయుఁ డైనశంకరునందు డిందె. 103
- చ. అజగవకార్తుకంబుఁ గొని యంతఁ బురాంతకుఁ డుగ్రమార్గణ
 వ్రజము లపారసంఖ్యలుగ వారిరుహరిశరీరయష్టి న
 క్తజముగ నేయ నాతఁ డధికవ్యధఁ జెంది సుధాంశుఁ డౌటచే
 నజనివరంబుచే నిలిచె నాజని బ్రాణముతోడ ధీరుఁ డై. 104
- ఉ. కంజవిరోధి యంత నలుకం జలియింపక చాపశింజినీ
 సంజనితారవంబున వెస న్జగము ల్బేగడం బురత్రయీ
 భంజనుగాత్ర మంతయుఁ బ్రభంజనతీవ్రశరాళి నించెఁ గి
 న్నం జలజారిఁ ద్రుంచెద నిఁకం జయ మందెద నంచు సుగ్రుఁడై. 105
- క. పశుపతి పాశుపతాస్త్రము
 శశి లక్ష్యముఁ జేసి వింట సంధించిన బ్ర

వ్యాశిరోనామక మగుది

వ్యశరము ధాతకును మ్రొక్కి యాశశి దొడఁగెన్.

106

శా. ఆదివ్యాస్త్రమహాస్మి కీలములచే నంభోనిధుల్ గ్రాగె బ

ల్బుదై హేమమహీధరంబు గఱఁగెన్ భూతౌఘముల్ మ్రోసెది

గ్యేదండంబులతో ధరిత్రి యొరిగెన్ వేధోండ మూటాడె మ

ర్యాద ట్టప్పెను తారకాగ్రహగణం బవ్వేళ భీతాత్తులై.

107

క. సప్తర్షి ముఖ్యు లతిసం

తప్తాత్తత నోర్వలేక ధాతం గని యీ

దీప్తాస్త్రవహ్ని ప్రళయము

ప్రాప్తం బైనట్లు దోచె భయ ముడువఁగదే.

108

గీ. ఎంత లే దని ఊణ ముపేక్షింతు వేని

మగుడ సృజియింపవలయు నీజగము నెల్ల

మాకుఁ గా వీరికయ్యంబు మాన్చి తార

నమరగురునకు నిప్పింప వయ్య ! నీవు.

109

చ. అన విని పల్కుకల్కిమగఁ డంత దయారసపూర మూరఁ బం

తున నునువైడితమ్మివిరితూఁడులఖాణపుఁదేజి నెక్కి స

న్తునిగణము ల్భజింప నలుమోముల నవ్వు జనింప వచ్చె న

వ్వనరుహవైరియున్ ద్రిపురవై రియుఁబోరుచు నుండుచోటికిన్ . 110

గీ. వచ్చి నిజవాహనము డిగ్గి వనజభవుఁడు

భవుఁడు దను జూడ వలగొని భక్తిమీఱ

మీర లీరీతిఁ జలమునఁ బోరఁ దగవె

తగవె మము కావ నని చాలఁ బొగడఁ దొడఁగె.

111

సీ. జయజయ శతకోటిశతకోటిసమశూల !,

జయ భానుభానులసజ్జటాల !

జయజయ సుగుణోపచయచయనారాధ్య !,

జయ నీలనీలభాస్వరశిరోధి !

జయజయ భవభవసాగరతారక !,

జయ తారతారకాసదృశవర్ణ !

జయజయ శివ! శివాస్పదవామతనుభాగ !,

జయ సర్గదక్షదక్షమఖివైరి !

గీ. జయ మహాదేవ ! దేవతాజయదభావ !
జయ దయాకర ! కరరాజజయతురంగ !
జయ జితాసుర ! విరచితసాధుసౌఖ్య !
జయ గిరిశ గిరిశవేళ్లప్రశస్త !.

112

క. ఉపనిషదుక్తిశతంబులు

ప్రపంచభర్త వగునిన్నె ప్రతిపాదించున్
జపహోమాధ్యయనవ్రత
తపములకు న్ఫలము నీవ ధార్మికభావా!.

113

చ. అని చతురాసనుండు చతురాస్యముల న్నుతియించి యిట్లనున్
కనకగిరింద్రచాప ! విను కయ్యములో నెదిరించి వీక్షచే
ననిమిషకోటి గెల్చుట మహాతిశయం బని యీశ ! యీశశాం
కునిఁ గరుణించి నీశరము కోపము నీ వ్రపసంహరింపవే.

114

గీ. అనువిరించిమృదూక్తుల నాదరించి
శంకరుండు పాశుపత మువసంహరించి
నిలుచునంత విధుండు వాణీనియంత
పంచినశరమ్ము డించె జాలించె దురము.

115

క. అజునకు నటుమును జితకా

యజునకు శశి మ్రొక్కి నిలువ నత్తటి యనురా
గజముదమున రా రమ్మనీ
గజముఖజనకుండు విధుని గౌఁగిటఁ జేర్చెన్.

116

గీ. శంకరుండును పంకజాసనుండు కరుణ
జంభరిపుముఖ్యసురభుజాస్తంభనముల
మాన్వ వారలు నాజగన్తాస్యలకును
మ్రొక్కి నుతియించి నిలిచిరి మ్రోల నవుడు.

117

మ. అరవిందాసనుఁ డప్పు డిట్లనియె చంద్రా ! యీచలం బేటికిన్
మరలం దార నొసంగుమీ గురునకున్ మాయాజ్ఞచే నీ వనన్
పరమేష్ఠిం గని పల్కు దేవ ! విను నాపంతంబు దిక్పాలకు
ల్కరము ల్గట్టక క్రమ్మటన్ విడువ నీకాంతం గురుం జేరఁగన్. 118

గీ. రాజ ! నీచేతఁ జేయింతు రాజనూయ
మప్పు డమరులు నీ కిత్తు రప్పనములు

నిప్పు డిత్తన్వి గురునకు నొప్పగింపు
మేను వంచినపని చేయు టెగ్గు గాదు.

119

చ. అని పరమేష్ఠి పల్కుటయు నట్లన కా కని చంద్రుఁ డయ్యెడన్
ఘనతరగర్భభార నఖకాంతివినిర్జితతారతారఁ దా
ననునయసూక్తులం దెలిపి యంపినతోడనె దివ్యతూర్యని
స్వనములు మ్రోసె మింట విరివానలు పర్వెను జంటజంటగన్. 120

సీ. ఉడుపతిసంగతి నెడపి తాఁ జనలేని,

వడువున నడలందు జడను దోచ

గుటుతుగా రేరాజు విరహః ర్తిచేబలె,

పాండిమ చెక్కుల మెండుకొనఁగ

మది నున్నవనజారి యెదకప్పు పైకి వె,

ల్పడె నాఁగఁ జన్తోన ల్పల్పు మీఱ

రిక్కరాయనిబాయ దొక్కట గల్గిన,

ట్లొక్కట మైకార్భ్య ముప్పతిల్ల

గీ. మనసు చంద్రునికడ నుంచి మ్రానుపడిన

తనువుతో గర్భగౌరవతాంత యగుచు

చిన్నవోయిన మోమున సిగ్గు దోచ

నాంగిరసుచెంతకును జేరె నపుడు తార.

121

చ. అమరులతోడ నప్పు డని రబ్జభవుండు భవుండు నగ్గురుం
బ్రమదము మీఱఁగాఁ బిలిచి మావచనంబునఁ దారఁ జెందు మీ
రమణి కశుద్ధి లే దమృతరశ్మిని బొందుటచేత దాన నీ
కొమ పరిశుద్ధిఁ గాంచెఁ గయికొమ్మనఁ గొమ్మ గురుండు చేకొనెన్.

అ. రాజరాజసఖుఁడు రాజీవభవుఁడును

చంద్రు నింద్రు సురలసదనములకుఁ

బంచి గిబ్బితేజినంచకంఖాణంబు

సెక్కి చనిరి విభవ మెసఁగ నపుడు.

122

క. మృతసంజీవని సంజీ

వితు లగునసురులును దాను విధుశివసమరో

ద్ధతి చెప్పికొనుచు శుక్రుఁడు

నతిహర్ష ము మీఱ నరిగె నంత యథేచ్ఛన్.

124

- గీ. నవమమాసంబునం దొక్కనాఁడు శుభము
హార్యమునఁ గాంచె తారామహోత్పలాక్షీ
బుధుని సుజ్ఞాని మోదితబుధుని యాప
విధుని సద్భక్తిపూజితవిధుని నంత. 125
- ఉ. తత్సమయంబునన్ శశి ముదంబున నచ్చటి కేఁగుదెంచి పు
త్రోత్సవ మాచరింప విని యుద్ధతితో గురుఁ డిందుఁ జూచి య
స్తత్సుతుఁ డీబుధుం డిట నిశాకర రాఁ గత మేమి నీ కనన్
మత్సరబుద్ధి వారికిఁ బునఃకలహంబు జనించె నయ్యెడన్. 126
- క. అజుఁ డగుఁగుదెంచి గురునిన్
రజనీకరుఁ గాంచి యిట్టిరచ్చలు గలవే
గజిబిజి వల దని తారా
గజయానం జేరఁబోయి గ్రక్కునఁ బలికెన్. 127
- క. గురునకొ గర్భంబు నిశా
కరునకొ వివరింపు రిత్త కలహము వల ది
త్తటి మరల నావు డాబి
త్తరి తామరమాలి కనియెఁ దద్దయు లజ్జన్. 128
- గీ. స్రష్ట వగునీవెఱుంగవె సకలభూత
సంభవము మేలె నన్ను రచ్చలకు నీడ్వ
హరిహరి! దాఁచ నేల తారాధిపతికి
సుతుఁడు వీఁ డని వివరించె సూక్ష్మఫణితి 129
- క. నా విని యజుఁ డోహోహోహో
మీవాదము చాలు కుముదమిత్తునిపుత్తుం
డీవత్స మితనిఁ జంద్రుని
కీ విమ్తా వలదు విరస మిఁక నాంగిరసా!. 130
- చ. అని గురుచేత నబ్బుధుని నత్రితనూజుని కియ్యఁ జేసి నీ
తనయుఁడు వీఁడు సద్గ్రహపదప్రభుతన్ విలసిల్లు మీఁద నీ
వనువున రాజనూయము రయంబునఁ జేయుము నీకు దిక్పతుల్
ఘనయశ మొప్పఁ గట్టుములు గట్టెద రండు పరించి యేఁగినన్. 131
- ఉ. ఆనలినారియున్ సుతసమన్వితుఁ డై గజవాజిముఖ్యుసే
నానివహంబు గొల్వఁగ జనంబులు సన్నుతి సేయఁగాఁ బ్రతి

- ప్రానపురంబుఁ జేరి యచటన్ బలభిన్నిభవైభవంబుతో
నానతవైరి యై సుకృతియై ఊతి రాజ్యము సేయుచుండఁగన్. 132
- ఉ. దక్షుఁడు చంద్రురూపబలదక్షిత లారసి సంతసంబునన్
లక్షణభాగ్యయావనవిలాసకళావిభవంబులన్ సహ
స్రాక్షవధూసమాన లగు నాత్మతనూజుల నిర్వదేద్వారన్
బక్షము మీఱ నీతనికి భార్యలఁ జేసెద నంచు వచ్చినన్. 133
- గీ. తారకాధ్యక్షుఁ డప్పు డాదక్షు భక్తిఁ
బూజ గావించి నేఁడు మత్పుణ్యఫలము
కరణి వచ్చితి నేఁ జేయు కర్ణ మెద్ది
నావు డిట్లను బరమేష్ఠినందనుండు. 134
- క. అశ్వినీ మొదలగుకన్యల
నశ్విమనోభవస్వరూపుఁ డగు నీ కిత్తున్
శాశ్వతముగ వర్ధిలు మమి
తైశ్వర్యము గలిగి చంద్ర! యరిజయసాంద్రా!. 135
- చ. అని శుభలగ్నమందుఁ గమలాసనుఁ డత్రియు సమ్మతింపఁగాఁ
దనయల నిర్వదేద్వారను దక్షుఁడు వేడుక దారవోసె న
త్యనుపమవైఖరిన్ గువలయాప్తునకున్ దివి దేవదుందుభి
స్వనము లెసంగ దివ్యసుమవర్షము లెడ్డెడలన్ జెలంగఁగన్. 136
- గీ. ఎలమి సుముహూర్తమునఁ దెర యెత్తునంత
ప్రేమా మది మీఱఁగాఁ జందమామచెలుల
కెంపుమోవుల సుధకు గ్రుక్కిళ్లు మ్రింగ
ఊతిఁ గలిగెఁ జందమామ గ్రుక్కిళ్లు నాఁడు. 137
- క. కళలఁ దగునిర్వదేద్వార
గళముల శశి మంత్రపూర్వకముగా మణిమం
గళసూత్రంబులుగట్టెన్
కలకంఠులు చేరి గౌరికళ్యాణ మనన్. 138
- గీ. చెలఁగి యిక రాజనూయంబు సేయువేళ
తదభిషేకంబునను వారిధార లిట్లు
దొరఁగు నన్నట్లు ముత్తైముల్ దోయిలించి
సతులు దలఁబ్రాలు బోసి రాచంద్రమీఁద. 139

- క. సత్పద్మానన లవుడు ల
 సత్పాణుల లాజ లియ్య నవధూమము సీ
 లోత్పలమాలిక లన మై
 నుత్పలమిత్రుండు లాజ హేళామ మొనరైన్.
- 140
- క. పాలయల్కవేళ నే నిటు
 వలె మీపాపంబు లంటవలె నన్నటు కాం
 తలయడుగు లెత్తి చేతుల
 మెలకువ శశి సన్నెకల్లు మెట్టించె నటన్.
- 141
- గీ. నూత్నముగ నభ్రమున నున్నఁ జూడవలయు
 నయ్యరుంధతి తనపెండ్లి కరుగుదెంచి
 యునికి సులభంబుగాఁ జూచె నుత్పలాస్తుఁ
 డంగనలు దాను జనులు భాగ్యం బనంగ.
- 142
- క. వేరులు చెప్పు మటన్నం
 దారాహ్వయ లనెడుశశిని దత్సఖు లెల్లఁ
 జేరి యితం డింకఁ వది
 దారను మరువఁ డని నగిరి తద్దయు నచటన్.
- 143
- ఆ. నాగవల్లిదాక నాలుగుదినము లీ
 రీతిఁ బెండ్లివై భవతిశయముఁ
 గాంచి చంద్రు దక్షు కడు వేడ్క వీడ్కొని
 చనిరి కమలజాదినకలసురలు.
- 144
- సీ. ఆరదముల్ ద్వీరదముల్ హారులు గ్రామంబులు,
 భద్రవీశంబులు పల్లకీలు
 నాందోళికలును చిత్రాంబరంబులు మణి,
 పాదుక ల్పరటులు పట్టుదిండ్లు
 సకినెలపాన్పులు జవ్వాజిపిల్లులు,
 కస్తూరిమెకములు కప్పరంపుఁ
 బన్నీటిచెంబులు బంగరుతంబుర,
 ల్పకలభూషణములు సర్వములును
- గీ. దాసదాసీజనంబులు తక్కు గల్లు
 వస్తువు ల్పుత్రి కలకును వరుసతోడ

నరణముగ నిచ్చి సుఖ ముండుఁ డనుచు దక్షుఁ
డబ్బు వీడ్కొని భార్యతో నరిగె నపుడు.

145

గీ. అసమవైఖరి నిట్లు వెండ్లాడి చంద్రుఁ
డసమశరకేలి దక్షకన్యకలఁ గూడి
భూరితరసౌఖ్యజలరాశి పొంగఁ జేసి
శ్రీలు మెఱయంగ వసుమతి నేలుచుండి.

146

మ. ఒకనాఁ డాయుడువల్ల భుండు మదిలో నుత్సాహ మిం పొందఁగా
సకలద్వీపకలాపభూమితతులన్ శక్రాదిదిక్పాలురన్
బ్రకటప్రాధిని గెల్చి కీర్తిరుచు లొప్పన్ గప్పము ల్గాంచి య
త్యకలంకస్థితి రాజసూయ మనువొందన్ జేయఁగా నెంచుచున్. 147

చ. అతిరయ మొప్ప నబ్బుఁడు శతాంగము నెక్కి సమస్తసైన్యసం
తతి తనవెంట నంటి జలదధ్వని భీషణభేరికార్భటుల్
క్షీతియు దివంబు బూరటిల గెల్చె మదోద్ధతమేదిసీశులన్
ధృతి మెఱయం బ్రతీచ్యుల నుదీచ్యులఁ బ్రాచ్యుల దాక్షిణాత్యులన్.

క. జంబూష్లక్షకుశక్రౌం

చంబులు శొల్తలియు మఱియు శాకద్వీపం
బుం బుష్కరాహ్వాయద్వీ
పంబును నొకనాఁడె శీతభానుఁడు గెల్చెన్.

149

చ. పదపడి చంద్రుఁ డయ్యమరపాలుపురంబున కేఁగ నింద్రుఁ డిం
పొదవఁగ నబ్బుఁ గాంచి కమలోద్భవుమాట దలంచి యిచ్చె స
న్నదగజవాజిరత్న లలనామణిభూషణకోటు లాగతిం
ద్రిదశులు తక్కుదిక్పతు లనేకధనంబు లొసంగి రొక్కటన్. 150

మ. రజనీవల్లభుఁ డిట్లనర్గళమహారంహాశ్చమూఢాటి ది
గ్విజయం బొప్పఁగఁ జేసి నాల్గుదెసలన్ వేలాదిశృంగంబులం
దు జయస్తంభము లూఁది చారణగణస్తోత్రంబు లాలించుచున్
ద్రిజగంబు ల్వినుతింప వచ్చెఁ బురికిన్ దేవేంద్రచందంబునన్. 151

ఉ. వేలుపుఁ బెద్దయానతిని విష్ణునదీతటమందుఁ జాల సు
శ్రీలవిశాలలీల మణిచిత్రిత మై తగుయాగశాల నా
వేళ రచింపఁ బంపె నతివిశ్రుతసీలవిరాజిరాజివా
చాలము నింద్రజాల మతిసంతస మై విలసిల్ల శిల్పకున్. 152

క. కువలయమిత్రుం డంతట

సువిహితనయసరణి రాజసూయము సేయన్

నవసీతదీక్షఁ గైకొని

ప్రవిశన మొనరించె శౌలఁ బత్నులుఁ దానున్.

153

సీ. జనమోదనంబులు శాలోదనంబులు,

సురుచిరరూపము ల్సూపములును

పటుసౌరభాన్వితపాకము ల్పాకము,

లతులితరసములు నతిరసములు

హితవాసనాసమన్వితములు ఘృతములు,

జితమనుసారము ల్మీరములును

సనుధికగుచివిలాసములు పాయసములు,

నధరీకృతామృతోదధులు దధులు

గీ. చవులు పొగడుచు పచ్చులు సాగి వేడ్క

వెలయ భుజియించి కపురంపునిడియములను

జేకొని యహర్నిశంబు నాశీర్వాదింతు

రవనిసురు లబ్బు రాజసూయాధ్వరమున.

154

ఉ. అత్రివశిష్ఠదక్షపులహాంగిరు లాదిమహామునీంద్రు లౌ

ద్ధాత్రము హాత్ర మాధ్వరము దక్కును గల్గినయాగకర్తము

ల్సూత్రవిధానవైఖరిని జొప్పడఁ జేయఁగ నక్కుముద్వతీ

మిత్రుఁడు రాజసూయమును మేలుగఁ జేసె విరించి మెచ్చఁగన్. 155

చ. అనలుఁడు నమ్మహాధ్వరమునందుఁ జెలంగి ప్రదక్షిణార్చి యై

యనుపమమంత్రపూతములునాహుతు లంది యథాక్రమంబుగా

ననిమిషకోటి కియ్య నతిహర్షమునం గొని తృప్తి నొంది దీ

వైన లొనరించి రివ్విధుని వేయువిధంబుల సన్నుతించుచున్. 156

క. స్తుత్యాహంబున మునిసం

స్తుత్యముగా నిచ్చె ఋత్విజులకు శశాంకుం

డత్యనుపమ దానకళా

నిత్యుం డై సకలధారుణీమండలమున్.

157

ఉ. ఘోటకము ల్రధంబులును గుంజరము ల్పిబికాసమూహము

ల్పాటకము ల్గనౌఘములు నంబరము న్నణిభూషణంబులున్

- సాటి యొకిత లేకయె వ్రసర్పకదక్షిణ నిచ్చె దేవతా
కోటులు సన్నుతింప శశి కోటులసంఖ్యలుగా మఖంబునన్. 158
- ఆ. సుప్రయోగమునను విప్రగణంబుతో
నాప్రయోగమునను యాగ మట్లు
చేసి యనభృథంబు జేసి పత్నులు దాను
నమృతకరుండు నిష్ఠ నమరనదిని. 159
- క. ఆరాజు రాజసూయం
వీరితి నొనర్చి యెంత నెంతయు నిష్ఠా
వారిజభవ నా గాయణ
కౌరీకులఁ గూర్చి తపముఁ గావించి తగన్. 160
- క. ఆతపమునకుఁ జలింపక
నాతప మిట్లాచరింప నతని కజమురా
రాతి మహేశాను లతి
ప్రీతిం బొడఁగట్టి గమరబృందము గొల్వన్. 161
- ఉ. రాజమనోజ్ఞ తేజ ద్విజరాజపు గమ్మని బ్రహ్మఁ బూన్చె స
త్పూజితలీల సద్ద్రహవిభుత్వమునన్ విలసిల్లు మంచు సం
భోజవిలోచనుం డునిచె మోదముతో ధరియించె నాదలన్
రాజకిరీటసంజ్ఞ తగ నాగవిభూషణుఁ డానిశాకరున్. 162
- క. హరిణాంకుం డీకరణి
న్వరములు నై కొని మగ్నవైభవ మెసుగన్
బురమునకు వచ్చి నీతి
స్ఫురణత జను లెన్న నిఖిల భువనము లేలన్. 269
- సీ. సమయంబు వప్పక జలదము ల్వర్షించె,
హర్షించె మిగుల బ్రాహ్మణకులంబు
ధరణి ముక్కొలును దరగనిగతిఁ బండె,
నిండె యాగక్రియ త్నిఖిలదిశల
ధర్తంబు నాల్పపాదంబులఁ గన నయ్యె,
విన నయ్యె నూరూర వేదరవము
క్రేపులు తమయంత క్షీరము ల్గురిసెను,
విరిసెను చోరాగ్ని వృజినభయము

గీ. సోముఁ డసమానసద్గుణప్తోముఁ డమృత
థాముఁ డతులితవిజయాభిరాముఁ డఖిల
తారకాసార్యభౌముఁ డుదారసీతి
నంచితంబుగ ధరణిఁ బాలించునపుడు.

164

క. ఆచందంబున నెల్లపు
డాచందురుఁ డేలుచుండు నవసీరాజ్యం
బీచంద్రు చరిత్రము విను
ధీచతురులకుఁ శుభంబు తేజము గల్గున్.

165

గీ. ఆయురారోగ్యకరము జయాస్పదంబు
పుత్రపౌత్రవ్రదం బతిపుణ్యదాయ
కం బఖండమహీలాభకారణంబు
విను జనంబులకు శశాంకవిజయ మనిన.

166

వ. ఆనుటయు.

167

ఆశ్వాసాంతము.

ఉ. మంత్రియుగంధరాకృతివిమానితమంధర ! దానకంధరా!
తంత్రవిదగ్రణీ ! విమతదంతిభిదాస్మణిసూక్తిధోరణీ !
మంత్రవిభేదనా ! కుముదమంజుయశోధన ! బోధబోధనా !
నంతసుపోషణా ! జనమనఃప్రియభాషణ ! వంశభూషణా !.

168

క. శూరవరవారసన్నుత
తారకభూభృజ్జిగీషుతతకీర్తిధనా !
నారదతతవిహితసుధీ
భూరిరణార్దితవిపక్ష ! పుషితకవిజనా !.

169

తోటకము.

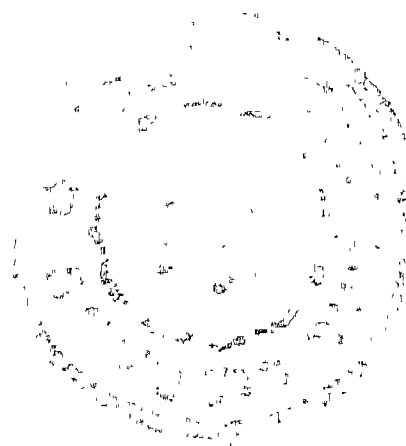
రాజమానమానరాజరాజరాజసన్నుఖాం
భోజభోజరాజనై జబోధబోధనస్తుతి
క్షౌజనాభిరామరామచంద్రకల్పకల్పవి
భ్రాజకీర్తిభూషితాంగవంగవంగలాన్వయాః.

172

గద్య. ఇది శ్రీజానకీరామచంద్రచరణారవిందవందనకందళితానందకందాః
 రామానుజగురుచరణ సేవాసమాసాదితసాహితీవై భవశేషముకృష్ణ
 యార్యతనూభవసుకవిజనవిధేయవేంకటపతినామధేయప్రణీతంబైన
 శశాంకవిజయం బనుమహాప్రబంధమునందు సర్వంబును బంచమా
 శ్వాసము.

AR 11687

శశాంకవిజయము సంపూర్ణము.

ఆంధ్ర గ్రంథములు.

ప్రతి 1-కి ద్దు. ఆ.

ఆంధ్ర భారతవిమర్శనము, మల్లాదిసూర్యనారాయణశాస్త్రిగారిది	...	0 8
శకుంతలాపరిణయము, కృష్ణకవికృతము	...	0 12
తెనుఁగుసమస్యలు, చక్కనికూర్పు	...	0 2
భాస్కరరామాయణము, చక్కనికూర్పు, అత్యుత్తమప్రతి	...	4 0
కృష్ణరాయవిజయము, కుమార ధూర్జటికృతము	...	0 3
లంకావిజయము (రావణదమ్మియము), సటిక	...	1 4
నిర్వచనోత్తర రామాయణము, సాధారణప్రతి	...	0 12
ఉత్తరరామాయణము, కంకంటి పాపరాజప్రణీతము	...	2 0
రంగనాథరామాయణము, ద్విపద, చక్కనికూర్పు	...	3 8
గోపీనాథరామాయణము, 2 సంపుటములు శ్రీమద్రామాయణమునకు సరియైన పద్యము, కవనము మిక్కిలిసాంపు, పీఠిక అతివిపులము	...	7 8
మొల్లరామాయణము, చిన్ననైఱిన పెద్దక్షరములతో చక్కగముద్రితము	...	0 10
అచ్చతెనుఁగురామాయణము, శుద్ధప్రతి	...	1 4
ఆంధ్ర భాగవతము, పోతనామాత్యప్రణీతము, ఇదిపఱుకు ముద్రితమైనప్రతు లకన్న అన్నివిధముల బాగుగ నున్నది	...	6 0
డిటో అత్యుత్తమప్రతి 2 వాల్యములు	...	8 0
మార్కండేయపురాణము, మారనకృతము	...	1 12
మనుచరిత్ర, సటిక, వాఙ్మ. రామస్వామిశాస్త్రిగారి వ్యాఖ్యానముతో చిన్ననైఱిన మేలుకాగితముల మీఁద స్ఫుటమైన అక్షరములతో చక్కగ ముద్రించియున్నాము.	...	2 0
పసుచరిత్రవిమర్శనము, శ్రీ చినసీతారామస్వామిశాస్త్రికృతము, అత్యు ద్భుతములగు శ్రోతవిషయము లనేకములిందుగలవు	...	1 0
పసుచరిత్ర, సవ్యాఖ్యానము, చక్కనికూర్పు, నూతనముద్రితము	...	4 8
ఆముక్తిమాల్యద, వాఙ్మ. రామస్వామిశాస్త్రిగారివ్యాఖ్యానముతో మేలు కాగితములమీఁద చక్కగ మరల ముద్రించియున్నారము	...	3 8
ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము, శ్రోతకూర్పు	...	0 10
హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానము, సటిక, పీఠిక విపులము	...	2 8
కళాశ్రాఱ్ఱోదయము, దళసరికాగితములు	...	2 4
శాఱువపాండివీయము, సటిక, చక్కనికూర్పు	...	2 4
శృంగారనైషధము, శ్రీ సాధకవిది, శ్రోతకూర్పు	...	1 0
హరవిలాసము	...	0 12

కాశీఖండము, చక్కనికొత్తకూర్పు	...	1	8
సారంగధరచరిత్రము, చేమకూర. వేంకటకవికృతము	...	0	10
కవికర్ణరసాయనము, మాంధాతచరిత్ర	...	1	8
నరసభూపాలీయము, ఆట్టబెండు	...	0	10
విజయవిలాసము, చేమకూర వేంకటకవి	...	0	8
రంగారాయచరిత్ర, దిట్టకవి. నారాయణకవిప్రణీతము	...	0	8
నిరంకుశోపాఖ్యానము, రుద్రకవికృతము	...	0	6
నీలాసుందరీపరిణయము, కూచిమంచి తిమ్మకవికృతము	...	0	4
పారిజాతాపహరణము, మేలుప్రతి	...	0	8
వారిశ్చంద్రోపాఖ్యానము, శంకరకవిప్రణీతము	...	0	12
అనిరుద్ధచరిత్ర, కనుపర్తి. అబ్బయామాత్యప్రణీతము	...	0	8
విక్రమార్కచరిత్ర, జక్కనకవిప్రణీతము	...	1	4
బసవపురాణము, పిడుపర్తి సోమనాథప్రణీతము	...	2	4
హంసవింశతి, నారాయణామాత్యప్రణీతము	...	0	14
వేంకటాచలమాహాత్మ్యము, తరిగొండవెంకమ్మది, చక్కనికూర్పు	...	1	0
రాజయోగసారము, ద్విపద	...	0	4
చెన్నబసవపురాణము, పాపకవికృతము	...	1	2
పంచతంత్రము, నారాయణకవికృతము	...	0	12
డిటో వెంకటనాథకవి	...	1	4
సీతారామాంజనేయసంవాదము, సటీక, అనేక నూతనాంశములు చేర్చి చిన్నసైజున ముద్రించినారము. టీక, వివరణము మిక్కిలివిపులము. ఈవఱకు ప్రకటితమైనప్రతులకన్న బాగుగనున్నది	...	3	8
శైమినిభారతము, అశ్వమేధపర్వము, చక్కనికూర్పు	...	1	0
నృసింహపురాణము, ఎఱ్ఱాపైగడ, కొత్తకూర్పు	...	0	12
వైశ్యపురాణము	...	1	4
ఉత్తరహరివంశము, నాచన సోమనాథకృతము	...	1	8
రుక్మాంగదచరిత్ర, ఏకాదశీమాహాత్మ్యము	...	0	10
బిల్వణీయము, చక్కనికూర్పు	...	0	8
వైజయంతీవిలాసము ,	...	0	8
రుక్మిణీపరిణయము, శుద్ధప్రతి	...	0	8
రసికజనమనోభిరామము	...	0	12
రాజశేఖరవిలాసము	...	0	8
నీలిపద్మసంగ్రహము, సటిప్పణము	...	0	4
దుక్కిణీకల్యాణము, సటీక, చక్కనిప్రతి	...	0	8

అంబరీషోపాఖ్యానము, సటీక, (భాగవతము)	...	0	4
నలోపాఖ్యానము, సటీక, చిన్నసైజు	...	0	8
కుచేలోపాఖ్యానము, సటీక, (భాగవతము)	...	0	4
మాతృశతకము	...	0	1
*సునుతిశతకము, సటీక	...	0	3
*కుమారీశతకము ,,	...	0	3
దాశరథీశతకము ,,	...	0	4
మానసబోధశతకము,,	...	0	3
*భాస్కరశతకము ,,	...	0	4
కలువాయిశతకము ,,	...	0	4
కవితౌడప్పశతకము	...	0	2
నృసింహశతకము	...	0	3
చంద్రశేఖరశతకము	...	0	2
దేవకీనందనశతకము	...	0	2
సర్వేశ్వరశతకము	...	0	2
సంపగిమన్నశతకము	...	0	2
కృష్ణశతకము	...	0	2
నారాయణశతకము	...	0	2
సింహాద్రినారసింహశతకము	...	0	3
జగన్నాయకశతకము	...	0	2
ప్రసన్నరాఘవశతకము	...	0	3
రామరాఘవశతకము	...	0	2
రామరామశతకము	...	0	2
రామతారకశతకము	...	0	4
రామప్రభుశతకము	...	0	2
భద్రాద్రిరామశతకము, పావులూరి మల్లనకృతము	...	0	2
రామలింగేశశతకము, అడిదము సూరకవిది	...	0	3
కాళహస్తీశ్వరశతకము, ధూర్జటికవిది	...	0	2
కుక్కుటేశ్వరశతకము, కూచిమంచి తిమ్మకవిది	...	0	3
కాళహస్తీశతకము, 'సాంబళివామహాప్రభో'	...	0	2
చిత్తబోధశతకము, తాత్పర్యసహితము	...	0	3
వేణుగోపాలశతకము	...	0	4
భోగినీదండకము, బమ్మెర పోతరాజప్రణీతము	...	0	1
గజేంద్రమోక్షము, సటీక, చక్కనికూర్పు	...	0	8
భాగవతసప్తమస్కంధము, మూలముమాత్రం	...	0	6

సప్తమస్కంధము, సటీక, చిన్నసైజు	...	1	4
వేమనపద్యములు, చక్కనికూర్పు	...	0	6
డిటో 3000 పద్యములు	...	1	12
డిటో తాత్పర్యము	...	3	8
ఆంధ్రనామసంగ్రహము, ఆంధ్రనామశేషము, సాంబనిఘంటువు, టీకానుక్రమణికాసహితము	...	0	12
అనంతుని ఛందస్సు, ఛందోదర్పణము	...	0	14
శ్రీ నాథునివీధినాటకము	...	0	2
సులక్షణసారము, సటీక	...	0	10
ఆంధ్రభాషాభూషణము	...	0	2
ఆంధ్రచంద్రాలోకము, సటీక	...	0	8
ఆంధ్రభాషారవము	...	0	12
దసరాపద్యములు	...	0	2
రూపలి, రాజపుత్రస్త్రీసాహసపుకథ, శ్రీ ఎనమండ్ర నారాయణమూర్తి గారిది	...	0	8
విదురసీతి, సటీక, ఆంధ్రభారతములోనిది	...	0	5
చాటుపద్యమణిమంజరి, క్రొత్తకూర్పు 1-వ భాగము	...	1	4
డిటో 2-వ భాగము	...	1	10
నలచరిత్ర, ద్విపద	...	0	14
హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము, గౌరనమంత్రీకృతము	...	1	4
వాళివృరామాయణము, ద్విపద	...	1	0
ఆంధ్రద్రవిడబాలశిక్ష, అతివ మభ్యసంపదలను ఆంధ్రులకు మిక్కిలి యుపయోగము	...	0	3
ఆంధ్రకన్నడబాలశిక్ష	...	0	3
హిందీ ఇంగ్లీషుబాలశిక్ష	...	0	4
హిందీ తెలుగుబాలబోధ	...	0	3
అధ్యాత్మ రామాయణకీర్తనలు, చక్కనిప్రతి, చిన్నసైజు	...	0	10
రామదాసుచరిత్ర, చక్కనికూర్పు, మంచికాగితములు, ఇందు శ్రీ రామదాసుగారి ప్రతిమకూడకలదు	...	0	12
బ్రహ్మసూత్రములు తెనుఁగువచనము.— శ్రీశంకరులవారి భాష్యము అందఱికిఁ బెలియుట దుర్లభమని తలఁచి చక్కనిశైలిలో అనేకవృత్తుల ననుసరించి తెనుఁగు వ్యాఖ్యానమును ప్రకటించినారము.	...	12	0

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్. ప్ల. నేడ్, చెన్నపురి. ఈ